

ஜனவரி
2009

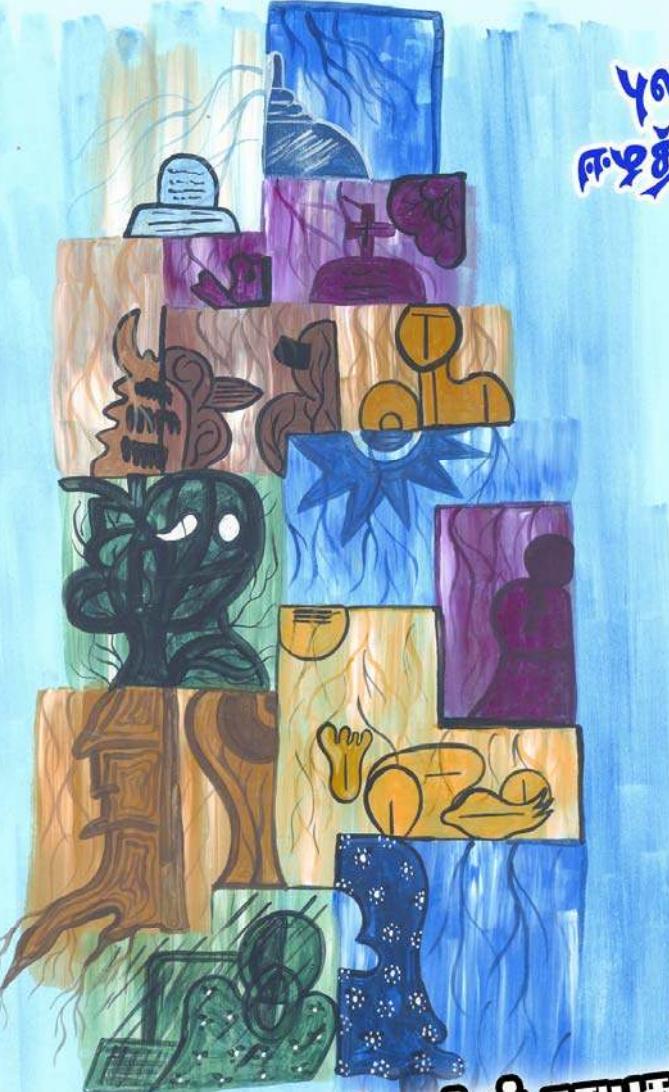
நூலாம் 104

கலை இலத்தீயச் சுஞ்சிகை

புலங்பெயர்ந்து மண்ணெல்
ஏழ்த் தழங்காளுக்கானதூரு
ஆவணக்காஸ்பதம்

- என். செல்வராஜா

விலை: 50/-

www.granam.info

ராமகிருஷ்ண காந்தி வரும் தமிழர் தொகை
- தலைநிதி முல்லைமணி

மொழிவரதன்

**பகிர்தவின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

லூபியர்கள் :

கௌனதமன்

ஸ்திபுஷ்பா

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46வது ஒழுங்கை,

கொழும்பு – 06.

தொலைபேசி : 011 –2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

**வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:**

Swift Code :- HBLILKLX

T. Gnanasekaran

Hatton National Bank -

Wellawatte Branch

A/C No. 0090672606

இதழினுள்ளே ...

- **கலிதைகள்**

பாடும்மீன் சு. ஹீகந்தராசா	03
புலோலியூர் வேல். நந்தகுமார்	07
கவிஞர் கண. எதிர்வீரசிங்கம்	13
வே. தினகரன்	15
செ. பீர்முகம்மது	20
அகியோமி	26
குறிஞ்சி நாடன்	34

- **கட்டுரைகள்**

கலாபூஷணம் மு. கிவலிங்கம்	05
கொற்றை பி. கிருஷ்ணனந்தன்	12
N. செல்வராஜா	14
கலாந்தி மூல்லைமணி	16
அந்தனிஜீவா	21
சிற்பி	24
கந்தையா சண்முகலிங்கம்	27

- **சிறுக்கதைகள்**

வத்ரி இ. இராஜேஸ்கண்ணன்	08
சிவா சண்முகம்	11
ம. பா. மகாலிங்கசிவம்	18

- **சுமகால கலை இலக்கிய
நிகழ்வுகள்**

குறிஞ்சி நாடன்	40
----------------	----

- **சுத்தியூத்து**

துரைமனோகரன்	32
கே. விஜயன்	35
அராலியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளை	37
மூல்லை அழுதன்	39

- **நூல் ஸ்திபிப்புரை**

	42
--	----

- **வாசகர் பேசுகிறார்**

	45
--	----

அட்டைப்பட்டு - K. ஜெயகாந்தன்

ஞானம் சர்க்கிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை ஏழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட்டெரல்லாம்
விழிப்பற்றுப் பதலி இகாள்வார்.

நீந்த மன்னின் இலக்கியம்

இலட்சியம் என்பதே தமிழில் இலக்கியம் ஆகியுள்ளதாகக் கருதுவோர் பலர் -
இலக்கை உடையது இலக்கியம் என விளக்குவோரும் பலர் -
இலக்கு நல்லதாக - சிறந்ததாக - உயர்ந்ததாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவோர் அவர்களும் பலர் -
இலக்கியம் சம்பந்தமான சில சிந்தனைகள் இவை -
கொள்ளப்படவேண்டிய இலக்குகளை - தள்ளப்படவேண்டிய விலக்குகளை -
சுவர்மையாகவும் நேர்மையாகவும் - சுருக்கச் சுவையுடனும் பெருக்கத் தெளிவுடனும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவனார் -
வான்மீசியின் காவியச் சுவையில் ஊறித் திளைத்த கம்பார் - ஆசை பற்றியே தமிழில் அதை அறையவுற்றதாகக் கவறியபோதிலும் -

முக்கியமான சில கட்டங்களில் -

வான்மீசியின் கடையைத் தன்வசப்படுத்தி - தமிழ் வசப்படுத்தி - தமிழ் மக்களுக்கேற்ற சீலங்களையும் கோலங்களையும் சீராகக் காட்டியுள்ளார் -

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறமே கவற்றாகும் என்பதையும் -

உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர் என்பதையும் ஊழிவினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பதையும் -

நாட்டு மக்களுக்கு காட்டுவதே சிலப்பதிகாரத்தை ஆக்குவதன் நோக்கம் என்பதை மிகத் தெளிவாகவே சொல்லியுள்ளார் இளங்கோ அடகள்

எல்லோரும் ஒர் குலம் எல்லோரும் ஒர் இனம் எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் -

தனி ஒருவனுக் குணவில்லையனில் இந்த ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம் -

இல்லை என்ற சொல்லை இனி இல்லையாக வைப்பேன் -

ஈரமும் வீரமும் நிறைந்த - இத்தகைய எண்ணற்ற கவிதைகள் மூலம் -

நாட்டு மக்களை நலமுடன் வாழுவைக்கின்ற -

நானிலத்தவரை மேனிலை அடையச் செய்கின்ற -

பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் பாலித்திடுகின்ற

தன் இலட்சியப் பொறியை ஊதி மூட்டுகின்றார் மகாகவி பாரதியார் -

நாடு போற்றுகின்ற இந்த நாற்பெரும் கவிஞர்களுள் -

ஒருவராலோ - இருவராலோ - எல்லோருமாலோ -

ஏதோ ஒரு வகையில் - ஏதோ ஒர் அளவில் -

பாதிக்கப்பாத - ஆட்கொள்ளப்பாத - நவீன தமிழ் எழுத்தாளர் யாருமே இல்லை என்பதை மறுத்துரைப்பார் யாருமே இல்லை!

ஆகவே -

அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் - ஏன் சொன்னார்கள் - எப்படிச் சொன்னார்கள் - என்பவற்றை மீளச் சிந்திப்போம்.

நம் மண்ணின் வாசனையை முகர்ந்து - நமது ஹெரின் ஆழத்தை உணர்ந்து - நமது மக்களின் ஆசாபாசங்களை - வாழ்க்கைப் போக்குகளை - இதய வேட்கைகளை - இலட்சியக் கணவுகளை - வளர்க்கப்பட வேண்டிய குணங்களை - அகற்றப்பட வேண்டிய பலவீனங்களை - இனிய தமிழில் - உரிய நடையில் - கலை நயத்துடன் கதைகளாக்குவோம் - கவிதைகளாக்குவோம் - காவியங்களாக்குவோம் - உலகத் தரத்திலான உயர் இலக்கியம் தமிழில் இல்லையே என்ற தாழ்வுச் சிக்கலால் தடுமாறிக் கொண்டிராமல் - முழு மனதுடன் முயற்சி செய்வோம் - முறையான வெற்றியைப் பெறுவோம் - வெற்றி கிடைக்காவிட்டால் - முயல்வோம் - மேலும் முயல்வோம் - மேன்மேலும் முயல்வோம்!

திமிழிப் புத்தீரண்டு மலர்ந்திடுகூ

- பருடும்மீன் ச. பூஞ்சாராசார

தைமாதம் பிறந்திடுமே தமிழ்ப் புத்தாண்டு மலர்ந்திடுமே
வையியல்லாம் இன்பத்தில் மகிழ்ந்திடுமே

காலையிலே நேரத்தோடு எழுந்திடுவோமே
கதிரவனைக் கைகூப்பித் தொழுதிடுவோமே
ஆலயங்கள் சென்று நாஸ்கள் வணக்கிடுவோமே
அன்னை தந்தை பாதங்களைப் பணிந்திடுவோமே

பாலுடனே அரிசி சேர்த்துப் பொங்கிடுவோமே
பலவிதமாய் பலகாரம் செய்திடுவோமே
நாள்முழுதும் புத்தாடை அணிந்திடுவோமே
நன்பருடன் மகிழ்ந்துவிளை யாடுடுவோமே

தைமுதலே ஆண்டுமுதல் என்றிடுவோமே
தரணிக்கெல்லாம் அதை எடுத்துச் சொல்லிடுவோமே
மெய்யறிஞர் கண்டவழி சென்றிடுவோமே
மேதினியில் தவைநியிர்ந்து நின்றிடுவோமே

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

**IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.**

Head Office :

340, 202 Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.

Tel. : 2422321. Fax : 2337313

E-mail : pbdho@slt.net.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road, Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள்,
நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தமிழ்மை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.

தொ. பே. 2422321. தொ. நகல் 2337313

மின்னஞ்சல் : pbdho@slt.net.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காவி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

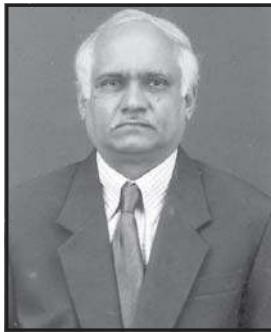
புதிய வரவுகள்

புத்தகத்தின் பெயர்

- பிறந்த மண்ணும் புகலிடமும்
- ஆவதறிவது
- அருவி
- தேடலே வாழ்க்கையாய்
- வேருடன் மிடுங்கிய நாளிலிருந்து
- ஒரு பெண்ணென்று எழுது
- தொலைக்காட்சி செய்திகள்
- தூரப்போகும் நாரைகள்
- விசித்தீர உறவுகள்
- அழகு
- விதி வரைந்த பாதையிலே
- கமையின் பாக்காளிகள்

எழுத்தாளர்

வெளியீடு	விலை
சி.கு. நாகேந்திரன்	350/-
எம்.எம். பஷீர்	130/-
பொன். குலேந்திரன்	200/-
பவானி சிவகுமாரன்	200/-
அருளானந்தம் N.P	300/-
அருளானந்தம் N.P	350/-
அருணா செல்லத்துரை	300/-
தாட்சாயணி	200/-
பொன். குலேந்திரன்	200/-
பொன். குலேந்திரன்	250/-
இரா. உதயணன்	225/-
முருகபுதி	250/-

மொழிவாதனி

-கலங்கும் மு. சீவலீஸ்கம்-

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மலையகப் படைப்பாளிகள் பெருமைக்குரியவர்களாகப் பேசப்பட்டு வருகின்ற காலம் இதுவென்னாம். இதற்குரிய காரணம் மிகக் கணமாக சமூகப் பிரக்ஞங்களை சமந்து உருவாக்கப்படும் படைப்புக்களோயாகும்.

மலையக இலக்கியத்தை கவிதை இலக்கியமாகவும், சிறுக்கை இலக்கியமாகவும் பிரித்துப் பார்க்கும்போது இங்குள்ள படைப்பாளிகள் இரண்டு எழுத்துக்களிலும் தங்கள் ஆளுமைகளைக் காட்டி வருவதைக் காணலாம்.

60களில் பிற்பகுதியில் எழுத்து தொடங்கியவர் மொழிவரதன் ஆவார். எல்லா இலக்கியவாதிகளும் மொழிவரதனை விமர்சிக்கும் போது, “சலசலப்பில்லாத படைப்பாளி,” “அமைதி நிறைந்த ஓர் இலக்கியவாதி” என்றும் ஆய்வாளர் மு. நித்தியானந்தனின் பாலையில் கூறப் போனால் “மலையகத்தின் விடிவுக்காகவே, தான் பிறவி எடுத்திருப்பதாக டமார்க்கூச்சல் எதுவும் இல்லாதவர் மொழிவரதன்”, என்பதையும் நாங்கள் நினைவுறுத்திப் பார்க்கலாம். என்னைப் பொறுத்தளவில் நானும் ஒரு படைப்பாளி என்றாலும், நான் படைப்பதை விட வாசிப்பதில் அதிகம் நாட்டம் கொண்டவன்.

மொழிவரதனின் சிறுக்கைகளை ஆசையோடு வாசித்துச் செல்லலாம். சின்னச் சின்ன வசனங்கள், சுவாரசியமான மொழி நடை, வாசக்கணை மலர்ச்சியோடு அழைத்துச் செல்லும் எழுத்துக் காந்தம் இந்தச் சாந்தம் நிறைந்த படைப்பாளியிடம் காணலாம்.

கதைகளோடு சரிநிகராக கவிஞராகவும் ஆளுமை கொண்டிருக்கும் மொழிவரதன் இன்னுமொரு சிறப்புக்குரிய படைப்பாளியாகவும் இருக்கின்றார். இன்றைய ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சிறுவர் இலக்கியம், மிகப் பாதகமான தேக்க நிலையில் இருக்கும் உண்மையை எவரும் ஏற்றுக் கொள்வார். இதற்கு எழுத்துக்கில் வாழும் எல்லோருக்கும் குழந்தை உள்ளம் கிடையாதோ அல்லது குழந்தை உள்ளங்களின் மட்டத்துக்கு பணிந்து வர விரும்புவதில்லையோ... என்ற வினாக்களையும் நாம் கேட்டுப் பார்க்கலாம்!

மொழிவரதன் மிக அற்புதமாக குழந்தைகளுக்கான பாடல் தொகுப்பொன்றை கடந்த 2002ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் “தளிரே தங்க மலரே” என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது இந்தப் படைப்பு ஈழத்துக் குழந்தை இலக்கியத்திற்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருப்பதில் நாம் பெருமை கொள்ள வேண்டும்.

மலையகத்தில் கலை, இலக்கிய, சமூக எழுச்சி வளர்ந்து வந்த 60களில் ஊவா மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சிந்தனையாளர்கள் அநேகமானோர் தோன்றினர். ஐந்து நிலங்களுள் காடும் மலையும் வயலும் சார்ந்த குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம் ஒன்றாக இணைந்த நிலப் பிரதேசமாக பதுளை

மாநிலத்தைச் சொல்லலாம். இந்த மன் வாசனையே மொழிவரதனின் கதை மாந்தர்கள் தேவிலை, தென்னை, பாக்கு, பலா, நெல் என்ற பயிர்களுக்குள் பக்கமை சேர்க்கின்றார்கள்!

இங்குதான் “தூரத்துப் பச்சை” படைப்பாளி கோகிலம் சுப்பையாவிலிருந்து என்.எஸ்.எம்.ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், தமிழோவியன், பாரதி ராமசாமி, மல்லிகைக் காதலன், மு. நித்தியானந்தன், பதுளை சாரணாகையூம், தமிழ்ச்செல்வன் மாசிலாமனி, குறிஞ்சிவாணன் சௌமியன், ஜசிந்தா ஜேவியர், ஸ்பிரிங்வெளி இரா. இராஜேஸ்வரி, பரிபூரணன், சதர்லேண்ட் துரைசாமி போன்றோர் வரிசையில் தோன்றியவர் மொழிவரதன் ஆவார். சுபாவத்தில் சாந்தமும், அமைதியும் நிறைந்த மொழி வரதன் “மேக மலைகளின் ராகங்கள்” என்ற (9) ஒன்பது சிறுக்கைகள் அடங்கிய தொகுப்பொன்றை மலையக வெளியிட்டக்குத்தின் மூலம் 1988ம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார். ஒன்பது கதைகளும் நவமணிகளாகவே வாசகர் மனதை அலங்கரிக்கின்றன.

மொழிவரதனின் சிறுக்கைகளைப் பற்றி கடித மூலம் கருத்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் சுபா ஜெயராசா அவர்கள் கூறியவற்றை இங்கு அறிந்து கொள்வது நலமாகும்.

“கருத்துக்கருங்காக கலையழகைத் தியாகம் செய்யாத சம நிலைகள் தங்களுடைய சிறுக்கைகளிலே காணப்படுதலை குறிப்பிட வேண்டியதுள்ளது. அதுவே சரியானதும், நிதானமானதுமான கலைக்கெல்லநெறியாகும்.”

இக்கூற்றைப் போன்றே “ஆழ்ந்து நிதானமாக கருத்துக்களை கிரகிக்கும் மலையகத்தின் விழிப்புணர்வுக்கு தன்னால் இயன்றதைச் செயற்படுத்தும் தீவிரம், தான் வரித்துக் கொண்ட பணியை ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல், அமைதியாகச் செய்யும் சுபாவும் கொண்ட திரு. சி. மகாலிங்கம் பெருமைக்குரியவர்.” என்று பாரதி விழா நூற்றாண்டு மலரினை சிறந்த நேர்த்தியுடன் தயாரித்து வெளியிட்ட மொழி வரதனை, “பதுளை சிந்தனை ஒன்றியம்” 1982ம் ஆண்டு பாராட்டி, கெளரவித்தது. இன்னும் மலையகத்தின் கவிதை உலகில் இளம் வாசகர்களால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட கவிஞர் சு. முரளிதானின் பார்வையில் “மொழிவரதனின் சிறுக்கைகள் சிறியது போல் இருந்தாலும், அவற்றில் இவரின் எழுத்துக்கள் மனுகுல விகவாசத்தோடு இரண்டாக் கலந்திருப்பதை தரிகிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். சில கதைகள் ஆழ்ந்த கீற்றுக்களை ஏற்படுத்தி சமூகம் திரும்பிப் பார்த்து திருந்திக் கொள்ள வழிகளைத் தருகின்றன.” என்று கூறுகின்றார்.

தனது ஒரேயொரு சிறுக்கைத்த தொகுப்புக்கப்பால் 2001ம் ஆண்டு மிகவும் பெரிதாகப் பேசப்படும் “ஒரு நாடும் மூன்று நண்பர்களும்” என்ற மூன்று குறுங்க்கைகள் அடங்கிய தொகுப்பொன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

செந்தீ

இலங்கைமாழிவரதன்

இத் தொகுப்பில் “ஒரு நாடும் மூன்று நண்பாக்ஞம்” என்ற கதையின் மையக் கருத்து இந்த நாட்டின் மூன்று பிரதேச நண்பாக்ஞனின் சமூகப்பிரக்ஞாகள் அடங்கிய, ஒருமைப்பாட்டுச் சிந்தனை நிறைந்ததாகும். காலிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிங்கள நண்பனோடு மலையக்ஞதையும் யாழிப்பாணத்தையும் சேர்ந்த இரண்டு தமிழ் நண்பாக்ஞனின் பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையில் சங்கமித்த சமூகப் பார்வைகளை சமாதான சக வாழ்வோடு இணைத்துக் காட்டும் இக் கதை காலத்தின் தேவைக்காக நமக்கு பயன்படுகின்றது.

திரு. மொழிவரதன், ஆவி எல் ஜேம்ஸ் தோட்டத்தில் திரு. திருமதி. கருப்பையா கண்மணி தம்பதியருக்கு பிறந்தவராவர்.

ஹாலி எல் முஸ்லிம் வித்தியாலயம், பதுளை தேசியப் பாடசாலை ஆகியவற்றில் கல்வி பயின்ற இவர் பேராதெனிய பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியாவார்.

தனது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு, திருவாளர்கள் மு. நித்தியானந்தன், செ. கணேசனலிங்கன், காரை சுந்தரம் பிள்ளை, கவிஞர் சாரணாகையும் போன்றோர் வழித் துணையானவர்கள் என்று பெருமையோடு கூறுகின்றார்.

மொழிவரதனின் ஆரம்பகால எழுத்துக்கள் இலங்கை தேசியப் பத்திரிகைக்களோடு, யாழி நிலத்திலிருந்து வெளி வந்த வெற்றி மணி, குமரன், மல்லிகை, கண்டியிலிருந்து வெளிவந்த நதி, காற்று, குன்றின்குரல், ஞானம் போன்ற இலக்கியச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தன.

வெறும் சிறுகதை, குறுநாவல் ஆசிரியனாக மாத்திரமல்லாது மொழிவரதன் மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை கைகூட கவிதை போன்ற துறைகளிலும் மெல்லிசைபாடல் உருவகக் கதை போன்றவற்றிலும் படைப்பாளியாகத் திகழ்கிறார். தூரதிஸ்டவசமாக இவரது மரபுக் கவிதைகளும், புதுக்கவிதைகளும் அச்சேறாதிருப்பது இப்படைப்பாளியின் பூரண இலக்கிய முகத்தினைக் காணத் தடையாக ஆய்வாளர்களுக்குள்ளது எனில் வியப்பில்லை. மேலும் மொழிவரதன் அவர்கள் பத்தி, விமரிசனத்துறையில் கால்பதிக்குத்தவர் ஆவார். இவரது விமரிசனங்கள் வீரகேசரியின் கலைக்கேசரியிலும், உயிர்மூத்து பகுதியிலும் வெளி வந்துள்ளமை இவரது மேதாவிலாசத்திற்கு உரமுட்டுகின்றது.

ஆசிரியாக, அதிபராக, பதிவாளராக, உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளராக முப்பது வருடங்களுக்கு மேல் கடமையாற்றி வரும் மொழிவரதனின் மற்றொரு அடையாளம் அவரது கல்வித்துறைச் சார்ந்த பயன்மிகு கட்டுரைகளாகும். அவரது இக்கட்டுரைகள் வீரகேசரியின் குறிஞ்சிப்பார்கள் பகுதியினை அவ்வப்போது அலங்கரித்து வருகின்றன.

கலாநிதி A.S. சந்திரபோஸ், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவாரயாளர் திரு. தெ. தனராஜ் போன்றோர்களால், அவ்வப்போது இவரது கல்விச் சிந்தனைகள் சமூக சிந்தனைகள் நிறைந்த கட்டுரைகள் சிலாகித்துப் பேசப்பட்டுள்ளன.

விசேட குறிப்பு:

இலங்கையின் 1983 ஆம் ஆண்டு வன்செயல் தொடர்பாக தினகரன் வார மஞ்சரியில் வெளிவந்த “செந்தீ” எனும் கவிதை சிறந்த கவிதைகளுள் ஒன்றாகத் தெரியப்பட்டு 2001 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த கணையாழி களஞ்சியம்’ எனும் திரட்சில் இலங்கை மொழிவரதன் பெயரில் (பக்கம் 597, 598) வெளிவந்துள்ளமை பெருமையை சேர்க்கின்றது.

காலைப் பனிமலரின்

தேன் துளைகள்
அன்று
வெப்பக்கனலின்
நீரமாகின
சேங்கல வெளியெங்கும்
சேங்கனம் இழுக்க

செஞ்சீவப்பு மலர்கள்
சிரித்தே பேயாய் மலர்ந்தன
கொடி செடி சூரை
தொட்டில் கொட்டில்
எங்குமே
கேரரப் பசி தீக்கொழுந்து
சூத்தராடன்.

ஊர் காக்கும் வேலிகள்
தீ அணையாவாறு
வேசம் கொள்ள
சூடுகண்ட உடலங்கள்
நாறி கழுந்திடவே
சனீக் கிரகத்தீன்
உச்ச ஆட்சி
சின்னக் கொடி
மேல் உயர
நீதி மகள் தலைகுனிந்து
அரைக்கம்பத்தில்
தன்னைஅடக்கிக் கொண்டாள்.
சுட்டிடரிக்கும் தணல்
சேங்கத்துடன் கலந்து
பிணந்தின்னும் கழுகளன.

“சுழியோடி வேலன்” என்பது இவரது மற்றொரு புணைபொய் என்பது பலருக்குத் தெரியாது. கல்வித்துறையிலும், அரசியல், சமூகத்துறையிலும் புரையோடிப்போன சமூக, ஊழல்களை புரட்சிப்போடும் இவரது பக்கங்கள் தினகரனின் மலையகத்திலும் (ஞாயிறு இதழ்) வீரகேசரியின் குறிஞ்சிப்பரவிலும் அவ்வப்போது யார் இவர்? என வினாவை ஏற்படுத்தியதுடன் மேலாதிகாரிகளால் சில விடயங்கள் தொடர்பாக வினவப்பட்டதும் உண்டு.

மொழிவரதனின் காத்திரமான படைப்புகளுக்கு 1972ம் ஆண்டு மத்திய மாகாண சாகித்திய விருதும், 2002ம், 2003ம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற சாகித்திய விழாக்கள் வழங்கிய விருதுகளும் கிடைத்தன.

தொடர்ந்து எழுதி வரும் மொழிவரதன், தற்போது உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக நுவலெரவியா காரியாலயத்தில் பணி புரிந்து வருகின்றார். இவருடைய இலக்கிய வாழ்க்கையிலும் வழித் துணையாக இவரது ஆசிரிய மனைவிகை கோர்த்து நிற்கும் பாக்கியம் எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் கிட்டாது!!

இந்த சிறப்புக்குரிய இலக்கியத் தோழனை ஞானத்தின் ஏடுகளில் நெஞ்சார நினைத்துப் பார்த்ததில் இறுமாப் படைகளின்றேன்.

திண்டுற் ஏதன்னுலாய் ஜிருஷாயா...?

- புலேகவியூர் வேல். நந்தகுமார்

காற்றோடு சமுன்றுடுத்த
கனமழையில்
ஆற்றோடு முழுகிய வெள்ளத்தில்
முழுகியபடி
நேற்றோடு இருந்த
எம் வாழ்வின் நம்பிக்கைகள்
அவவஸ்கள் மலிந்த வாழ்வுகள்
இயற்கையே நீயும் எதற்காய்
எழுமைச் சோதிக்கீறாய்
நீண்டு வளர்ந்திருந்த
நெடு மரத்தைக் காணவில்லை
பாடுபட்டுக் கட்டிய
வீட்டுமனையை காணவில்லை
எங்கும் வெள்ளமும்
புயலின் காட்சியாய்
நடுங்கியபடி உள்ளகள்
நீயோ நீசப்தமாய் வந்து
ஒரு இரவில்
எம் வாழ்வை நீர்மூலமாக்கி
கண்ணீர்க்க குடுத்தில்
நீந்த வைத்து
சமுன்றுடுத்துப் போய்விட்டாய்
வரலாறு காணா சூறாவளியாய்
யாழில் மையம் கொண்டு
பாழுக்கிவிட்டுப் போய்விட்டாய்
பல நூறாண்டாய் பயன்தந்த
மரங்களை
சீல கணத்தில் சிதைத்துவிட்டுப்
போய்விட்டாய்
மரக்கறி விலைகளை
மலையேற வைத்துவிட்டுப்
போய்விட்டாய்
காற்றே கன மழையே
எதற்காக இந்த கோரத்தாண்டவும்
விடைத்ததைத்தான் அறுவடை செய்கிறோம்
வினங்களுமில்லை அதற்காய்
சிதைப்பதற்கு ஒரு அளவே இல்லையா
பதைக்கிறது எம் நெஞ்சை
நீ தந்துவிட்டுப்போன
வடுக்களைச் சமர்தபடி
வீடுமுந்து
விடைநீலமிழுந்து
விடைத்த பயிர் இழுந்து

புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளைகள் அற்றுக்கூடு : 35

மேலைப்புலோவி திருநாவலுரை வேலும் மயிலும் வசந்தாதேவி தம்பதிகளின் ஏக்புத்திரனாம் 09.03.1979ல் பிறந்த வேல். நந்தகுமார் யா/மேலைப்புலோவி ஈஸ்ப்பிரகாச விக்தியாலும், ஹாஸ்கெக் கல்லூரி என்பவற்றில் கற்று யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவாகி அங்கு தமிழ்ச் சிறப்புக் கலைமாணி கற்கையைப் பூர்த்தி செய்து தற்போது யா/ஹேவரயாவி இந்துக் கல்லூரியில் தற்காலிக இணைப்பில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிகின்றார். அத்துடன் கலவீயியல் மிழ்ளோமா கற்கைவெறியையும் தொடர்ந்து வருகின்றார். கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், பத்தி எழுத்துக்கள், கட்டுரை, திறனாய்வு, வில்லிசை, எனப் பலதுறைகளிலும் பிரகாசித்து வரும் இவர், அகில இலங்கை இளங்கோ கழகத்தின் செயலாளருமாவார். அக்கழகத்தால் மேடையேற்றப்பட்டு வரும் பாடமள்ளும், கவியாங்கம், வில்லிசை, இசை நாடகங்கள், சலுக நாடகங்கள் போன்றவற்றில் முக்கிய பங்கு வகிப்பவர். நந்தகும் நெறியாளராகவும் விளங்கும் இவர் சிறந்த குரல் வளரும், சிற்றணையும் கொண்ட இளம் பேச்சாளர். அத்துடன் இளங்கோ கழகத்தில் செயலாளராய் இருந்து இதுவரை எடுக்கு மேற்பட நூல்களை வெளியிடுவதுடன் அக்கழகத்தால் மேடையேற்றப்பட வரும் மேற்பட கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து நடத்த பாஞ்சாலி சபத் தீர்மானம் நாடகத்தின் நாடக எழுத்துரூ, கலைஞர் ஒன்றிணைப்பு என்பவற்றிலும் பணியாற்றியள்ளார். இவரது ஆக்கங்கள் வலம்புரி - சங்குநாதம், ஞாயிறு - தினக்கருல், போன்ற பத்திரிகைகளிலும் ஞானம், ஜீவநதி, புதியநிலா போன்ற சுஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. 2006ஆம் ஆண்டுக்குரிய தேசிய மட்ட அரசு ஊழியர்களுக்கிடையிலான ஆக்கத்திற்கு போடிகளில் கவிதை, பாடலாக்கம் என்பவற்றில் தேசியமட்ட சிறப்புப் பரிசு, பிரதேச சாகித்திய விழாப் பரிசுகள், சான்றிதழ்கள் பெற்றவர். வடமராட்சிபில் சிறந்ததொரு தமிழ் மாணவ பரம்பரையை உருவாக்கும் தமிழாசிரியராகவும் விளங்கும் இவர் வமராட்சி வடக்கு பிரதேச செயலக கலைசாரப் பேரவையின் இளைய ஆலோசக உறுப்பினராகவும் விளங்குவதுடன் சிறந்த ஒவிபரப்பாளராகவும், நிகழ்வு வர்ணனையாளராகவும் விளங்குகின்றார். நீண்ட கால எழுத்துத்துறை, இலக்கிய அனுபவம் உள்ள இவரது கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், தமிழ்ப்பாட வினா, விடைத் தொகுதிகள் விரைவில் வெளிவர உள்ளன. வேல்நந்தன், வேல்நந்தகுமார் போன்ற பொற்களில் எழுதிவரும் இவர் புலேகவியின் நீண்ட இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் இன்றுள்ள இளைய படைப்பாளிகளில் கவனிப்புக்குரிய ஒருவராக விளங்குகிறார். பல்துறை ஆற்றல் வாய்ந்த இவரிடம் இருந்து இன்னும் தரமான படைப்புக்களை ஈழ்த்து இலக்கிய உலகம் எதிர்பார்க்கிறது.

இவரின் தொடர்பு முகவரி : வே. நந்தகுமார், கல்லூரி விடுதி வீதி, திருநாவலுர், புலேகவி மேற்கு பகுதித்துறை,

விறைத்தபடி
நீற்கிறோம்
நீ பெரியவன் தான்
இனியாவது எழுமை
நீங்மதீயாய் வாழுவிடு
இனி உன்னைக் காத்து வணக்குகிறோம்
மீண்டும்
தென்றவாய் வருவாயா
தெழுமாங்கு நாம் பாட

கலாபுஷ்ணம் புலேங்கியூர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுக்கைத் துறை போட்டி 2008ல்
இரண்டாவது பரிசு பெற்ற சிறுக்கை

புள்ளிக் கூடத்துக்குக் கிட்ட போகப்போக எனக்குச் சரியான சந்தோசமாக கிடந்தது. தூரத்திலேயே 'ஸ்ரீக்கார்' பாடுற சத்தம் கேட்டுது. உடம்பெல்லாம் பாரம் குறைஞ்சு பறக்கிறது போலை கிடந்தது. கெதியாப் போகவேணும்.

அப்பாவின்றை சைக்கிள் பழைய சைக்கிள். ஒட்டடைச்

சைக்கிள். 'வீச்சா ஒடுங்கோ' எண்டு சொல்லச் சொல்ல ஒடுறாரில்லை. அவசரம் தெரியாது அப்பாவுக்கு சோம்பல். எப்ப பாரத்தாலும் 'சிலோக் கோச்சி' மாதிரித்தான் அப்பாவின்றை சைக்கிள். ஊந்து ஊந்துதான் போகும். நத்தை மாதிரி.

தன்றை சைக்கிளின்றை திறந்திலை சாட்டு வேறை சொல்லுவார்.

"பிள்ளை... அவதிப்படாதையடா. இன்னும் அரை மணித்தியாலத்துக்கு மேலே கிடக்கு. விளையாட்டு துவங்க."

திரும்பத் திரும்ப இதைத்தான் எத்தினை தரம் சொல்லிப் போட்டார். அவருக்கு ஒண்டுந் தெரியாது.

"ரீச்சர் எங்களை அரை மணித்தியாலத்துக்கு முன்னமே வந்திடவேணும் எண்டு சொன்னவ. அப்பதானாம் வெளிக்கிடுத்தலாம். நேரத்துக்கு வராவிட்டால் வேறை ஆளைத் தானாம் விடுவினம்" எண்டு ரீச்சர் சொன்னதைச் சொன்னாலும் அப்பா 'வீச்சா' ஒடுறாரில்லை.

இவ்வளவுத்துக்கு தனுவிகாவின்றை அப்பா அவளைக் கூட்டிவந்து விட்டிருப்பார். வாவன்னியாவும் வந்திருப்பான். அவையின்றை அப்பாமார் 'மோட்டார் சைக்கிள்' வைச்சிருக்கினம். பின்னை நேரத்துக்கு வருவினம்.

தனுவி எப்பிடி வருவாள்?...

அவள் புதுச் சப்பாத்து வாங்கியிருப்பாள். என்ற சப்பாத்தும் கிட்டடியிலைதான் வாங்கின து. புதிசுமாதிரித்தான்.

சட்டையிலை 'ரோஸ்' குத்தி வந்திருப்பாள். அவளின்றை வீட்டை 'ரோஸ்' செடியள் பத்தையா நிக்குது. நானும் குத்திக் கொண்டுதான் போறன். அப்பா ஆற்றரோயோவீட்டிலை பத்துருபா குடுத்து வாங்கினவராம்.

லாவண்ணியும் அப்பிடித்தான் நல்ல வடிவா வெளிக்கிட்டு வருவாள்.

எல்லாரும் வந்து வெளிக்கிடத் தொடங்கியிருக்குங்கள் போலை.

போன வருஷம் நான் விளையாட்டிலை சேர்யில்லை. அப்பா 'டொனேசன்' கட்டப் பிந்திப் போச்சது. முதலாந் தவணை முடியிற நேரந்தான் நான் பள்ளிக்கூடம் போனான். விளையாட்டுப் போட்டி எல்லாம் முடிஞ்சு போச்ச. எனக்குச் சரியான கவலை. என்றை வகுப்பிலை மற்றுப் பிள்ளைய ளொல்லாம் விளையாடினவையளாம். நான்தான் இல்லை. இப்ப நினைச்சாலும் அழுகை அழுகையா வருகுது.

இந்தமுறை நான்தானாம் நல்லாகச் செய்யிறன் எண்டு எங்கடை ரீச்சர் சொன்னவ. மற்றவைக்கு முன்னாலை சொல்லவையுக்கை எனக்கு கொஞ்சம் 'கொலர் அப்' தான்.

எங்கடை நிகழ்ச்சிதானாம் முதலிலை. எங்கடை ரீச்சர் சொன்னவா.

"என் பிள்ளை அவதிப்படுராய்?... உன்றை நிகழ்ச்சி - அது எல்லா இடமும் போலை இடைவேளைக்குத் தானே நடக்கும்"

அப்பா இப்பிடியே ஏதோ சொல்லிக் கொண்டுதான் வாறார். இவர்தான் எங்கடை பள்ளிக்கூடப் 'பிறிஞ்சிப்பல்' மாதிரி.

அப்பா இப்பிடித்தான். எல்லாத்துக்கும் விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டேதான் இருப்பார். அம்மா எண்டா எனக்கு நல்லாப் பிடிக்கும். எங்கடை நிகழ்ச்சிக்கு 'யூனிபோம்' தைக்க பள்ளிக்கூடத்திலை ஆயிரம் ரூபா கேட்டவை. நான் அம்மாவெட்டை கேட்டன். அம்மா, தான் உண்டியல் போட்டு சேத்து வைச்ச ஐம்பதுருபா, நாறுருபா தாள் காக்களை

எண்ணிக் கொண்டு பள்ளிக்கூடம் போனவா. ரீச்சரெட்டைத் தானே குடுக்கிறவென்னடு. நான் தான் வகுப்பிலையே முதல் ‘யூனிபோம்’ காசு குடுத்திருப்பன் போலை. வாவண்ணியின்றை அப்பா ‘பாங் மனேச்சர்’ அவள் கூட எனக்குப் பிறகுதான் குடுத்தவாக்கும்.

அப்பாவின்றை ‘சிலோக் கோச்சி’ ஒருமாதிரி பள்ளிக்கூட வாசலிலை வந்து நின்டுது.

என்ன வடிவாச் சோடிச்சுக் கிடக்குது. எங்கடை நிகழ்ச்சிக்குத் தைச்சு ‘யூனிபோம்’ நிறத்திலை ‘ஷைனாக்’ வாசலைச் சோடிச்சிருக்கினம். எங்கடை பள்ளிக்கூட ‘ரையின்றை நிறத்திலைதான் வாசல்லை இருந்து விளையாட்டு நடக்கிற வெட்டை வரைக்கும் மாலையள் கட்டிச் சோடிச்சுக் கிடக்கு.

எங்கடை பள்ளிக்கூட வாசலிலை ரண்டு பக்கமும் நிக்கிற உச்சாரத்துக்கு வளர்ந்திருக்கிற பெரிய மரங்களுக்குக் கீழை அப்பா சைக்கிள் விட்டிட்டுவரப் போறார்.

அப்பாவைப் பாத்துக் காத்துக் கொண்டு நிக்க மனம் வரயில்லை. மனம் என்னை ஓடச் சொல்லிச் சொல்லுது. ‘ஜஸ்கிரீம்’ வானும் நிக்குது. பிறகும் வாங்கலாம் தானே. நான் துள்ளிக் குதிச்ச ஓடினான். ஒரு ஓட்டத்திலை ‘ஹவஸ்’ கொட்டிலுக்கே ஓடிவிட்டன்.

ரீச்சர் என்னைக் கண்டிட்டு சிரிச்சா. “கெட்டிக்காரி நேரத்துக்கு வந்திட்டா. நில்லுங்கோ கொஞ்ச நேரம் போனாப் பிறகு வெளிக்கிடுவேம். இன்ரவலுக்குத்தானே நிகழ்ச்சி” அப்பா சொன்னது சரிதான். எங்கடை நிகழ்ச்சி ‘இன்ரோவலுக்கு’ தானாம். இப்பதான் ரீச்சர் உண்மையைச் சொல்லுறா.

ச்சே... எவ்வளவு வடிவான் ‘யூனிபோம்’. எப்பதான் ரீச்சர் போட்டு வெளிக்கிடுத்தி விடுவாவோ. அந்தரமாக் கிடக்கு.

நான் ‘யூனிபோமை’ போட்டுக்கொண்டு ‘வெட்டையிலை’ ஆடியாடிப் போக தூரத்திலை நிக்கிற அப்பாவுக்கு கண்ணுக்குத் தெரியுமோ தெரியாது. ஆரெண்டு யோசிப்பார். குறைக்கு முகமெல்லாம் ‘றோஸ் பவுடரும்’ பூசி விடுவினம். அப்பா என்னை மட்டுக்கட்ட மாட்டார் எண்டுதான் நினைக்கிறன்.

‘வெட்டையிலை’ பெரிய அக்காமாரின்றை ஓட்டங்கள் நடக்குது. எல்லாரும் கத்துகினம். ஓடுறவையளோடை சேர்ந்து தாங்களும் ஓடப்பாக்கினம். ‘ஹவஸ்’ களின்றை பேரையும், நிறங்களையும் சொல்லிக் கத்துகினம்.

எனக்கு அதைப் பார்க்க விருப்பமில்லை. நெஞ்செல்லாம் படபத்துத் துடிக்குது.

ரீச்சரும் முன்னுக்குப் போய் நின்டு துள்ளித்துள்ளிக் கத்துறா. எங்களை வெளிக்கிடுத்தி விடாமல்.

தரணி, வாவண்ணி, ஹம்ஹா, தனுவி எண்டு எல்லாரும் ஆயத்தமாத்தான் நிக்கிறம்.

உப்பிட வெளிக்கிடுத்தாமல் நின்டால் என்ன மாதிரி?... திடீரெண்டு கூப்பிட்டுவிட்டால் என்னெண்டு போறது?...

அம்மாவை வரச் சொல்லிக் கேட்டனான். அம்மா வரயில்லை. எங்கை வரச் சொன்னாலும் வெட்கப்படுவா. காதிலை கழுத்திலை ஒண்டும் இல்லாமல் எண்டு ஏதோ அப்பாவுக்குச் சொல்லுவா. உப்பிடத்தான் போனமாதும் எங்கடை ஊர்க் கோயில் திருவிழாவுக்குக் கூட வரமாட்டன் எண்டிட்டா.

தரணியின்றை அம்மாவும் வரவில்லைத்தான். ஆனால் ஹம்சாவின்றை அம்மா வந்தவு. அவளை வெளிக்கிடுத்தவாம்.

எனக்கென்ன எங்கடை ரீச்சர் இருக்கிறாதானே. அவவும் அம்மா மாதிரிட்தானே. என்னிலை நல்ல பட்சம்.

முட்டைக்கண்ணி மகிழாவும் தாயோடை வந்து நிக்கிறா. அவள் ஒரு நாலைஞ்சு நாள் எங்களோடை பயிற்சி எடுத்தவ. பிறகு சரியாச் செய்யிறா இல்லை எண்டு எங்கடை ரீச்சர் நிற்பாட்டிப் போட்டா. அது கலியாணி ரீச்சருக்கு பிடிக்கயில்லை. முட்டைக் கண்ணியை மட்டுமில்லை, வேறையும் மூண்டு பேரையும் தான் நிற்பாட்டியாச்சு. முட்டைக் கண்ணிக்கு பெரிய ‘லெவல்’. எங்களோடை எல்லாம் சேரமாட்டா. நடப்புக் காட்டுவா. தகப்பன் டொக்ராம். அவபெரிய இவ.

“யெ... முட்டைக்கண்ணியின்றை தாய் அங்கை பாரன். ‘பி’ வகுப்பு கலியாணி ரீச்சரோடை பின்னாலையும் முன்னாலையும் இழுபடுறா.”

லாவண்ணிதான் எனக்குச் சொன்னாள். முட்டைக் கண்ணி மகிழா ‘பி’ வகுப்பு. நாங்கள் ‘ஏ’ வகுப்பு. இரண்டு வகுப்பையும் கலந்துதான் எங்கடை நிகழ்ச்சி.

“இஞ்சை... யெ... அங்கை பாரன் முட்டைக் கண்ணியின்றை தாயும் கலியாணி ரீச்சரும் எங்கடை ரீச்சரை தனியக் கூட்டிக் கொண்டுபோய் ஏதோ குசகுசக்கினம். பின்னாலை வாத்துமுட்டைக் கண்ணியும் நிக்கிறாள்.”

லாவண்ணியும் எங்களோடை சேர்ந்து கொண்டு சொல்லுறாள்.

“யெ... முட்டைக் கண்ணியின்றை அம்மாவும் ரீச்சர் வேலைதான். வேறை எங்கையோ படிப்பிக்கிறா. கலியாணி ரீச்சர், எங்கடை ரீச்சர் எல்லாரையும் தெரின்சிருக்கும். அதுதான் கதைக்கினம் போலை”

நான் அவையின்றை கதையளை மறிச்ச சொன்னன். சரியெண்டு தலை ஆட்டுகினம்.

லாவண்ணியின்றை அப்பா ‘பாங் மனேச்சர்’, தரணியின்றை அப்பா ‘மாஸ்டா’. ஹம்சாவின்றை அப்பா ‘கிளாக்கா’. தனுஷியின்றை அப்பா எங்கடை பள்ளிக்கூடத்திலை பெரிய அக்காமாருக்கு படிப்பிக்கிற ‘சேர்! எல்லாரும் வந்திருப்பினம்.

எடிப் பார்த்தன். அங்காலை வெளியாக்கள் நிக்கிற பக்கமாக அப்பா நிக்கிறார். ஆசையா என்றை நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க முன்னுக்கு வந்து நிக்கிறார். அடிக்கடி என்றை ‘ஹவஸ்’ இருக்கிற பக்கமும் பார்க்கிறார். நான் நிக்கிறது தெரியேல்லைப் போலை கிடக்கு. தூரந்தானே.

‘இன்ரோவல்’ நிகழ்ச்சியிலை நல்லவெடவா ஆட்வேணும். அது பாட்டுக்கு ‘டான்ஸ்’ தானே. இடைக்கிடை பாதநாட்டியம் மாதிரியும் சொல்லித் தந்தவை. எனக்கு நல்ல விருப்பமான ஆட்டம் அதுதான்.

அப்பா ஆக்களுக்குள்ளாலை எட்டி எட்டிப் பார்க்கிறார். என்னைத் தான் போலை.

என்றை நிகழ்ச்சி முடிய அப்பாட்டை ஓடிப்போவும். என்றை ஹனிபோமையும், வெளிக்கிட்ட வடிவையும் பாத்திட்டுச் சந்தோசப்படுவார். உடனை ஆளைக்கொண்டு ஒரு ‘கோண் ஜஸ்கிரீம்’ வாங்கி ஹனிபோமை ஊத்திப்போடாமல் குடிக்கவேணும்.

“யெ... ரீச்சர் எல்லாரையும் கூப்பிடுறா... வெளிக்கிட வரட்டாம். வாங்கோ... நேரம் கிட்ட வந்திட்டுதாம்.”

தரணிதான் கூப்பிட்டாள். எல்லாரும் போறம்.

ஜேயோ... நேரம் வந்திட்டுது. எனக்கு உடம்பெல்லாம் குடேறுற மாதிரிக் கிடக்கு. மேகத்திலை பறக்கிற மாதிரிக் கிடக்கு. சபாத்துப் போட்டாச்சு. தலை வடிவாக் கட்டிக் கொண்டுதான் வந்தனான். குழம்பினாலும் தொப்பிபோட மறைக்குந்தானே. இனி என்ன நிகழ்ச்சிக்கெண்டு தைக்கு, முதல் போட்டுப்பார்த்த 'யூனிபோம்' தானே போடக்கிடக்கு. அது எனக்கு நல்ல அளவு, வடிவு. அதைப் போட்டால் சரி. பிறகு கொண்டிலும் கலர் கலரா குஞ்சங் கட்டுறது. அவ்வளவு தான்.

வெளிக்கிடுற இடத்திலை முட்டைக் கண்ணியின்றை தாய் நிக்கிறா. பிறகும் ஏதோ கலியாணி ரீச்சரோடை குசுகுசுக்கிறா.

எங்கடை ரீச்சர் எனக்கு 'யூனிபோம்' போட்டு விடுறா. என்னைப் பார்த்து ஏதோ கதைக்கினம். எனக்கு 'யூனிபோம்' வடிவாக் கிடக்குப் போலை. அதைத்தான் கதைக்கின மாக்கும்.

எட்டிப் பாக்கிறன். அப்பாவை சின்னனாத் தெரியுது. இப்பிடியே பார்த்தால் அப்பா என்னைத் தூக்கிக் கொஞ்சவார். முடிஞ்சாப் பிறகு போறதுதானே.

எங்கடை ரீச்சர் தனியத்தான் எல்லாஞ் செய்யறா. பாவம். கலியாணி ரீச்சர் உதவி செய்யிறா இல்லை. அவ அவையோடை கதைக்கக் கொண்டே நிக்கிறா. முட்டைக்கண்ணி மகிழா என்னைத்தான் பாக்கிற மாதிரிக் கிடக்கு. சிரிக்கிறா இல்லை.

"எல்லாரும் உப்பிடியே குழப்பாமல் நிக்க வேணும். ரீச்சர் முன்னுக்கு நிப்பன். 'ஸென்' பண்ணி நில்லுங்கோ. நான் விசில் ஊதிப்போட்டு கையைக் காட்டுவன். நீங்கள் துள்ளித்துள்ளி ஒடி 'கிறவுண்ட்'க்குள்ளை போக வேணும். என்ன?..."

ரீச்சர்தான் சொல்லிப்போட்டு வெளியிலை போட்டா. நாங்கள் எல்லாரும் வண்ணாத்திப்புச்சியள் மாதிரி கையிலை கட்டின குஞ்சங்களை அசைக்கப் பாத்து நிக்கிறம்.

ரீச்சர் வெளியிலை இருந்து கையைக் காட்டுறதை எதிர்பாத்துக் கொண்டு நிக்கிறம் எல்லாரும் 'ஹெயா' நிக்கிறம்.

திடெரண்டு என்னை ஆரோ பிடிச்சு இழுக்கினம். கலியாணி ரீச்சர் தான். மறைவிலை கொண்டுபோய் மளமளவெண்டு என்றை தொப்பியையும், யூனிபோமையும் கழட்டுறா. முட்டைக்கண்ணிக்கு அதைப் போடுகினம். அவளின்றை தாயும் சேர்ந்துதான். எனக்கு எங்கடை ரீச்சரைக் கூப்பிடவேணும் போலை கிடக்கு. ஆனால் முடியேல்லை. குரல் வருதில்லை மகிழாவுக்கு முகமெல்லாம் 'நோஸ் பவுடர்' அப்புகினம். முட்டைக்கண்ணி சிரிக்கிறார்.

எனக்கு அழுகை வருது. உள்ளுக்கை போடுற 'பெற்றிக் கோட்டோடை நிக்கிறன். எல்லாப் பிளையாறும் என்னைத்தான் பாக்கிற மாதிரிக் கிடக்கு. வெக்கமாக்கிடக்கு.

"அது உந்தக் கிழுக்கு ரோட்டிலை இருக்கிற பிளை. இங்கத்தை ஆக்கிலில்லை. அவவின்றை 'கிளாஸ்' ரீச்சரின்றை செல்லம். தாய் யூனிபோமுக்கு அரைவாசிக் காசதான் தந்தவ. மிச்சம் பிறகாம். அதுகள் உப்பிடித்தான். ஆக்களைத் தெரியுந்தானே உனக்கு. இதுகளுக்கு என் இதெல்லாம்?... உவை வந்து இஞ்சை ஒண்டும் நியாயம் கேட்டுப் படைக்கப் போறது கிடையாது."

முட்டைக் கண்ணியின்றை தாய்க்குச் சொல்லிக் கொண்டே முட்டைக்கண்ணியை 'ஸெனிலை' இடையிலை செருகி விடுறா கலியாணி ரீச்சர்.

தனுஷி, தரணி, வாவண்ணி எல்லாரும் என்னைக் கவலையோடை பாக்குதுகள்.

எனக்கு அழுகை வந்தது. கண்ணை கண்ணீர் மறைச்சுக் கொண்டு நிறைஞ்சு வந்தது.

ரீச்சர் விசில் ஊதுறது அடைச்ச காதுக்குள்ளை கேக்கிறது மாதிரிக் கேக்குது. தலையெல்லாம் சுத்துற மாதிரிக் கிடக்கு.

எல்லாரோடையும் சேர்ந்து முட்டைக் கண்ணியும் துள்ளிக் கொண்டு ஓடுறாள். ரீச்சரும் கவனிக்கேல்லைப் போலை.

நான் அழுகிறன். கண்ணீர் வருது. என்ற வடிவான யூனிபோமை மாத்திப் போட்டினம். எங்கடை ரீச்சருக்கு சொல்லி அழுவேணும் போலை கிடக்கு. வெளியிலை போக வெக்கமாக்கிடக்கு. 'பெற்றிக்'கோட்டுக்குள்ளாலை 'நிக்கா' தெரியுது. சப்பாத்தோடையும் பெற்றிக்'கோட்டோடையும் எப்பிடி வெளியிலை போறது. வெள்ளைச் சட்டையையும் ரீச்சர் வாங்கி உள்ளுக்கை வைச்சீட்டா.

‘ஸ்பீக்கரிலை’ எங்கடை ‘இன்ரோவல்’ நிகழ்ச்சிப் பாட்டுக் கேக்குது. அப்பா என்னை தேடித் தேடிப் பார்ப்பார்.

நானும் எட்டி எட்டிப் பாக்கிறான். அப்பாவை இப்ப தெரியேல்லை. எல்லாரும் ‘இன்ரோவல்’ நிகழ்ச்சி பாக்கிறதுக்கு முன்னுக்கு தீரண்டு குவிஞ்சு கொண்டு நிக்கினம்.

என்னைக் கவனிக்கினமில்லை.

நான் அழுது கொண்டே நிற்கிறன். பாட்டு கேட்க கேட்க இன்னும் நல்லாத் தலை சுத்தற மாதிரிக் கிடக்கு.

கண்ணுக்குள்ளை நின்ட கண்ணீருக்குள்ளாலை அப்பா கலங்கலாத் தெரியிறார். அப்பாதான், என்னைத் தேடி வந்திட்டார்... என்னைக் கண்வுடனை அவருக்கு கண்கலங்குது.

என்ன நடந்ததெண்டு கேட்கிறார். நானும் அழுதழுது சொல்லுறன்.

என்னைத் தூக்கி தோளிலை போட்டார். “வாடா செல்லத்துக்கு ஜஸ்கிரீம் வாங்கித் தாறன்” எண்டு என்றை

மனசை மாத்துப் பாக்கிறார். எனக்கு ஒண்டும் தேவையில்லை எண்டு சொல்லி அழுறன்.

அப்பா என்னை வெளியிலை கொண்டு போறார். வெளியிலை சோடிச்சுக் கிடக்கிறதெல்லாம் என்றை கண்ணீருக்கை கரையிற மாதிரிக் கிடக்கு. வாசலிலை ரண்டுபக்கமும் நிக்கிற பெரிய மரங்கள் என்றை தலையிலை விழுற்றாதிரிக் கிடக்குது.

அப்பா என்னைத் தன்றை சைக்கிளிலை ஏத்தி இருத்திறார்.

கைதட்டிக் கேக்குது ‘இன்ரோவல்’ நிகழ்ச்சி முடிஞ்சுது போலை.

அப்பா சைக்கிளிலை ஏறி உழுக்கத் தொடங்கிறார்.

எங்கடை ரீச்சர் வாசல் வரைக்கும் ஒடிவாறா. என்றை பேரைச் சொல்லிக் கூப்பிடிறமாதிரிக் கிடக்குது.

அப்பா திரும்பிப் பாக்காமல் ஒடிக்கொண்டு போறார்.

பாவம்... ரீச்சர் என்னோடை கதைக்கத்தான் வந்திருப்பா போலை.

எழுத்தாளர் ஆனந்தன் தனது ஆக்கங்களுக்காகப் பல பரிசுகளையும், பட்டங்களையும் வாங்கிக் குவித்திருந்தார். ஆனால் இதுவரை சாகித்திய மண்டல விருது கிடைக்கவில்லை. இது ஒரு குறையாக அவர் மனதில் எப்போதும் அரித்துக்கொண்டேயிருந்தது.

இம்முறையாவது தனக்கு விருது கிடைக்கும் என்ற நப்பாசையில், சமீபத்தில் வெளிவந்த சிறுக்கைத்த தொகுதியை தேர்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பி வைப்பதற்கு மும்மாமாக ஈடுபட்டிருந்தார்.

வாசல் கதவு தட்டப்படும் ஒசை கேட்டது...! எரிச்சலுடன் சென்று கதவைத் திறந்தபோது, சக எழுத்தாளர் நாதன் புன்னைக்கத்துடி நின்று கொண்டிருந்தார்.

“அட்டே... வாருங்கோ!” என்று வரவேற்றார் ஆனந்தன்.

“ஏதோ பிளியாக இருந்தமாதிரி தெரியுது...?” நாதன் கேலியாகக் கேட்டார்.

“சாகித்திய மண்டலத் தேர்வுக்காக எனது புத்தகத்தை அனுப்பலாம் எண்டு யோசிக்கிறன்...” அப்பாவியாகச் சிரித்தார் ஆனந்தன்.

தக்கெண்டு “இந்த இடத்தில்தான் நீங்கள் பிழை விடுகிறியன்” என்று இடைமறித்தார் நாதன்.

“கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லுங்கோவன்”

“விருதுக்கு வேண்டியவர்களை ஏற்கனவே தெரிவு செய்து வைச்சுக்கொண்டு சும்மா கண்துடைப்புக்காக விண்ணப்பம் அது, இது எண்டு...” உரிமையுடன் ஏதேதோ புலம்பினார் நாதன்.

சிலபேருடைய கபடம் முகத்தில் தெரிவதில்லை. பரம சாது போல் இருப்பார்கள். நாதன் அந்த ரகம்.

ஆனந்தன் யோசித்தார்... நாதன் சொல்லிறதும் ஒரு வகையில் சரியாகப் பட்டது. “இத்தனை வருடமாக கிடைக்காத விருது இனியோ கிடைக்கும்” என்று விரக்தியுடன் தனது முடிவைக் கைவிட்டார்.

நாட்கள் மாதங்களாக நகர்ந்தன... நாதன் மீண்டும் வரவேயில்லை.

ஒரு நாள்... அன்றைய தினசரியில் கண்களை ஓடவிட்டார்... ஆனந்தன். சாகித்திய மண்டல விருதுக்கான பெயர் பட்டியல் வெளியாகியிருந்தது.

“அட்வைச் சிலவசம்” என்ற சிறுக்கைத்த தொகுதிக்கு எழுத்தாளர் நாதனுக்கு பரிசு கிடைத்திருந்தது.

சுத்தியமீ சாத்தியமீ

- கொற்றை டி. கிருஷ்ணராஜன்-

“ஞானம் ஒக்ரோபர் 2008” இதழில் சமகால ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் போக்கும் அதன் எதிர்காலமும் எனும் தலைப்பிலான புலோவியூர் வேல் - நந்தகுமாரின் கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை மறுத்தோ, ஆதரித்தோ யாரவது எழுதுவார்களை எதிர்பார்த்து, ஏராந்து அக்கருத்துக்களுக்கு பலம் சேர்க்கும் நோக்கில் சில கருத்துக்களை முன் வைக்கின்றேன்.

இன்று வாசிப்பு வீதம் குறைந்து போய்க் கொண்டிருப்பதற்கு தொலைக்காட்சிகளின் பரம்பல், பாவனை முக்கிய காரணம் என்பதில் இரண்டு கருத்துக்கு இடிமல்லை. ஆனால் வாசகர்கள் நம்மை விட்டுத் தூரா ஒடுவுதற்கு நாழும் ஒரு வகைபில் காரணமாகிறோம் என்பதோடு அக்காரணிகளில் ஒன்றான சில கவிதைக்காரர்களின் போக்கை மட்டும் உதாரணத்துக்கு காட்ட விரும்புகிறேன்.

கவிதையில் புரட்சியென்று பாரதியில் தொடங்கி அதிலேயே நின்று செக்குமாடாகச் சுற்றிக் கொண்டிருக்க முடியாது தான். அதன்பின் வானம்பாடுகளின் வளர்ச்சி நமது மகாகவி, மற்றும் சோலைக்களி, சேரன், வ.ஜ.ச. ஜெயபாலன் ஆகியோரது புதுமைத்துவத்தினாடாக மாற்றங்களைக்கண்டு மேலும் பல புதிய தலைமுறைக் கவிஞர்களால் ஈழத்து இலக்கியம் பெருமைக்குரியதாகத் திகழும் அதே வேளை உருவத்திற்கு சற்றுமே மதிப்பளிக்காது (அதற்காக சந்தக்கவியாக இருக்கவேண்டுமென்ற அர்த்தமல்ல) உள்ளடக்கத்திலும் புதுமையென்ற பெயரில் நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற கற்பனைச் சிறகுகள் கட்டிப் பற்பது நகைப்புக்குரியது.

காமராசனும், மேத்தாவும், அப்துல்குமானும், வெராமுத்துவும், எழுதிய கவிதைகளில் பல கருத்தியல் ரீதியாக எம்முடன் ஒத்து வாராதவையாக இருக்கக்கூடும். அவர்களுடைய கவிதைகள் எல்லாமே உன்னதமானவையாக இல்லாமலிருக்கக்கூடும். ஆனால் அவர்களும் நல்ல பல கவிதைகளைப் படைத்திருக்கிறார்கள் என்பதும் அதன் மூலம் தமக்கென பரந்துபட்ட வாசகர் வட்டத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மை. ஆகவேதான் அவர்களது நூல்கள் பல மீண்டும் மறுபதிப்புகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதை விடுத்து அவைகளையெல்லாம் “புலம்பல்கள்” எனச் சுலபமாகக் கூறி ஒதுக்குபவர்களுக்கும் “மேத்தா இதுவரை கவிதை எழுதவில்லை. எதிர்காலத்தில் எழுதக்கூடும் இந்திய தேசத்து எந்தக் குடிமகனும் குடியரசுத் தலைவராக வராமுடியும் என்பதைப் போல” என்றெழுதிய வெங்கட்சாமிநாதனுக்கு மிடையில் எந்த வித்தியாசத்தையும் காண முடிவதில்லை. அதற்காகத் தென்னிந்திய குப்பை கூழங்களுக்கும் இங்கே சந்தை

அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அர்த்தமல்ல. நமது படைப்புகளில் அழகியல் வறுமை காணப்படுவதைத் தவிர்த்தால் வாசகன் நம்மை விட்டு அந்தியாவதைத் தவிர்க்கமுடியும்.

கணிசமான வர்களின் கவிதைகள் மூன்று முறை வாசித்தும் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாமற் தலையைப் பியத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் கவிதையை வாசிக்க வேண்டிய அவசியம் வாசகனின் தலைவிதியா என்ன? கவிதையில் கருத்தை மறைபொருளாகக்

கூறுவது கவிதைக்கு அழகுதான். எல்லாவற்றையும் வெளிப்படையாகக் கூறுவதாயின் கட்டுரை எழுதியே தான் சொல்லவந்ததைச் சொல்லி விடலாம். அதற்காக மற்றிலும் விளங்காமல் தான் சொல்ல நினைப்பதை வாசகன் உய்த்துணர வேண்டும் என்ற கோதாவில் படைக்கப்படுகின்ற கவிதைகளைக் கண்டு வாசகன் அஞ்சிபோடுகின்றான்.

புதுமையென்ற பேரில் நடைமுறைச் சாத்தியமற்றவற்றை எழுத்தில் மட்டும் காட்டிவிட்டு ஆழந்த உறக்கத்தில் இருப்பவர்களால் பாவலான வாசகர் வட்டத்தைப் பெற்றுவிட முடியாது. மக்களிடையே நல்ல கருத்துக்களைக் கொண்டு செல்லவும் முடியாது. எழுதுபவர்களே வாசிப்பவர்களாக, மிக்குறுகிய வட்டத்துள் குதிரையோட்டும் தூப்பாக்கியம் நிகழும் ஆபத்தை உணரவேண்டும். அதிலும் பெண்ணியம் சார்ந்து எழுதுபவர்கள் புலம் பெயர்ந்தவர்களாயினும் சரி, இங்குள்ளவர்களாயினும் சரி, பெண் விடுதலையென்று கூறிக் கொண்டு எங்களது குடும்ப அலகையே சிறைத்து விடத் தூண்டுகிற அதீத கருத்துக்களைக் கவிதைகளில் விதைக் கிறார்கள். அவை எமது கலாசாரத்திற்கும் வாழ்வியல் முறைகளுக்கும் அந்தியானவையாகவே காணப்படுகின்றன. அதற்காகப் பெண்ணைக் கட்டிப் போட்டுள்ள தளைகளை அறுத்தெறியக்கூடாது என்றாத்தும் கொண்டு குழம்பிவிடக் கூடாது. வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்ற அழிப்படையிலேயே எதுவும் அமையவேண்டும். கருத்துக்கள் சொல்லப்பட வேண்டும். அதிலும் வேஷ்க்கையான விஷயமென்னவென்றால் இப்படியான அதீத கருத்துக்களை முன் வைத்தவர்களில் அனேகம் பேர் பெரும்பாலும் பெண்களேதான் தமக்கென வாழ்க்கையொன்று அமையும் போது எல்லாவற்றையும் அப்படியே விட்டு விட்டு மிகச் சாதாரண பெண்ணாய் குடும்பச் சக்திக்குள் மூழ்கி விடுவதுதான்.

எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் கோரி நின்றவர்களை நையாண்டி பண்ணி வடப்பகுதியில் யாழ் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்தும், விடுதலை இயக்கங்களிலிருந்தும், மேடை நாடகங்களிலும், தெருக்கூத்துக்களில், கருத்துக்களை முன் வைத்தோரில் எழுபத்தைந்து வீதமானோர் வெளி நாடுகளிலேதான் அரசியல் அத்திகளாகவோ, பொருளாதார அகதிகளாகி தஞ்சம் புகுந்துள்ளார்கள் என்பதை நாமறிவோம். புலம்பெயர் தேவையின் அப்போதைய நிரப்பந்ததை அன்றும், அங்கிருந்து கொண்டே அவர்கள் குடும்பம், ஊர், தேசியம் வரையிலான பங்களிப்புகளை வழங்கிக்கொண்டிருப்பதை இன்றும் நியாயமாகவே புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிக்கத்தினாடாக ஏற்படுத்தப்படும் ஒரு சமத்துவ பொருளாதார அமைப்பிலேயே சகல

பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வு காணப்பட முடியுமென்றே நான் நம்புகிறேன். ஆனால் எல்லோரும் இக்கருத்துடன் ஒத்திசைய வேண்டும் என்பது கட்டாயமல்ல. அதுவரை பிரச்சனைகளைக் குறைக்கமுடியுமே தவிர முற்றுமுழுதாக தீர்த்துவிட முடியாது. இந்த ஏற்றக் தாழ்வான் சமூக அமைப்பில் சீதனம் உள்ளிட்ட சாத்தியப்படாதவற்றை கதை கவிதைகளில் இந்திய சினிமா கதாநாயகனின் அசர பலத்துடன் வலிந்துரைத்துவிட்டு பின் தானே அந்த சக்திக்குள் விழுந்து பின் வெளிவராமலிருப்ப தென்பது எழுத்துக்கும் வாழ்வுக்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தை வாசகன் கண்டுணர்ந்து நகைத்திடவே வழிவகுப்பதாகும்.

மீண்டும் இங்கே வலியுறுத்த விழைவது இதுதான். குறைந்த தரத்தையுடைய வாசகனுடைய நிலைக்குப் படைப்பத்தாத்தைக் கொண்டு போகக்கூடாது. வாசகனுடைய தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக நின்கின்ற அதே வேளை வாசகனின் தரத்தை, சிந்தனைகளைக் கொஞ்சமும் கருத்திலெடுக்காது அதிமேதாவித்தனத்தை இலக்கியமென்ற பேரில் திணிக்க முயற்சிப்போமோயானால் வாசகனிடமிருந்து அந்நியமாகிவிடும் ஆபத்தை நாம் எதிர்கொள்ளத்தான் வேண்டும். எந்தக் கலைவடிவமாயினும்

நச்சரவிசம், ரியலிசம் என்பவற்றை மனதில் கொள்ள வேண்டியது படைப்பாளியின் தலையாய கடமை.

இலக்கியத்தில் அதிலும் கவிதைகளில் தம்மை அதிமுற்போக்கானவர்களாகக் காட்டுக் கொள்கிறவர்களுக்கு புரட்சியாளன் சேகுவாராவின் உரையிலிருந்து மார்க்ஸ் பற்றிய வரிகளை எடுத்துக்காட்டி இச்சிறு கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

“நடைமுறை உண்மை குறித்த அபரிதமான அறிவு, மக்களுடனான நெருக்கமான உறவு, குறிக்கோளில் இருந்த உறுதி, நடைமுறைப் புரட்சியனுபவம் ஆகியவை ஒரு முழுமையான கோட்பாட்டுக் கருத்தை உருவாக்க வாய்ப்பளித்தன. மார்க்சின் சிறப்பு என்ன வென்றால் சமுதாய எண்ண ஒட்டத்தின் வரலாற்றில், திடீரன்று பண்படிப்படையிலான மாற்றம் ஒன்றை உருவாக்கியது தான். அவர் வரலாற்றை அலசிப் புரிந்து கொள்கிறார். அதன் இயக்கவியலை அறிந்து கொள்கிறார். வருங்காலத்தைக் கணிக்கிறார். அதைக்கணிப்பதுடன் புரட்சிகரக் கருத்து ஒன்றையும் வெளிவிடுகிறார். உலகம் புரிந்து கொள்ளப் படவேண்டியது மட்டுமல்ல. மாற்றப்படவும் வேண்டும்.”

கெள்ளலும் செப்பி கிழிஞ்சாலும் டாம்

- கவிஞர் வத்சி
கண. எதிர்வீரசிங்கம்

இன்னமும் எங்களுக்கு இருக்கிறது மதிப்பு!	ஆண்கள் பெண்கள் வேறுபாடினரி பட்டதாரிகள்!	முத்தமிழ் இலக்கியம் கலைகளெல்லாம் முகவரியாகின்றன!	ஊரபிமானம் என்று சொல்லி ஊளையிடும் ஒலிவாங்கிகள்!
இத்தனைக்கும் காரணம் பொருளாதாரமும் கல்வியும் தான்!	ஆண்மீக வளர்ச்சியில் அதிகமானோர் எடுபாடு!	கலைஞர்களின் செயற்பாடு சர்வதேச அரங்கிலே!	எல்லாமே வீழ்ச்சிகளும் எங்கேயோ எங்களுர்!
காலா காலமாக தொடருகின்ற சொத்துக்களுமிவைதான்!	வழித்தோன்றல்கள் வாரிசுகள் வாழையுடி வாழையாக!	ஊடகங்கள் வாயிலாகவும் உன்னதும் பெறுகின்றது!	கல்வியொளி மங்கலாகி காரிருள் கௌவியது!
வீட்டுக்கு வீடு கல்வியலாளர்கள் தேக்கம்!	படிக்காத மேதைகளும் புகழ்டும் அறிவுரைகள்!	ஆணால் இப்போது எல்லாமே அவரோகணமே!	ஊரை வளர்க்காத உத்தமர்கள் ஒன்றினைவு!
படப்பின் பட்டதாரிகள் வெளிவருவதும் அதிசிரப்பு!	வைந்தியர்கள் பொறியியலாளர்கள் கணக்காளர்கள் இன்னும் பலர்!	யார்குழி கெட்டாலென்ன என்குழி வாழுவேண்டும்!	தமக்குத் தாமாக புகழ்பாடும் நடிப்பு!
வருடா வருடம் பல்கலைக் கழக அனுமதி!	கோயிலில்லா ஊரில் குழியிருக்காதே ஏற்புடையதாகிறது!	பிறர் விடயங்கள் பொதுப் பார்வை புறக்கணிப்பு!	ஆணாலும் எங்களுக்கு இருப்பதோ பழைய மதிப்புத்தான்!
நாளுக்கு நாள் அரசு பதவி நியமனம்!	நிலையத்தின் வளர்ச்சியும் கிராமத்தின் வெளிப்பாடு!	விளைவுகளோ விபரீதமாகி வீணாகும் இளையோர்கள்!	இப்போதும்! கெட்டாலும் கிழிந்தாலும்

புலம்பெயர்ந்த மன்னில் ஈழத்தமிழர்களுக்கானதொரு ஆவணக்காப்பகம்

- என். செல்வராஜா

தூயகத்திலும், புலவிடத்திலும் இன்று ஈழத்தமிழர்களின் வாழ்வு, விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பாகவும், அங்கு நிகழும் எமது உடன்பிறப்புகள் எதிர்நோக்கும் போர் அவலம் தொடர் பாகவுமே சிரத்தையுடன் உற்றுநோக்கப்படுகின்றது. அனைத் துலகின் பார்வையில் போரியல் சார்ந்த அக்கறையுடனேயே, கவன ஈர்ப்புகளும், வாசிப்புகளும், ஏழுத்துகளும் ஈழத்தமிழர் சார்பில் விரவிக்கிடக்கின்றன. இந்நிலையில் போராட்டத்திற்கு அப்பால் கவனிக்கப்படவேண்டிய பல முக்கிய விடயங்கள் அடிப்பட்டுப் போய்விட்டன. நீண்டகால நோக்கில் இது எமது ஈழத்தமிழ் இனத்தில் பாரிய பாதிப்பினை நிச்சயம் ஏற்படுத்தும் என்பதை எவரும் மறுக்கவோ மறக்கவோ முடியாது.

இன்று ஈழத் தமிழர்களின் வாழ்வியல், அரசியல், இலக்கி யம் மற்றும் அறிவியல் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முன்வரும் தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்கோ, தமிழைத் தாய் மொழி யாகக் கொள்ளாத தமிழியல் ஆய்வாளர்களுக்கோ இலங்கை மண்ணிற்கு அப்பால் உரிய வளங்களை பெற்றுக் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் நாம் நிறுவனர்தியில் வளமாக இருக்கிறோமா என்ற கேள்வியை புத்திஜீவிகளாகக் கருதிக் கொள்ளும் எம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். பிரித்தானியாவில் கூட, ஈழத் தமிழர்களின் பங்களிப்பின்றி தமிழரல்லாதோரினால் நிர்வகிக்கப்படும் SOAS, பிரித்தானிய நூலகம், கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியப் பிரிவு போன்ற கல்விசார் நிறுவனங்களின் நூலகங்களிலுள்ள ஈழத்தமிழர் தொடர்பான சேகரிப்புகளும் பயன்பாடுகளும் வரையறைக்குட்பட்டதாகவே உள்ளன.

உலகின் தமிழியல் பல்கலைக்கழகங்களில் ஈழத்தமிழர் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள முன்வரும் இளம் ஆய்வாளர்கள் அதற்கான போதிய தகவல் சாதனங்கள் இன்மையாலும், இலங்கையின் போர் நிலைமைகளால் அங்கு செல்ல முடியாத தாலும் தமது ஆய்வைத் தமிழகத்தை நோக்கித் திசை திருப்பிக் கொண்ட பல கழகங்கள் எம்மிடையே உள்ளன. இதனால் ஈழத் தமிழர் தம் வாழ்வியல் பற்றிய பல ஆய்வுகள் கைக்கெட்டியும் வாய்க்கெட்டாத நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன.

புலவிடத்தில் எம்மத்தியில் கோவில்கள் வளர்ந்த அளவுக்கு, வர்த்தக நிலையங்கள் வளர்ந்த அளவுக்கு, கல்வி, கலைக் கழகங்கள் உருவாகியுள்ள அளவுக்கு நூலகங்களும் ஆவணக் காப்பகங்களும், புத்தக விற்பனை நிலையங்களும் ஏன் வளரவில்லை என்பதை நாம் எமக்குள் கேட்டுக் கொண்டால் அங்கு ஒரே பதில் தான் கிடைக்கும்.

நூலகங்களும் ஆவணக் காப்பகங்களும், புத்தக விற்பனை நிலையங்களும் ஒருபோதும் கொழுத்த வருமானத்தைத் தேடித்தராதவை என்ற ஒரே பதிலைத்தான் இதயக்த்தியுடன் உண்மையானதாக நான் கருதுவேன். இது மிகவும் கசப்பானதுதான்.

இந்நிலையில் இனிமேலாவது இந்நிலையில் மாற்றம் கொண்டுவர முடியாதா என்ற ஆத்மார்த்த உணர்வுடன் அண்மையில் ஜேரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வு கழும் என்ற பெயரில் (European Documentation and Research Centre - ETDRC) ஒரு நூலக அமைப்பினை உருவாக்கியிருக்கின்றோம். இது ஒரு சிறிய தடம் தான். ஆயினும் எதிர்காலத்தில் பாரிய நூல்களையும் அதிர்வுகளையும், புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் அறிவுசார்ந்த வாழ்வியலில் இதனால் ஏற்படுத்த முடியும். இதனை பிரித்தானிய அரசினால் பதிவு செய்யப்பட்ட தமிழியல் ஆய்வு நிறுவனமாக்கும் பணியில் தற்போது ஈடுபட்டு வருகின்றோம். இந்நிலையில் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையாக, ஈழத் தமிழியல் துறையில் ஈடுபாடு காட்டும் தனிப்பட்டவர்களை இனம் கண்டு இந்த ஆய்வுக்கு திட்டத்தில் இணைத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கையிலும், நூல்களையும் ஆவணங்களை யும் பெற்றுக்கொள்ளும் நடவடிக்கையிலும் இறங்கி யிருக்கிறோம்.

இதுவரையில் நான் 5 தொகுதிகளில் 5000 நூல்களை நூல்தேட்டம் தொகுப்பின் வாயிலாகப் பதிவு செய்துள்ளேன். ஒவ்வொரு தொகுதியும் சமார் 600 பக்கங்களைக் கொண்ட நூல் வடிவில் 2004^{ஆண்டு முதல் வெளிவருகின்றது. 6 வது நூல்தேட்டம் தொகுதியின் தொகுப்பு வேலைகள் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. 2009 ஜூப்ரீயில் இத்தொகுப்பு வெளியிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நூல்தேட்டம் பதிவிற்காக எனக்குக் கிடைக்கும் நூல்கள் அனைத்தையும் இவ்வாவணக் காப்பகத்தின் முன்னோடி வளமாக வழங்கியிருக்கிறேன். இந்தக் காப்பகம் வளர இந்த 3000 நூல்கள் மட்டும் போதாது. உலகெங்கனுமிருந்து எமக்கு தமிழியல் சார்ந்ததும், ஈழத்தவர்களினதும் நூல்கள் கிடைக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட சேகரிப்புகளைக் கொண்டிருப்பவர்கள் மனுவந்து தங்கள் சேகரிப்பிலிருந்து சில நூல்களை பொதுப்பாவணக்காக எமக்கு வழங்க முன்வர வேண்டும்.}

இது புலவிட மண்ணில் ஈழத்தமிழர்களின் ஆவணக் காப்பகமாகவும், சிங்கப்பூர் - மலேசியத் தமிழர்களின் நூல்

களின் காப்பகமாகவும் எதிர்காலத்தில் சிறப்புற விளங்க பலரும் இன்று பொதுநோக்கம் கருதி உதவி வருகின்றார்கள். எமது ஆவணக்காப்பகத்திற்கு இன்னும் ஏராளமான நூல்கள் தேவைப்படுகின்றன. அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பணியில் தற்போது இயங்கி வருகின்றோம்.

உங்கள் வசமுள்ள ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களையும், ஈழத் தவர்களால் எழுதப்பட்ட தமிழ் ஆங்கில நூல்களையும், ஈழம் மற்றும் இலங்கைத்தமிழ் பற்றிய பன்னாட்டினருக்கள் எழுதி யுள்ள நூல்களையும் இந்த அமைப்பில் பாதுகாத்து வைத்துப் பயனளிக்க உதவுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்து இக்கடித்தை எழுதியிருக்கிறேன். எதிர்காலத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகளில்

வாழும் தமிழியல் ஆய்வாளர்களுக்கும் எமது அடுத்த தலை முறையினருக்கும் அவர்களது ஆய்வுத் தேவைகளுக்கும் - குறிப்பாக ஈழத்தமிழர் பற்றியும், புலம்பெயர்ந்த தமிழர் பற்றியும் மான ஆய்வுகளுக்குத் துணைபுரியும் பணியில் நீங்களும் இணையும் வாய்ப்பினை இத்திட்டம் வழங்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

உங்கள் தொடர்பினை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன்.

தொலைபேசி இல : 0044 1582 703786

மின்னஞ்சல் : selvan@ntlworld.com

Official Address for sending Books and other Documents:

N. Selvarajah, Administrator ETDRC

48 Hallwicks Road, Luton, Beds, LU2 9BH, United Kingdom

நாளைய புஜையல்

பெ.வி.கருண் - சுதாநஸ்தி

குறிதவறாத
வேட்கை மிதுக்கும்
விசுவாச வல்லமையில்
அகப்பட்டுப் போன தேசத்தில்
அஞ்சியெளியும் பெண்ணின்
பிடரி கேசம் பற்றியிழுத்து
புனரும் ஆயுதவானனாய்
ஆதிக்கப் பலத்தில்
துரத்தும் சேவல்.... ஓடும் கோழி
விருப்பமிழுந்த அருவருப்புடன்
புணர்வதென்ப தெப்படி
சாத்தியமாகும்?

உயிர்த்திராணி தீரட்டு
கற்பு காக்க தப்பியோடும் கோழி!

இரைவிமானம் கண்ட
சேமாலியனாய.....

மான்கண்ட
பசித்த வேங்கையாய்
துரத்துகை தொடரும்

புந்தோட்டம், சமையலறை
கதிரையடி, கதவிடுக்கு என
தற்காப்பு சாதுரீயத்தில்
அனைத்து விழுகளுக்கும்
தோற்று விழு
சவாமியறை அரிவாளதயில்
அநாகரீகம் நிகழும்.

நாளைய புஜையில்
சேவல் பலி! (யாகவாಗம்)
எனினும் என்னருமை
கோழிப் பறவையே!
குஞ்சு காக்க பருந்தை
பறந்து துரத்தும் நீ
உனதீனத்து இழியனோடு
இப்படியா தோற்று வீழ்வது?

சிறீந்தூவுக்கு முற்பட்ட காலந்தொடக்கம் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் மட்டுமன்றித் தென்னிலங்கையிலும் தமிழ்மக்கள் செறிவாக வாழ்ந்து வந்தனர். தென்னிலங்கையில் பல தமிழ்க் குறுநில அரசுகள் இருந்துள்ளன.

கதிர்காமத்திலும் சந்தன காமத்திலும் ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் அரசர்கள் தேவநாம்பிய தீசனின் (கி.மு. 247-207) அழைப்பின் பேரில் அனுராதபுரத்தில் நடைபெற்ற புனித அரசுமாக்கினை நாட்டு விழாவில் கலந்து கொண்டனர். மகாவலி கங்கைப்பிரதேசத்தில் 32 தமிழ்ச் சிற்றரசர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர் என மகாவலம் சுறுகின்றது துட்டகாமினி (கி.மு. 107-77) எல்லாளனிடமிருந்து அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் படை எடுத்தான். இவ்வாறு முன்னேறுகையில் மகாவலி கங்கைப் பிரதேசத்தில் ஆட்சி புரிந்த 32 தமிழ்ச் சிற்றரசர்களைத் தோற்கடித்த பின்பே அனுராதபுரத்தை அடைய முடிந்தது.

மகாவலம் சுற்றகாமினியைச் 'சிங்கள தேசிய வீரன்' எனப் பாராட்ட முனைந்ததன் மூலம் கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தென்னிலங்கையில் பெரும்பகுதியில் தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்ந்தனர் என்பதனையும் தமிழ் சிற்றரசர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர் என்பதனையும் நிறுவவேண்டிய ஏற்பட்டது.

வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாண அரசும் வன்னிக் குறுநில அரசும் தோற்றும் பெறுவதற்கு முன்பு பல குறுநில அரசுகள் இருந்திருக்கின்றன. கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே வன்னிப் பிரதேசத்தில் குறுநில அரசுகள் இருந்ததற்கு வரலாற்று சான்று உண்டு என்கிறார் பேராசிரியர் கா. இந்திராபாலா.

கிழக்கிழலங்கையில் மட்டக்களப்பு இராச்சியத்தின் எல்லை வடக்கே வெருகல் ஆறாகவும் தெற்கே கும்புக்கள் ஆறாகவும் இருந்தது என மட்டக்களப்பு மான்மையும் சூறும் திருகோணமலை பிரதேசத்திலும் பல சிற்றரசர்கள் இருந்தன.

கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளால் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஆளப்பட்டு வந்தது. கி.பி. 7 ஆம் 8 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோற்றம் பெற்றுவிட்டதெனக் கலாநிதி ப. புஷ்பரத்தினம் கருதுகிறார்.

வன்னியின் குடியேற்றம் பற்றி இரு மரபுக் கதைகள் வழக்கில் உண்டு. உக்கிரசிங்கன் மாருதப்புரவல்லியின் மைந்தன் வலசிங்கராசன் தன் மாமனான சிங்ககேதுவின் மகளான சாமதூதியை திருமணம் செய்வதற்காக மதுரைக்குத் தூதுவர்களை அனுப்பினான். மகிழ்ச்சியடைந்த மதுரைமன்னன் தனது மகளுடன் அறுபது வாட்படை வன்னியின்களை அனுப்பினான். இவர்களுக்குப் பரிசாக அடங்கப்பற்று வழங்கப்பட்டது. கிழக்கிழலங்கையில் கோணேசர் ஆலயத் திருப்பணியை மேற்கொண்ட சோழ இளவரசனான குளக் கோட்டன் வன்னியின்களை இந்தியாவிலிருந்து அழைத்து அவர்களைக் குழியாக்குத்தினான். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்திலே பயிர் செய்து வரும் வருமானத்தில் கோணேசர் ஆலய நிர்வாகத்துக்குப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்தான். உக்கிரசிங்கனே குளக் கோட்டன் எனச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கருதுகின்றார்.

நூறம் - கலை கைக்கை சுநிசை - ஜூன் 2009

-கலாநிதி மூல்லைமணி-

காலத்துக்குக் காலம் சிங்கள அரசர்கள் தமிழ்ப்பிரதேசங்களை ஆக்கிரமித்து வந்தனர். கலிங்க மாகனின் (கி.பி.1223) வருகையுடன் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன.

காலந்தோறும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுத் தமிழர் தாயகத்தின் எல்லைகள் வடக்கு கிழக்கு தமிழ் ஆட்சிகள் வன்னிப்பிரதேச தமிழ் ஆட்சிகள் எனக் குறுகியிருந்த காலத்திலேதான் மேலைத் தேயத்தவரான போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் ஈழத்து அரசியலில் தலையிடலாயினர். போர்த்துக்கேயரும் (1505-1638) ஒல்லாந்தரும் (1638-1795) தமிழர்கள் எல்லைப்பகுதிகளையும் தமிழரின் தனித்துவமான பாரம்பரியங்களையும் சிதறஷக்காவண்ணம் ஆட்சிபுரிந்தனர். சிறப்பாக ஒல்லாந்தர் யாழ்குடா நாட்டில் தேசவழுமைகளையும் மட்டக்களப்பில் முற்குகரின் வழமைகளையும் தொகுத்து அவற்றிற்குக் கூட்ட அந்தஸ்துக் கொடுத்தனர்.

17 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு வந்த ஒல்லாந்தரான அட்ரியன் ரேலண்ட் (Adrean Reland) தமிழர் பிரதேசங்கள் பற்றிக் கூறுவதாவது:

இத்தீவின் பெரும்பகுதி தமிழரின் வசிப்பிடமாகும். கைலாய வன்னியனால் ஆட்சிபுரியும் நாடு என அவன் அழைக்கப்படும். இங்கு வாழ்மக்கள் சிங்களவர்களின் ஆட்சிக்கோ ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கோ உட்பட்டவர் அல்லவர். கரைப் பிரதேசங்கள் இவ்வாசனுக்கே உரியவை. கரைப்பகுதியில் பெரும்பான்மையினர் தமிழ் மொழியைப் பேசகின்றனர். நீர்கொழும்பிலிருந்து தெற்கே தேவேந்திர முனைவரை சிங்கள மொழி பேசப்படுகிறது. யாழ்குடாவிலும் துணைக் கண்டத்திற்கு அணித்தாயுள்ள பகுதிகளிலும் தமிழ் பேசப்படுகின்றது.

கண்டியரசனின் கைத்தியாக இருந்த இளைய தொபேட் நொக்ஸ் (1660-1679) என்னும் ஆங்கிலேயர் தமது நூலில் கயிலை வன்னியனின் ஆட்சி எல்லைகள் அடங்காப்பற்றில் மட்டுமன்றி, கொட்டியாரப்பற்று வன்னிமை, பழகாம வன்னிமை பாணமை வன்னிமை முதலான பிரதேசங்கள் வரை பாந்திருந்தது என்பதை புவியியற் படமூலம் குறித்துக் காட்டியுள்ளார். கி.பி. 1700 இல் இலங்கைக்கு வந்த கிறிஸ்தோபர் சுவைட்சரும் தமிழர், காலி, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார், யாழ்ப்பாணம், அரிபு மற்றும் கற்பிட்சியிலிருந்து நீர்கொழும்பு வரை வாழ்கின்றனர் என்பதோடு வன்னிநாடு சுதந்திர அரசினைக் கொண்டிருந்தது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் (1796-1947) ஆளுநர் நோர்தின் செயலாரான கியு கிளைக் கோர்ன் தமது நாட்டு குறிப்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“இலங்கையில் வாழ் இரு இனமக்கள் மிகப் பழங்காலந்தொட்டு நாட்டினை இருநாடெனப்பிரித்து உரிமை கொண்டாடி வருகின்றார்கள். நாட்டின் நடுப்பகுதியும், தென்பகுதியும் வளவையாற்றிலிருந்து சிலாபம் வரையுள்ள மேற்குப் பகுதியும் சிங்கள மக்கள் வாழ்விடங்களாகும். தமிழ் மக்கள் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களை தம் வாழ்விடமாக்க கொண்டுள்ளார்கள்”

அலெக்சாண்டர் ஜோன்சனின் குறிப்பொன்று தமிழர் பிரதேசத்தின் எல்லைகளைத் திட்டவட்டமாகக் குறித்துள்ளது.

“வடமேற்கில் புத்தளத்தில் இருந்து தென்கிழக்கே குமணை ஆறு வரை உள்ள பிரதேசத்தில் தமிழ்மக்ஞும், மேற்கே சிலாபம் ஆற்றிலிருந்து தென்கிழக்கில் குமணை ஆறுவரை சிங்கள மக்ஞும் வாழ்கின்றனர்” என இரு நாட்டு எல்லைகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மகாராணியின் தென்பிராந்திய உதவிச் சட்ட வல்லுநரான ஹென்றி சால்ஸ் சேர் 1850இல் வெளியிட்ட நூலில் (Ceylon and the Sinhalese) தமிழ் தாயகத்தின் தலைநகர் திருகோணமலை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலைத்தேயத்தவர் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைத்தபின் சிங்கள அரசர்களின் ஆக்கிரமிப்புக்குத் தடையேற்பட்டது. இதனால் மாகோன் காலத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த தமிழர் தாயக எல்லைகள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் பேணப்பட்டிருந்தன.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றின் மீண்டும் சிங்கள அரசுகள் தமிழ் தாயகத்தின் எல்லைகளை ஆக்கிரமித்து வருகின்றனர். முழு ஈழமும் சிங்களவர்க்கே உரியது என நிலைநாட்ட முயல்கின்றனர். அதனால் தமிழர் தாயகத்தின் எல்லைகள் யாவும் அடையாளம் காண்முடியாதவாறு புதிய சிங்களக் குடியேற்றங்களால் மூடி மறைக்கப்பட்டுவிட்டன.

1948 இதற்குப்பின் ஈழத் தமிழருடைய எஞ்சிய எல்லைகளும் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களால் சிங்களவர்க்குரிய பிரதேசமாகமாறின. அல்லை, குந்தளாய், பதவியா, கல்லோயாப் பிரதேசங்கள் விவசாய அபிவிருத்தி என்னும் போர்வையில் சிங்களமக்களின் பிரதேசங்கள் ஆயின.

திருகோணமலை சிங்கள மயமாக்கப்பட்டு இம்மாவட்டத்தின் சேருவிலைப்பகுதி சிங்களத் தொகுதியாக மாற்றப்பட்டது. கிழக்கு மாகாணத்தில் அம்மாதறை என்னும்

பழைய ஊர் சிங்கள மயமாக்கப்பட்டு அம்பாறை ஆகி, திகாமடுவை மாவட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது.

வடக்கையும் கிழக்கையும் புவியியல் ரீதியில் இணைக்கும் மணலாறு கிராமம் வெலிஓயா என்னும் சிங்களப் பெயருடன் சிங்களக் குடியேற்றம் செய்யப்பட்டு அநூராதபுரமாவட்டத்தின் கீழ் இயங்கிவருகின்றது. மணலாற்றுக் கிராமமக்கள் (கொக்குளாய், கொக்குத் தொடுவாய், கரை நாட்டுக்கேணி முதலான கிராமங்கள்) இராணுவத்தினால் வலோற்காரமாக வெளியேற்றப்பட்டனர். இம்மக்கள் சொல்லொணாத் துண்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு அகதி வாழ்க்கை வாழ்கின்றனர். 1984 ஆம் ஆண்டு கொக்கிளாய் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். இன்று தமது சொந்தக் கிராமத்துக்குப் போனார்கூடத் தமது காணிகளின் எல்லைகளைக் கூடக் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவுக்கு வெலிஓயாக் குடியேற்றம் உருமாற்றியுள்ளது. 1987இல் இந்திய அமைதிப்படை இலங்கையில் இருந்தபோது வடக்குக் கிழக்கை இணைக்கும் பிரச்சனை முன்மொழியப்பட்டபோது வடக்கிற்கும் கிழக்கிற்குமிடையே சிங்களப்பிரதேசம் ஒன்று இருப்பதால் இணைப்பு சாத்தியமற்றது என்று அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது.

இத்தகைய புதிய குடியேற்றங்களால் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலந் தொடக்கம் வடக்குக் கிழக்கை மாகாணங்களிலும் தெற்கிலும் வாழ்ந்த தமிழ்மக்கள் நிர்க்கதியற்ற, சிதறியோடியும், புலம்பெயர்ந்தும் வாழ்கின்றனர்.

தமிழர்களுக்கென இலங்கையில் தாயகம் ஒன்று இருக்கின்றதா என்று சிங்களப் பேரினவாதிகள் கேள்வியெழுப்புகின்றனர். தமிழர் தாயகம் படிப்படியாகச் சுருங்கிக் கொண்டே போகின்றது.

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர விதிதம்

பின் அட்டை	: ரூபா 10000/-
முன் உள் அட்டை	: ரூபா 8000/-
பின் உள் அட்டை	: ரூபா 8000/-
உள் முழுப்பக்கம்	: ரூபா 5000/-
உள் அனாப்பக்கம்	: ரூபா 3000/-

உள்ளடு

தனிப் பிரதி	: ரூபா 50/-
ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 600/-
ஆறு ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 3000/-
ஆயுன் சந்தா	: ரூபா 20000/-
சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ	
அனுப்பலாம். மணியோடர் எவ்வளவுத்தீவால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.	
இலகுவாக மேலதீகச் செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :	
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்	
T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte	
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் – 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.	
வெளிநாட்டுவிருந்து பணம் அனுப்ப : Swift Code : HBLILKLX	

எவ்விராடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் ‘ஞானம்’ இணாமாக அனுப்பப்படும்.

இரு மாதத்திற்குப் பிறகு இன்றைக்குப் பள்ளிக்கூடம் போவது எனக்கு விருப்பமா, விருப்பமில்லையா என்று சொல்லத் தெரியவில்லை. இரண்டு கலந்த ஏதோ ஓர் உணர்வுதான் என்னைச் சிவக்கச் செய்து கொண்டே யிருக்கிறது. இந்த வட்சனத்தில் அப்பா, ஒன்பது கலந்து தான் நல்லநாள் தான் கூட்டி வந்து விடுவதாக வில்லங்கம். நான் மறுத்து விட்டேன். அதற்கான காரணம் அப்பாவுக்கு விளங்கவில்லை. அம்மாதான் இடையிற் போனால் அத்தனை கண்களும் என்னைப் பார்ப்பது எனக்கு வெட்கமாக இருக்குமென்று கூறிப் பக்கத்து வீட்டுச் சாந்தியுடன் நேரத்துக்கு அனுப்பியிருக்கிறா. ஏனோ தெரியவில்லை இன்னும் பெரியவாகாத வசந்தியை ஒரு பொருட்டாகவே மதிக்கத் தோன்றவில்லை இப்போது.

சாமத்திய வீட்டிலன்று பிரா' போட்டதற்குப் பிறகு இன்று தான் போட்டிருக்கிறேன். அன்று கூறைச் சேவையில் அது அவ்வளவாகத் தெரியவில்லை. இப்போது வெள்ளைச் சட்டையில் மிகவும் எடுப்பாக இருக்கிறது. என் அழகுகளை அது பெருப்பித்துக் காட்டுவதில் எனக்கே ஒரு பெருமதிம். ஒரு தரம் குனிந்து அவற்றைப் பார்த்து ரசித்துக் கொள்கிறேன்.

“அது அந்தமாதிரித்தான் இருக்குது”

சனியன். ஆரோ ஒரு அண்ணை நான் பார்த்தது விளங்கிச் சொல்லிப் போட்டுப் போகுது... சீ.... ஓரே வெட்கமாக இருக்கிறது. நான் பார்த்தா என்ன? தன்றை பாட்டில் போக வேண்டியதுதானே?

வசந்தியைப் பார்க்கிறேன். எதுவுமே விளங்காமல் மிரண்டு, மிரண்டு பார்க்கிறார். பாவும் சின்னப்பிள்ளைதானே!

அந்த அண்ணை அந்த மாதிரி எண்டு சொன்னதில் உண்மை இருக்குமோ? இல்லாமல் என்ன? இந்த ஒரு மாதத்தில் எவ்வளவு திரண்டு வளர்ந்திருக்கிறது!

“பொம்பிளையனுக்கு இது தான்றி வடிவு” சின்ன மச்சாள் சாமத்திய வீட்டிலன்று வெளிக்கிடுத்தேக்க சொன்னது இப்போது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

ஆம்பிளையனுக்கு முன்னால் இதுவே எனக்குக் கம்பிரத்தை ஏற்படுத்துவதாக ஒரு நினைவு.....

கொண்டு போகப் பயப்படும் சங்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக இன்னொரு நினைவு.....

எனது சந்தோசத்துக்கான காரணம் இது மட்டுமல்ல. நான் முந்தியே நல்ல வெள்ளை. ஒரு மாதம் வெயிலுக்க போகாம் இருந்ததால் இப்பேரியை வெள்ளை. அது மட்டுமே உடம்பெல்லாம் ஒரு பளபளப்பு. காலமை அம்மாவுக்குத் தெரியாம் எத்தினை தரம் கண்ணாடி பார்த்திருப்பேன். தேவதை

நான். இல்லை இல்லை இளவரசிதான்! புதுத்தோடு, புதுச்சங்கிலி.

என்ற ஒன்பதாம் வகுப்பிலை சாமத்தியப்பட்ட ஓரே ஒரு ஆள் நான் தான். இப்ப நான் சின்னப்பிள்ளை இல்லை. பெரிய பிள்ளை. எனக்கே சிரிப்பாகவும் பெருமையாகவும் இருக்கிறது.

எண்டாலும் பள்ளிக் கூடத்திலை இருக்கிற ஆரை நினைச்சாலும் வெட்கத்தோடு கலந்த ஒரு யை வயிற்றைக் கலக்கத்தான் செய்தது. ரீச்சர்மா..... அதுவும் எங்கட சமயீச்சர் கண்ணாடிக் கண்ணால நல்லா விடுப்பு ஆராயும். சட்டை போடுறதிலை இருந்து ஈரை குத்திறம் என்பது வரை எல்லாம் நுனுக்கமாப் பாக்கும்.

என்ற உடுப்பை ஒருக்காக் கவனமாகப் பார்க்கிறேன். மார்பில பட்ட என்றை கண்ணே அங்கால்போக மறுக்கிறது. சின்ன மச்சாள், உனக்கு எல்லாம் தாராளம்தான் எண்டு சொன்ன நினைவு வர மீண்டும் முகம் சிவக்கிறது. உடலெல்லாம் மின்சாரம் பாய்வது போல ஒரு இன்ப உணர்வு ஊர்கிறது.

வகுப்பில பொடியளோடு கதைச்சா இனி ரீச்சர் பேசுவாவோ? எனக்குப் பயமாகக் கிடக்கிறது. காலமை அம்மாவும் சொல்லிவிட்டவா. கண்டபடி பெடியளோடு கதைக்கவேண்டாம், கிட்டப்போய் முட்டுப்பட வேண்டாம் எண்டு.

மற்றப் பெடியளால் கரைச்சல் இல்லை. ஸ்பீபன்தான் பிரச்சனை. பாவம் எலிகுஞ்சு மாதிரிச் சின்னப் பெடியன். பாக்கிற ஆக்கள் அஞ்சாம், ஆறாம் வகுப்பு எண்டுதான் நினைப்பினம். அவன் ஏதும் கதைக்கவந்தால் மேசையிலை கையை ஊண்டிக் கொண்டு கிட்ட நின்டுதான் கதைப்பான். பாவம் என்னெண்டு அவனை வராமத் தடுக்கிறது.....?

எங்கட வகுப்பு சேரை நினைச்சா இன்னும் பயம். எங்களுக்கு விளங்காத வம்புப் பகிடியெல்லாம் விடுவார். அவருக்கு இப்பிடிக்கதையென் எண்டாக் கானும். படிப்பிக்கிறதையும் நிப்பாட்டிப்போட்டு நல்லாக் கதைப்பார். கட்டாயம் இவ்வளவு நானும் என் வரேல்லை எண்டு ஆக்குருக்கு முன்னால கேட்பார். ரொபி குடுக்கேக்கை பகிடிவிடுவார். என்னெண்டு இன்டைக்குச் சமாளிக்கப் போறனோ தெரியவில்லை. எண்டாலும் ஒரு சந்தோசமும் இருக்கு. பிள்ளையனுக்கு முன்னாலை பகிடிவிட்டா எனக்கு விலாசந்தானே?

“ஷாமினி கெதியா நடவுங்கோ ‘பெல்’ அடிக்கப்போகுது”

வசந்தியின் குரல் என் சந்தோசத்தைக் கதைப்படுத்தியது. கொஞ்ச நாளைக்கு முந்தி நீ வாடி, போடி எண்டு கதைச்ச வசந்தி இப்ப நீங்க எண்டு கதைக்கவிறாள். சின்னப்பெட்டை தானே. இனி நான் பெரிய ஆள் மாதிரித்தான் நடக்கவேணும். வகுப்புக்கு வரட்டன். சாமத்திய வீட்டு அஸ்த்தைக் காட்டி, என்ற அனுபவங்களையும் சொல்லி இவ்வைவயும் மற்றப்பிள்ளைகளையும் வாய்யறப் பண்ணவேணும்.

எட ஒன்டை மறந்து போனன். இப்பதான் ஞாபகம் வருகிறது. அம்மா சொன்னவா ஓடி ஆடி விளையாடக் கூடாது எண்டு. அப்ப இன்ரேவலுக்கு எல்லாப் பெட்டையனும் கிளிக்கோடு விளையாடப் போடுங்கள். நான் வகுப்பில தானே தனிய நிக்க வேணும். அவையளோடு சேர்ந்து விளையாட்டி

என்னைத் தனிய விட்டிடுவினமோ? புதுநகைகள், உடுப்புகளைப் பாக்க அதுகருக்கு எரிச்சல் வந்தால்.....?

“ஷாமினி, பிறேயர் தொடங்கிவிட்டுது”

“ஐயோ..... பிறேயருக்குப் போக வேண்டாம். வா நாங்க பின் பக்கத்தாலை வசுப்புக்குப் போவம்”

வகுப்பிலை கலண்டரும் ரைம்ரோபினூம் புதிதாக ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுமுறை லிஸ்ற்றில் எனது பெயரைக் காணவில்லை. இனிச் சேர்ப்பினமோ?

“வசந்தி, நான் எங்கை இருக்கிறது?”

“வாங்கோ கதிரை மேசை தேடிக் கொண்டுவருவம்”

ஒருவாறு தேடி எடுத்து வந்து வகுப்பின் இறுதி வரிசையில் போடுகின்றோம்.

இவ்வளவு வடிவா வந்து இறுதி வரிசையில் இருப்பது ஏமாற்றம் தான். என்ன செய்வது வகுப்பு ஒழுங்கு அப்பிடி. கணநாள் லீவு எடுத்து நின்டால் கடைசி வாங்குதான்.

பிறேயர் முடிந்து எல்லோரும் வரிசையாக வருகிறார்கள். என் நெஞ்சு பட்படக்கிறது. மூச்ச விடவே கஷ்ரமாக இருக்கிறது. மூச்ச விடும் சத்தமும் வெளியிற் கேட்காதவாறு பூனைபோலப் பதுங்குகிறேன். ஒரு கொப்பியை எடுத்துப் படிப்பதாகப் பாவனை செய்கிறேன்.

“எடி இஞ்சற்றி ஷாமினி வந்திட்டாள்”

“ஹாய் ஷாமினி” எல்லோரும் என்னைச் சுற்றி வளைத்துக் கொள்கின்றனர். எனக்கு இப்போது சந்தோசமாக இருக்கிறது.

“குட்மோர்னிங் சேர்”

ஐயோ! அதுக்கிடையில் சேர் வந்திட்டார். அதுவும் முதற்பாடமே மற்சேர். திருப்பியும் வெட்கம் வந்து மூச்ச முட்டுகிறது.

“சேர் இண்டைக்குச் ஷாமினி வந்திருக்கிறா

“ஆ..... பிறகென்ன..... எப்பிடிச் சுகமா இருக்கிறோ”
“.....”

ரொபி குடுக்க வேணும் என்ன செய்யலாம்? எழும்பிப் போக வெட்கமாக இருக்கிறது. பக்கத்தில் இருந்த மாலதியிடம் கெஞ்சி மன்றாடுக் கொடுத்து விடுகிறேன்.

“சேர் இந்தாங்கோ ரொபி”

“என்ன விஷேசம்.....”

“ஷாமினி கொண்ணந்தவா சேர்”

“ஆ ஷாமினி, பொம்பிளைப்பிள்ளை பிறந்ததோ? என் ரொபி குடுக்கிறீர்?”

குப்பென்று முத்து முத்தாக வியர்வை. தெரிஞ்சு கொண்டும் வேணுமெண்டு கேட்கிறார்.

நான் தலையை நிமித்தவே இல்லை.

“சரி டாப்பை மாக் பண்ணுவும். எங்கை சுகன்யாவை ஒரு கிழவையாக் காணேல்லை?”

“ரண்டாவது டும் சேர்” குழப்படுக்காரன் ஸ்ரீபன் சொல்ல எல்லாரும் பலத்துச் சிரிக்கின்றனர்.

“டும் என்றால் என்ன?”

“டும் என்றால் சாமத்தியப்படுகிறது”

மாலதிக்குத் தெரிந்தது எனக்கு என் தெரியாமற் போனது? அப்ப முதலாவது டும் நான் தானே? எலிக்குஞ்சு மாதிரி இருந்துகொண்டு அவற்றை பகிடியைப்பாரன்.

சுகன்யா வந்தால் அவர்களைத் தான் சேர்ந்து திரிய வேணும். இதுகள் சின்னப்பிள்ளையோட அளவாத்தான் பழகவேணும்.

“அப்ப சுகன்யா நின்டா ஷாமினி மாதிரி வர ஒரு மாதம் எடுக்கும். அதுமட்டும் கேள்ஸ் மொனிற்றரா ஆரைப் போடலாம்?”

“.....”

“என் பேசாம இருக்கிறியன்? ஷாமினியைப் போடுவே?”

“ஓம் சேர்”

சேருக்கு என்னிலை நல்ல விருப்பம். நான் மற்று நல்லாச் செய்வன்.

“ஷாமினி, இஞ்சாலை முன்னுக்கு வாரும்”

எனக்குக் கைகால் நடுங்கத்தொடங்குகிறது. முன்னுக்குப் போனா எல்லாம் பூந்து பாக்குங்கள். அதுவும் போய்ஸ் கண்ட இடமெல்லாம் பாக்குங்கள். என்னெண்டு போறது?

“உம் கெதியா வாரும்” நடுக்கத்தையும் வெட்கத்தையும் ஒருமாதிரி மறைத்துக் கொண்டு முன்னாற் செல்கிறேன்.

“நீர் வகுப்பைச் சத்தம் போடாமல் பார்த்தாலே காணும். போய்ஸ் மொனிற்றிலை வேலை இல்லை. போய்ஸ் ஐயும் நீர் தான் கவனிக்க வேணும்”

“ஓ....ம் சே....ரா”

“எல்லாப் பாடக் கொப்பியையும் வாங்கிப் படிச்ச பாடங்களை எழுதும். மற்று எதாவது விளங்காட்டி என்னடைக் கேளும். நீர் சுகன்யாவின்றை இடத்திலை முன்னுக்கு வந்து இரும்”

இருக்கப் போகும்போது தான் போய்ஸைக் கடைக்கண்ணாற் பார்க்கிறேன். சம்மா பாக்குதுகளே தவிர நான் யய்ப்பட்ட மாதிரி இல்லை. எனக்குள் எதோ ஒரு ஏமாற்றம். இதுகள் சின்னத் தவ்வலுகள். இதுகளுக்கு ஒண்டும் தெரியாது எண்டு சமாதானம் செய்து கொள்கிறேன்.

ஏ.எல் அண்ணைமார் வளர்ந்த ஆக்கள். அவையள் என்ன செய்யினை எண்டு பார்க்கவேண்டும். அதுவும் காந்தன் அண்ணை சனியன். முந்தியே உத்து உத்துப் பார்க்கும். எனக்கு அதைக் கண்டாலே பயம். இப்ப என்ன செய்யப் போகுதோ? பெருமையும் இன்பமும் கலந்த உணர்வு உடலெங்கும் பாய்கிறது.

கன்றினுக்குப் போறவழியிலை தான் அவையளின்றை வகுப்பு. இன்ரேவலுக்குக் காணுவன் எண்டுதான் நினைக்கிறன்.

“தாங்யூசேர்” திடுக்கிட்டு நானும் எழுந்து நிற்கிறேன்.
“அடுத்த பாடம் என்னடி?”

“சமயம். சமய ரீசர்ஸ் வரேல்லை எல்லே”
“ஷாமினி எழும்பி வகுப்பைப் பாருங்கோ”
“இன்டைக்கு வேண்டாம். நாளைக்குப் பாக்கிறன்”
“உங்கட சாமத்திய வீடு எப்ப நடந்தது?”

“போன திங்கக் கிழமை. எவ்வளவு பேர் வந்தவை தெரியுமே. இருபதினாயிரம் ரூபா சேந்தது. மூன்டு சங்கிலியும் போட்டவை. காசை அப்பா என்ற பேரிலை பாங்கில போட்டிருக்கிறார்”

“என்ன நல்லாக் கொழுத்திருக்கிறேங்க?”

“கொழுக்காம என்ன செய்யிறது? ஒரே நல்லெண்ணையெத்தானே குடிச்சுத்தள்ளினது. வெள்ளணை முட்டையும் நல்லெண்ணையும். பிறகு களியோடையும் நல்லெண்ணை. கத்துரிக்காய்ப் பொரியலுக்கையும் அந்தச்சவம் தான். முட்டைக் கோப்பி.

“அது கிடக்கட்டும் என்ன எல்லாம் பெரிசா இருக்குது?”
“நாங்களும் சாமத்தியப்பட்டா இப்படி வருந்தானே?”

“ஆ.. என்னெண்டு வரும் எனக்கு முந்தி எந்தளவு எண்டு பாத்தனியள் தானே? உனக்கு ஒண்டும் தெரியேலை..”

“இன்ரேவல் பெல் அடிச்சிட்டுது. வாங்கோவன் கன்றினுக்குப் போவம்”

“ஓம்.. வா”

“ஷாமினி, நில்லுங்கோ. பைப்பில தண்ணி குடிச்சிட்டு வாறன்”

“தண்ணியோ?” எனக்குத் தண்ணியைக் கண்டதும் நல்ல சந்தோசம். வீட்டிலை அம்மா தாற சொட்டுத் தண்ணிக்கு எத்தினைதாரம் கெஞ்சு வேண்டும். தண்ணி குடிச்சா வண்டி வைச்சிடுமாம். குடிக்கிற தண்ணி முழுக்க பாத்ருமாப் போடும்.

- செ. பீர்முகம்மது,
மலேசியா

ஓவ்வொரு இரவும்
பழுதான இதயப்பகுதிகளை
சேர்த்து லின்னுவதே
வேலையாகி விட்டது!

என் இதயம்தான் நானா?
மற்றவர்கள் முகம் பார்க்கும்
கண்ணாடியா?
எத்தனை முகங்கள் இதில?

எங்கோ தொலைதூரத்தில்
மின்னும் நட்சத்திரமாப்
எனது முதாதையரின்
முகமேயன்றி; எனதல்ல!

எனக்கென்று புறப்பெயர்
மட்டுமே உள்ளது
இதயத்துக்குள் இருக்கும்
முகங்களுக்கு எது புனைப்பெயர்?

இந்த இதயம் ஒரு வலை;
அடிக்கடி யார் யாரோ
மாட்டுக் கொள்கிறார்கள்!
அறுத்துக் கொண்டும்
தட்டி விடுகிறார்கள்!

அதை உன்னிக் கொண்டிருப்பதே
என் வேலையாகி விட்டது!

நானும் எனது நாடகங்களும்

- சல டனப்பத்விகள் -

- அந்தனி ஜீவர்

“நானும் எனது நாடகங்களும்” என்று சுயதரிசனமாக எழுதும் அந்தனி ஜீவா இக்கட்டுரைத் தொடரில் தனது சமகாலத்தில் வாழ்ந்த கலைஞர்கள், கலைத்துறை முயற்சிகள் பற்றி அரை நூற்றாண்டு வரலாறாக இந்தப் பதிவுகளைத் தருகிறார் - ஆசிரியர்

ஓனது நாடக வாழ்வுக்கு அரை நூற்றாண்டாகப் போகின்றது. எனது இளமைக்காலத்திலிருந்து தலைநகரில் தமிழ் நாடக மேடையை அக்கறையுடன் கவனித்து வந்துள்ளேன்.

நான் நாடகத்துறையில் அதிக ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் ஜம்பதுகளில், அறுபதுகளில் நாடகத் துறையில் என்ன நடக்கிறது, நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று மன ஏட்டில் பதிவு செய்து வந்துள்ளேன்.

அதனை மீண்டும் இரைமீட்டிப் பார்க்கையில் எத்தகைய இனிமையான நினைவுகள்....!

அறிவு தெரிந்த நான் முதல் நாடகங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். நாடகக் கலைஞர்களோடு பழகியிருக்கிறேன். அவர்களில் ஒருவராக நானும் செயற்பட்டிருக்கிறேன்.

தலைநகரில் தமிழ் நாடக மேடையின் அரை நூற்றாண்டு வரலாற்றைப் பற்றி அறிந்து வைத்திருக்கிறேன். நாற்பது அண்டுகளுக்கு மேலாக அதனை நிழல் போல் தொடர்ந்துள்ளேன்.

நான் நாடகத்துறையில் சுவடு பதித்த காலகட்டத்தில் தலைநகரில் தெற்கில் வெள்ளவத்தையிலும், கொழும்பு வடக்கில் கொட்டாஞ்சேணையிலும் நாடகங்களை மேடையேற்ற கலைஞர்கள் முனைப்புடன் செயற்பட்டார்கள்.

நேற்றைய நிறங்களான நாடகக் கலைஞர்கள் வாழ்க்கை யோடு போராடுக் கொண்டு நாடகங்களை அரங்கேற்றினார்கள். சில கலைஞர்கள் நாடகங்களுக்காக வாழ்க்கையைத் தொலைத்து விட்டார்கள்.

இந்த நாடகக் கலைஞர்களின் நாடகங்களைப்பற்றி, அவர்களின் படைப்புகள் பற்றி விமர்சனம் இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் ஆத்ம சுதநியுடன் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

கொழும்பிபிரதேசத்தில் நாடகத்துறையில் அதிகமாக ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டிருந்தோர் உழைக்கும் வார்க்கத்தினாராகவே இருந்தனர். கொழும்பில் வாழுமத்தோட்டம், ஆட்டுப்பட்டி, ஜிந்துப்பிட்டி, ஜம்பட்டா வீதி, புதுச்செட்டித்தெரு, கொட்டாஞ்சேணை என மூலம் முடுக்கெல்லாம் நாடக மன்றங்கள் இருந்தன.

“கொழும்பில் சமூக மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டன. (50 - 60களில்) ஜிந்துப்பிட்டிப் பிரதேசம் மாத்திரம் அடிநிலைத் தமிழ் உயிர்ப்புக் கொண்ட பிரதேசமாக இருந்தது. ஜம்புதுகளில் திரைப்படத்தின் ஜனரஞ்சக்கமும், வாளெனாவியில் புதுமையும் வர இந்த இளைஞர் குழாத்தின் நாடக முயற்சிகள் வேறுபட்டன. இவர்களோடு தொடர்பு கொண்டபோது தான் நாடக ஆற்றுகை எத்தனை ஒரு வலுவான, ஒரு சமூக வெளிக்கொண்டக்கையாகத் தொழிற்பட்டது என்பது தெரிய வந்தது.

வெளியுலக வாழ்க்கையில் சமூக ஒடுக்கு முறைகளி லிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ளவும் இந்தக் கலை உதவிற்று. பார்ஸி மரபு மற்கப்பட்டுப் போய் அதனை உள் வாங்கிய திரைக்கதை அமைப்பு கோலோச்சிய நாட்களில் (ஏறத்தாழ “வேலைக்காரி” முதல்) அப்குதியில் வாழ்ந்த தமிழ், தமிழ் பேசும் இளைஞர்களுக்கு நாடகம் ஒரு முக்கிய கலை வடிவமாயிற்று. தங்களின் திறமைகளைத் தங்களுக்குத்

தாமேயும், தங்கள் நண்பர் கருக்கும் நிருப்பிபதற்கான ஒரு கலை வடிவமாக நாடகம் அமைந்தது. கலைஞர்களின் ஆற்றல் பணி பற்றிய எவ்வித பதிவும் இல்லாமலிருப்பது மனவருத் தத்திற்கு குரியதொன்றாகும்.

இவ்வாறு “வடகொழும்பில் நாடக வளம்” என்ற கட்டுரையில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார்.

அறுபதுகளில் பாடசாலை மாணவனாக இருந்த என்னால் இவற்றை எல்லாம் அக்கறையுடனும் ஆர்வத்துடனும் கவனிக்க முடிந்தது. இந்த வடக்கு பிரதேச நாடகக் கலைஞர்களுக்கு மாத்திரமின்றி தலைநகரான கொழும்பு நாடகப் பாரம்பரியத்திற்கு முன்னோடியாக ஒருவர் வந்தார்.

அவர்தான் இந்தியாவில் முத்து குளிக்கும் கடற்கரைப் பிரதேசமான தூத்துக்குடியிலிருந்து வந்து கொழும்பு வடக்குப் பிரதேசமான ஜிந்துப்பிட்டியில் குடியேறிய, கத்தோலிக்கக் குடும்பத்தில் கலையார்வமிக்க இளைஞர். பரதவர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இராஜேந்திரம் மாஸ்டர் என்று அழைக்கப்பட்டவர். கத்தோலிக்க மத சம்பந்தமான சூத்துக்களிலும், பாடல்களிலும் ஈடுபாடுள்ளவர். இசைக்கருவிகளை இயக்கக்கூடியவர். தலைநகரில் தமிழ் நாடக மேடையின் முன்னோடியாகவும் முதல்வராகவும் சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டியவர். தலைநகரின் தமிழ் நாடக மேடையின் வரலாறு இராஜேந்திரம் மாஸ்டர் என்று மரியாதையுடன் அழைக்கப்பட்ட கலைஞருடன் தொடர்கிறது.

‘வார்ஹோல்’ யுகத்தைச் சேர்ந்த சிங்கள நாடகத் துறையின் முன்னோடியான ஜோன்.டி. சில்வா என்ற நாடகக் கலைஞரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த இராஜேந்திரம் மாஸ்டர், அவரின் நாடக முயற்சிகளுக்குத் துணையாக இருந்த டப்ஸியு. சதாசீவம் அவர்களின் தூண்டுகோலால் ஜோன்.டி. சில்வாவின் மகனான பிட்டர் சில்வா ஆகியோருடன் வார்ஹோல் நாடக முயற்சிகளுக்கு திரைகளுக்குப் பின்னாலிருந்து ஒத்துழைப்பு வழங்கியதுடன் வாத்தியக் கலைஞர்களோடு இணைந்து இசைக்கருவிகளையும் இசைத்துள்ளார். அது மாத்திரமல்ல கலைஞர் இராஜேந்திரம் மாஸ்டர் தனது கலைமுயற்சிகளை முன்னெடுக்க 1912 மணோரஞ்சித கான சபா என்ற அமைப்பை நிறுவியள்ளார்.

மணோரஞ்சித கான சபா என்ற அமைப்பை உருவாக்கிய இராஜேந்திரம் மாஸ்டர் அதனை ஒரு குருகுலம் போல கட்டுக்கோப்பாக இசை, நடனம், நடிப்பு, நாடகத்தயாரிப்பு, ஒப்பனை, மேடைக்காட்சி அமைப்பு போன்ற கலைத்துறைப் பயிற்சிகளை வழங்கும் நிறுவனமாகச் செயற்படுத்தினார்.

கொழும்பு ஜிந்துப்பிட்டிப் பிரதேசத்தில் இயங்கிய மணோரஞ்சித கான சபாவிலிருந்து பல கலைஞர்கள் வெளிச்சுத்திற்கு வந்தார்கள்.

- இன்னும் வரும் -

சந்தனை வட்டத்தின் 300வது நூல் வெளியீட்டு நகழ்வீல் ஜந்து இலக்கியப் பிரமுகர்கள் கௌரவப்பு

மலையகத்தின் தலைநகர் கண்டி மாநகருக்கு சுமார் 09 கிலோமீற்றர் தொலைவில் அமைந்துள்ள வத்தேகெதா எனும் கிராமத்தில் 2008.12.28 ஆந் திகதி மாலைப் பொழுதில் நடைபெற்ற இலக்கிய விழா இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு ஒரு நிறைவான விழாவாக அமைந்திருந்தது. வத்தேகெதா கிராமத்தைச் சேர்ந்த அஹதிய்யா அமைப்பு, பாடசாலை அபிவிருத்திச்சங்கம், வை. எம். எம். ஏ. மற்றும் பள்ளிப்பிரபாலன் சபையினர் அனைவரும் இணைந்து சுமார் ஒரு வாரகாலத்துக்குள் ஒழுங்கு செய்திருந்த இந்த இலக்கிய விழாவின் அனைத்து ஏற்பாடுகளும் விழாவிற்கு சமூகமளித்திருந்த அனைவரையும் பிரமிக்கவைத்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் 300க்கும் மேற்பட்டவர்கள் இவ்விழாவில் கலந்துகொண்டு ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரை இருந்தமையும் ஒரு சிறப்பம்சமாகவே காணப்பட்டது.

தனது அண்மைக் கிராமமான உடத்தலவின்ன மட்சே கிராமத்தில் இயங்கிவரும், இலங்கையின் தமிழ்மொழி மூல நூல் வெளியீட்டகங்களில் ஒன்றான சிந்தனை வட்டத்தின் 300வது நூலும், காலாடுஷணம் புன்னியாமீன் சுயமாக எழுதிய 150வது நூலுமான “இவர்கள் நம்மவர்கள்” பாகம் 04இன் வெளியீட்டு விழாவும், திருமதி மஸீதா புன்னியாமீன் அவர்களின் “மூடுதிரை” சிறுகதைத்தொகுதி வெளியீட்டு விழாவும், முக்கிய பிரமுகர்களின் கொரவிப்பு நிகழ்வுமாக முப்பெரும் விழாவாக நடைபெற்ற விழாவே வத்தேகெதா முஸ்லிம் மகாவித்தியாலய கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது.

இலங்கை தமிழ்மொழி மூலமாக 150 நூல்களை எழுதி, வெளியீட்டுள்ள கலாடுஷணம் புன்னியாமீன் வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க 150வது நூல் வெளியீட்டு விழாவிற்கு மத்திய வங்கியின் ஒய்வுபெற்ற அதிகாரியும், உளவளத்துணையாளரும், உளவியலாளருமான அல்ஹாஜ் யூ. எல். நெளபார் தலைமை தாங்கினார். இலங்கையில் முன்னணிப் பத்திரிகைகளில் ஒன்றான ஞாயிறு தினாக்குரலின் ஆசிரியர் திருவாளர் பாரதி இராஜநாயகம் பிரதம அதிதியாக கலந்துகொண்டார்.

விஷேஷ அதிதிகளாக தேசிய சேமிப்பு வங்கியின் கண்டி மாவட்ட சட்ட அதிகாரி ஏ. எம். வைஸ், அக்குரணை அஸ்ஹூர் தேசிய கல்லூரியின் அதிபர் ஏ. ஆர். எம். உவைஸ், வத்தேகெதா முஸ்லிம் மகாவித்தியாலய அதிபர் கே. எம். இஸ்கந்தர், வத்தேகெதா அஹதிய்யா தலைவரும், முன்னாள் பாத்ததும் பரை பிரதேச சபை உதவித் தலைவருமான எம். எச். எம். நஸீம்தீன், க. ஜாமீயல் அஸ்ஹூர் மத்திய கல்லூரியின் அதிபர் எம். ஜி. நிலாப்தீன் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

சிந்தனைவட்டம் தனது 100வது, 200வது நூல்களின் வெளியீட்டினை வெகு விமரிசையாக நடத்தியுள்ளது. இந்த விழாக்களில் இலங்கையில் மூத்த இலக்கியவாதிகள், பேரறிஞர்களை ஏற்கனவே சிந்தனைவட்டம் கொரவித் துள்ளது. அந்த வரிசையில் 300வது நூல் வெளியீட்டின்போதும் ஜந்து பெரியார்கள் கொரவிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதோர் விடயமாகும்.

கொரவிக்கப்பாட் பிரமுகர்களுடன் கலாடுஷணம் புன்னியாமீன், திருமதி புன்னியாமீன்.

இந்த அடிப்படையில் ஞானம் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், பிரபல எழுத்தாளரும், பன்னாலாசிரியருமான திருவாளர் ஞானசேகரன், மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த முத்த எழுத்தாளரும், பன்னாலாசிரியருமான இரா. நாகவிங்கம் (அன்புமணி), ஏறாலுரைச் சேர்ந்த முத்த கவிஞரும், எழுத்தாளருமான ரி. மீராலெவ்வை (அனலக்தர்), இலங்கையில் பிரபலமான தமிழ், சிங்கள பரிவர்த்தனையாளரும், எழுத்தாளரும், பன்னாலாசிரியருமான மடுஞ்சிரிய விஜயாத்ன, மற்றும் கலாடுஷணம் புன்னியாமீனின் இலக்கிய அத்திவாரத்தையிட்ட முத்த ஆசிரியர் ஐ. ஹாஜிதீன் ஆகியோர் கொரவிக்கப்பட்டனர்.

எனைய இலக்கிய விழாக்களைவிட இந்த கொரவிப்பு நிகழ்வு வித்தியாசமாக அமைந்திருந்தது. விழாவுக்கு சமூகம் தந்திருந்த தலைவர், பிரதம அதிதி, விசேட அதிதிகள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து இவர்களை கொரவித்தமை சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. விழாவில் விசேட அதிதிகளாக கலந்துகொண்ட திருவாளர்கள் ஏ. ஆர். எம். உவைஸ், கே. எம். இஸ்கந்தர், எம். எச். எம். நஸீம்தீன், எம். ஆர். எம். மலிக் (பாத்ததுமப்பரை பிரதேச சபை உபதலைவர்) ஆகியோர் கொரவிக்கப்பட்ட ஜவருக்கும் தனித்தனியே சிந்தனை வட்டத்தினாலும், பிரித்தானியா அயோத்தி நூலக சேவையினாலும் வழங்கப்பட்ட அன்பளிப்புப் பொதுகளை வழங்கினர். மற்றுமொரு விசேட அதிதியான ஏ. எம். வைஸ் அவர்கள் கொரவிக்கப்பட்ட ஜவருக்கும் சிந்தனை வட்டப் பதக்கம் அணிவித்தார். சிந்தனைவட்ட முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் கலாடுஷணம் புன்னியாமீன் சிந்தனை வட்டப் பட்டப்பேழையை வழங்கினார். பிரதம அதிதி திருவாளர் பாரதி இராஜநாயகம் அவர்கள் சிந்தனைவட்ட விருதினை வழங்கி கொரவித்தார். விழாத் தலைவர் திருவாளர் யூ. எல். நெளபார் அவர்கள் கொரவிக்கப்பட்ட ஜவருக்கும் பொன்னாடை போர்த்தினார்.

இந்த விழாவில் கொரவிக்கப்பட்ட திருவாளர் டாக்டர் ஞானசேகரன் அவர்களுக்கு “இதழியல் வித்தகர்” எனும் கொரவப்பட்டமும், திருவாளர் இரா. நாகவிங்கம் (அன்புமணி) அவர்களுக்கு “எழுத்தியல் வித்தகர்” எனும் கொரவப்

ஸிறதம அதிதி தீரு. பாரதி இராஜநாயகம்,
தீரு. தி. ஞானசேகரனுக்கு
சிந்தனை வட்ட விருத்தை வழங்குகிறார்.

பட்டமும், திருவாளர் ரி. மீராலெவ்வை (அனலக்தர்) அவர்களுக்கு “கவிப்புனல்” எனும் கெளரவப்பட்டமும், திருவாளர் மடுஞ்சிரிய விஜயரத்ன அவர்களுக்கு “பன்மொழி வித்தகர்” எனும் கெளரவப்பட்டமும், திருவாளர் ஐ. ஹாஜிதீன் அவர்களுக்கு “ஆசிரியச் செம்மல்” எனும் கெளரவப்பட்டமும் சிந்தனைவட்டத்தால் வழங்கப்பட்டது.

விழாவின்போது தென்மாகாணத்தில் கலாசார விழாவில் இன ஓற்றுமைப்பாடலில் முதலிடத்தைப் பெற்ற காலி தாஸிம் கல்லூரியைச் சேர்ந்த சிறுமி பாத்திமா நஸ்ரா மஹம்மட் இன் இன ஓற்றுமைப்பாடலும், கண்டி சர்வதேசப் பாடசாலையின் ஆரம்பப் பிரிவு மாணவி ஹஸ்னா ஹஸ்ஸானின் அபிநாய நடனமும் அனைவரினதும் பாராட்டைப் பெற்ற நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்தன.

இவ்விழாவில் திருமதி மஸ்தா புன்னியாமீன் எழுதிய “மூடுதிரை” எனும் சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு முதல் இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கும் திருமதி

மஸ்தா புன்னியாமீனின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி இதுவென்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இத்தொகுதியில் இடம்பெற்ற சிறுகதைகள் மலேஷியா விலிருந்து வெளிவரும் இலக்கிய சஞ்சிகையான வல்லினம், இலங்கையின் தேசிய பத்திரிகைகளான தினகரன், சிந்தாமணி, நவமணி, ஞாயிறு தினக்குரல் மற்றும் ஞானம், பிரகாசம், ஹஸனா-மலர், ஆகிய இதழ்களிலும் பிரசராமானவையாகும். “மூடுதிரை” நூல் விமாசனத்தை விமாசகரும், மேடை பேச்சாளரும், ஒய்வுபெற்ற ஆசிரியருமான என். ஏ. ரஷீத் நிகழ்த்தினார். விழா நிகழ்ச்சித் தொகுப்புகளை தலவின்னை சிபார் அழகு தமிழில் தொகுத்து வழங்கினார்.

பி. ப. 4.10மணிக்கு மொலவி, அல்ஹாபிழ் ரீஸ்தீன் அவர்களின் கிரா அத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விழா திருவாளர் எம். ஸி. அன்வரின் நன்றியரையுடன் பி. ப. 6.20 மணிக்கு நிறைவெற்றது. இந்த இலக்கிய விழா ஆரம்பத்தில் கலா பூஷணம் புன்னியாமீனின் சொந்த ஊரான உடத்தலவின்ன யட்கே ஜாமியல் அஸ்ஹர் மத்திய கல்லூரி - கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெறுவதற்கு அனைத்து ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருந்தன. அதே நேரத்தில் பிரதியமைச்சர் பைஸல் முஸ்தபா அவர்களின் விசேட கூட்டமொன்று சடுதியாக புன்னியாமீனின் விழா நடைபெறவிருந்த அதே நேரத்தில் ஜாமியல் அஸ்ஹர் மத்திய கல்லூரி - கேட்போர் கூடத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டமையினால் புன்னியாமீனின் விழா அவரின் அண்மைக் கிராமமான வத்தேகெதரைக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. எவ்வாறாயினும் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டு புதிய இடத்தில் விழா நடைபெற்றாலும் கூட எத்தகைய திட்டமிடல் மாற்றங்களையும் கண்டுகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. சுமார் 2 மணித்தியாலம், 10 நிமிடங்களில் அனைத்து விடயங்களையும் உள்ளடக்கி மிகவும் திட்டமிடப்பட்ட முறையில் கச்சிதமாக நடைபெற்ற இவ்விழா அனைத்து இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும் ஓர் இனிய இலக்கிய மாஸைப்பொழுதின் சுகந்தத்தை நுகரக்கூடிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

‘ஞானம்’ கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 100ஆவது தெழு மழுத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழம்

‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் 100ஆவது இதழ் - மழுத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாக மலர்ந்துள்ளது. இதில் மழுத்து நவீன இலக்கியம் தொடர்பான 42 கட்டுரைகளும், 33 கவிதைகளும், 16 சிறுகதைகளும், ஒரு நாடகமும் அடங்கியுள்ளன. பேராசிரியர்கள், கலாநிதிகள், மழுத்து மூத்தபடைப்பாளிகள் பலரும் இந்த இதழில் எழுதியுள்ளனர். தமிழை உயர்வுப்புகளில் பயில்வோருக்கும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும், இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் பயன் மிக்கதாக இந்த இதழ் அமைந்துள்ளது. இந்த இதழினைப் பெறவிரும்புவோர் ஞானம் பணிமனையுடன் தொடர்பு கொள்ளவும். பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 200/- தபாற செலவு ரூபா 60/-

ஞானம் சஞ்சிகை விற்பனை முகவர்களிடமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர்

கலைச்செல்வக் கரைச்சு சந்த

7. பாரதி வகுத்த பாதை.

“கலைச்செல்வி” - நான்காம் இதழின் அட்டையில் அஹிம்சாலூர்த்தி காந்தியடிகளின் உருவப்படம் இடம்பெற்றி ருந்தது.

“சிங்களம் மட்டும்” சட்டத்தின் பின், தென்னிலங்கைத் தமிழர் மத்தியில், தம் எதிர்காலம் பற்றிய குழப்பநிலை ஒன்று காணப்பட்டது. உரிமைகளைப் பற்றிப்பேசினால் - அவற்றை மீளப்பெறும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டால் தம் உத்தியோகம் பறிபோய்விடுமோ எனப் பலர் பயந்தனர். அவர்களின் நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு, “கலைச்செல்வி” இரண்டாம் இதழில் வெளியான “உடனடித் தேவை” என்ற தலையங்கத்தை மேலும் வலுப்படுத்தும் நோக்கில் “யப்படாதீர்கள்” என்ற தலையங்கம் இந்த இதழில் வெளியானது.

“வரண்ட இடங்களான வடக்கீழ் பகுதியிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். உல்லாச வாழ்வுக்கு வகை செய்யா விட்டாலும், உண்பதற்கும் உடுப்பதற்குமான வசதிகளை இப்பகுதிகள் செய்துதவும்.

தென் இலங்கைக் கதவு அடைப்பட்டால், தமிழர் தவிக்கும் நிலை ஏற்படாது. திரும்பாத கண்களைத் திரும்பச் செய்து, விரும்பாத வயல்களுக்கு விரைந்து சென்று, வளையாத உடம்பை வளைத்து உழைக்க வேண்டும்.

“ஆற்றங்கரையில் மரமும்” என்பது தமிழ்ப் பாடல் தானே! பயப்படாதீர்கள்! - என அத் தலையங்கத்தின் இறுதிப் பகுதி அமைந்திருந்தது.

திருப்பாய்த்துறை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணமடத் தலைவர் கவாமி சித்பவானந்தா அவர்களின் உருவப்படமும் வாழ்த்துச் செய்தியும் இந்த இதழில் இடம்பெற்றமை வாசகர் பலரின் மகிழ்ச்சிக்கும் வாவேற்புக்கும் இலக்காகியது. கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிக்கு ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவதற்காக அவர் வந்திருந்தார். கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவரும் “கலைச்செல்வி” நிர்வாகிகளுள் ஒருவராயிருந்தவருமான சி. பொன்னம்பலம் (ஆதவன்) கவாபிகளின் படத்தை ஒரு நொடியில் வரைந்து அவரிடம் சமர்ப்பித்தார்; “கலைச்செல்வி குறைவிலாச் செலவும் நல்குவாள்” என வாழ்த்தி, தன் படத்தின் கீழ் கையொப்பிட்டார் கவாமிகள்.

தகரி விளக்கு (எஸ். எஸ். சவுந்தரநாயகம்) உறவு (மு. தலையாசின்கம்) அவர்க்கும் உண்டு இதயம் (எம்ரீயெஸ்) உறுதி பிறந்தது (உமா) ஆகிய நான்கு சிறுக்கைகள் இந்த இதழில் வெளியாகின.

இவற்றுள் “அவர்க்கும் உண்டு இதயம்” என்பது “கலைச்செல்வி” பாரதி மலில் பொடுமினிக் ஜீவா எழுதிய “இந்நாட்டு மன்னர்” என்ற கதையின் தொடர்ச்சியாகவும், அதே வேளையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் சம்பந்தமாக ஜீவாவின் கதை வாசகர்களிடையே ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடிய

ஒரு கருத்தை மறுப்பதாகவும் அமைந்திருந்தது. ஜீவாவோ வேறு எழுத்தாளர்களோ கதையை மேலும் தொடரவில்லை. எனினும், “கலைச்செல்வி”யில் இடம்பெறும் ஆக்கங்கள் எவ்வளவு ஆழமாக வாசகர்கள் - எழுத்தாளர்களின் உள்ளங்களிற் பதிகின்றன என்பதற்கு இந்தக் கதை மேலுமோரு சான்றாக அமைந்தது. “எம்ரீயெஸ்” என்பது மு. தலையாசின்கம், திடீரென்று தனக்குச் சூட்டிக்கொண்ட ஒரு புனைபெயர்!

அற்முகக் குறிப்புக்கள்.

எஸ். எஸ். சவுந்தரநாயகம் : இலுப்பைக்குளத்தில் ஆயுர்வேத வைத்தியாக இருக்கின்றார் இந்த எழுத்தாளர். ஈழத்துப் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் எழுதியுள்ளார். தமிழர்களிடையே யுள்ள முக்கியமான குறைபாடொன்றை நாகுக்காக எடுத்துக் காட்டுகின்றது “தகரா விளக்கு” .

மு. தலையாசின்கம் : இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மாணவர் தலையாசின்கம். இதுவரை பல சிறுக்கைகள் எழுதியுள்ளார். இவருடைய நடையில் மெல்லிய ஹாஸ்யம் நெனிந்தோடுகிறது.

ஆண்டாண்டு காலமாகத் தமிழ் அறிஞர்கள், ஆர்வலர்களின் மனத்துக்கு இதமாகவும் கருத்துக்கு விருந்தாகவும் உணர்ச்சிக் கோர் உருவாகவும் இருந்து வருபவை மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள். அவற்றுட் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து கவிதைத் தூதினால், காதல், கல்யாணத்தில் நிறைவேறுவதை “சிறையிருக்கேன் உன்னாலே” என்ற தலைப்பிலே அழகான ஒரு கட்டுரையாக - கதையாக எழுதியுள்ளார் அருள் செல்வநாயகம்.

“வாழ்க் காந்தி” என்ற தலைப்பில் கவிஞர் திமிலை மகாலின்கம் எழுதிய மூன்று விருத்தங்களும் கவிஞர் முருகையனின் நீண்ட கவிதையொன்றும் இந்த இதழின்

அற்முகக் குற்புக்கள்.

உமா : “உறுதி பிறந்தது” டன் எழுத்துவல்கில் அடியெடுத்து வைக்கும் உமா, மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி மாணவி. இலக்கியத்துடன் இசை, நடனம் ஆகியவற்றிலும் ஆர்வ முடையவர்.

திமிலை மகாவிங்கம் : இளங்கவிஞர் மட்டக்களப்பு திமிலைத்தீவைச் சேர்ந்தவர். எஸ். தங்கவேல் என்ற சொந்தப் பெயரிலே கதைகளும் மகம் என்ற பெயரில் கட்டுரைகளும் எழுதிவருகின்றார்.

அருள். செல்வநூயகம் : இலங்கை இந்தியப் பத்திரிகைகள் பலவற்றில் ஆசிரியரின் எழுத்தோவியங்கள் வெளி வந்துள்ளன. விபுலானந்த அடிகளைப் பற்றி மூன்று நூல்கள் எழுதியுள்ளார். “கலைமகள்” ஆசிரியரின் மதிப்புரையுடன் கூடிய “தாம்பூலராணி” இவரது சிறுகதைத் தொகுதி.

கவிஞர் முருகையன் : கல்வயலைச் சேர்ந்த பட்டதாரி ஆசிரியர். இவரது கவிதை மணிகள் பல இலங்கை இந்தியப் பத்திரிகைகளுக்கு ஒளியூட்டியுள்ளன. யா. த. எ. சங்கம் நடத்திய பாரதி விழா - கவியரங்கில் அன்பார் பாடிய பாடலை மகிழ்ச்சியுடன் தருகின்றோம்.

சிறப்புக்கு மெருகூட்டன.

ஓவர்த்திரு உறையூவர்கள் ஓஸ்கை பல பெற்றதையும் ஏறையையும் வென்றுவிட்ட இன்புப் புதுவகும் தாழ்வுகளைக் கொண்டுவிட்ட தன்மையுள்ள மாந்தர்களும் காணப்படுகின்றார், கண்ணாறா நண்பர்களே!

ஆனாலும் ஒரு அரிவைக் குறைநீரை

புதூற் சமத்துவத்தின் சொன்னைறியிற் செல்வதையும் பெண்களை இறிவாகப் பூசுக்கி மூட்களின் கண்கள் ருக்டாகிக் காடசி இழங்கதையும் பட்டங்கள் வெற்றுவந்த பாதவயர்கள் நம்பியதிலே ஒட்ட நழக்காக ஓக்கட்டல் உள்ளவராய் பூச்சுத்த யாழுக்கதைப் போற்றாத போக்கினராய் ஆச்சரியான அவர்களை சொந்த எழில் தாங்கி நடயாகும் தன்மையையும் கண்ணாறா?

- பாரதி வகுத்த பாதையைக் காட்டுவதற்குத் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்ற நண்பர்களை இப்படியெல்லாம் கேட்கின்றார் கவிஞர் முருகையன்.

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”, “கீழோராயினுந் தாழ் உரை” என்ற மூதுரைகளுக்கு இலக்கியமாகி, காசைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், சொந்தக் காணிகளையே விற்று, கண்டப்படும் நோயாளிகளுக்கு வைத்தியம் செய்த மகத்தான் மனிதர் சுதுமலை அண்ணாமலைப் பரிகாரியாரை நேரிற் சந்தித்து, பயனுள்ள பல விஷயங்களைக் கேள்வி - பதில் உருவத்தில் எழுதியிருந்தார் சி. பொன்னம்பலம் (ஆதவன்). பெரியோர் கேண்மை என்ற பொருத்தமான தலைப்பு இடப்பட்டிருந்தது.

பல்வேறு இடங்களிலும் நடைபெற்ற - குறிப்பிடத்தக்க கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய விபரங்கள் “கேட்டதும் நடந்ததும்” என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டன. “வளருந்தமிழ்” - பகுதியில் சொக்கனின் “வீரததாய்” காவியம் பற்றிச் சுருக்கமான, ஆனால் ஆழமான விமர்சனமொன்றைக் கனக. செந்திநாதன் எழுதினார். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க வெளியீடான் “புதுமை இலக்கியம்” இதழை வரவேற்று “சரா” எழுதியிருந்தார்.

- இனி அடுத்த இதழில்

அரை செற்றியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தசீ சிறுகதைப் போட்டி 2009

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-

இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

ஏனைய ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு ஸரிச் சாந்திரத்தும் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருந்ததல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி

போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அனுவகைம் - 3-B, 46^ஒ ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

போட்டி முடிவு திகதி 30.03.2009

முடிவு திகதி குப்பு பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்

புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் அற்முகம் : 36

யாழ்ப்பாணம் வதிரியைச் சேர்ந்த வேலாயுதன் அகிலன் தனது ஒரும்பக்கல்வியை யா/கொற்றாவத்தை அமெரிக்க மிடன் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையிலும் இடைநிலைகல்வியை யா/தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியிலும் பெற்றவர். உயர்கல்வியை போதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்று கலைமாணிப் படைப்படிப்பை நிறைவு செய்து கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்றப்பட ஆசிரியராகத் தகைமை பெற்று தற்போது யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் முதுகலைமாணி மாணவனாகப் பயில்கிறார். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புகள் வலம்புரி, சங்குநாதம், உதயன், சுட்ரோளி ஆகிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. 2001ல் “இரத்தினமாலை” என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பினையும் 2004ல் “கவிவானம் பொழுகிறது” என்ற கவிதைத் தொகுப்பினையும் வெளியிட்டுள்ளார். “சொல்லாத சோகங்கள்” என்ற நெடுங்கவிதைத் தொப்பி ஒன்றினையும் எழுதியுள்ளார். கியூடெக் கரித்தாஸ் நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் பாராட்டுப் பரிசு, ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய அல்வாயூர் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் ஜனன நூற்றாண்டு விழாச் சிறுகதைப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசு ஆகியவற்றைப் பெற்றுள்ளார். “அகியோபி” இவரது புனைபெயர்.

இவரது தொப்பு முகவரி : அரச்ஜனம், அல்வாய் வடக்கு, அல்வாய்.

சிறமில்லாச் சித்திரங்கள்

வளக்குத்தில் படித்த,
வரட்சீயில்லை!
கோட்பாட்டையறிந்த,
கொழுப்புமில்லை!
கோழிமுட்டையில்... பிடுங்கும்
தீரன் ஆய்வுமில்லை!

மீன்பிட்டி சுமக்கும்
கூனியாச்சி!
முட்டை சுமக்கும்
முத்தண்ணை!
கன்னிருக்கும் கதிரன்
கதங்வேட்டுக் கதிரேகு!
கந்தவளன் கோயில் பூசாரி!
கன்னியர் பின்னே,
கலைப்பும் காணையிரன்!
கண்ணில் காணும் யாவரையும்
களீசனையோடு பார்க்கின்றேன்

அவர்களோடு நூன்
அவர்களாகவே! கற்பனைச்
சீறுகட்டது இதும் காண்கிறேன்!
சீரமறுந்த எழுது கோலிலமுந்து
தான் பணிந்து நடும் புரிந்தது
சீரமின்றியே சீத்திரங்கள்
சீறுகவியாய்ச் சீரித்தன!

எமது யென்றால்?

- அகியோபி

இங்கு நாம் நாமாக இல்லை
அவர்களாக அவைகளாக அதுகளாக
இன்னும்... இன்னும்...
எத்தனையோ அவதாரங்களில் - அ(ந்)
நாகளை மேடை தனில்
அரங்கேற்றப்படுகின்றோம்!

கோள மயமாத வென்னுங் கோமாளீக் கூத்தில்
நாமுமொரு நாயகராகிவிட்டோம்!
கரும்பைப் பிழிந்து சாற்றைச் சிந்திவிட்டுச்,
சக்கையை மட்டும் சேமித்துள்ளோம்!
முக்கணிச் சாற்றி லுந் தீன் சுவைமிகு
தீந்தமிழுப் பண்பாடு தீப்பட்டுப் போனது!

விளங்காத பானையில் வில்லங்கப்
பட்டேனும் ஓரீரு வார்த்தை பேசுவதே
உயர் கெளரவுமென்று எண்ணைக்கச்சு!
இங்கு பிறக்கின்ற தமிழன் பின்னைக்கும்,
இங்கிலீசுக்காரன் உச்சரிப்பே நாமாகச்சு!
நாம் நாமிலிருந்து பெயர்க்கப்பட்டோம்
நாமிதைச் சீந்தித்தோமோ?
இல்லை! இல்லை! இல்லவேயில்லை!

சீந்தனைக் கலைப்பான்களான - வசூல்
சீனிமாக்கள் இளக்கணைச் சீரழிக்க
சீனனத்திரை நாடகங்கள்
சீந்தை மிகு பெரியோரைப் பலிகொள
நாம் எவ்வாறு நாம்மைப் பற்றிச்
சீந்திக்க முடியும்! வீண்பேச்சுத்தானே?
எமது கவடுகள் புழுதி முடி மறைந்து போக
அந்தியச் கவடுகளில் எமது பயணம்

‘குறைவிருத்தியின் விருத்தி’ - அந்தரே குந்தர் பிராங்கின் சார்புக் கோட்பாடு பற்றிய ஓர் அறிமுகம்

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

“விஞ்ஞான உலகின் இராச்சத்தின் என்று அழைக்கக் கூடிய பெரியவர்களின் தோளில் நான் ஏறிநின் ரேன். அதனால் தூரப்பார்வை எனக்குக் கிட்டியது” என்று ஜக்நியுடன் ஒருமுறை கூறினாராம். முன்னைய அறிஞர்களின் அறிவியற் கண்டு பிடிப்புக்களின் துணை கொண்டு அடுத்துவரும் சந்ததி அறிஞர்கள் சாதனையை நிகழ்த்துகிறார்கள் என்ற கருத்தை நியுடனின் கூற்று உறுதிப்படுத்துகிறது. படிப்படியான சேர்க்கை முறை வளர்ச்சி (Incrementalism) என்று விஞ்ஞான வளர்ச்சி பற்றிய கோட்பாடாகவும் நியுடனின் கருத்தை வியாக்கியானம் செய்தல் முடியும். விஞ்ஞானத் துறையில் பெரும் பாய்ச்சல் என்று கூறக் கூடிய புரட்சிகள் படிப்படியான சேர்க்கை முறையில் அறிவு தீர்ட்சி பெறுவதன் விளைவு அல்ல; ஒருக்டம் வரை உண்மையென ஏற்றுக் கொண்ட விஞ்ஞான அடிப்படைகளையே தலைகீழாகப் புரட்டும் புரட்சிகரத்திற்குப்பம் மூலம் தான் விஞ்ஞானம் வளர்கிறது என்றார் தோமஸ் கூன் என்னும் அறிஞர். அத்தகைய விஞ்ஞானப்புரட்சிகளைப் ‘பரடைம் திருப்பம்’ (Paradigm Shift) என்றும் அவர் கூறினார். ‘பரடைம்’ என்ற ஆங்கிலச் சொல் ‘மாதிரி’ என்னும் பொருள் உடையது. தமிழில் ‘கட்டளைப் படிமம்’ என்ற கலைச்சொல் இலங்கையில் உபயோகத்தில் உள்ளது.

அந்தரே குந்தர் பிராங்கின் ‘குறைவிருத்தியின் விருத்தி’ என்னும் கருத்தும் சமூக விஞ்ஞான உலகில் குறிப்பாகப் பொருளியல் துறையில் ஒரு ‘கட்டளைப்படிமம்’ மாற்றமாகவே கருத்துக்கூடுதல். அந்தரே குந்தர் பிராங்கின் ஆரம்பகாலக் கட்டுரை ஒன்றைப்பற்றி விமர்சனம் எழுதிய ஒருவர் குந்தர் பிராங் குறை விருத்திக் கோட்பாட்டை தோமஸ் கூனின் நூலைப் படித்த அருட்டுணர்வால் உருவாக்கியிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டாராம். பிராங் சுயசரிதைப்பாணியில் பின்னர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் தான் அச்சமயத்தில் தோமஸ் கூன் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை; அவரது நூலைப் படிக்கவும் இல்லை என்று எழுதினார். இது எவ்வாறாயிருப்பினும் அந்தரே குந்தர் பிராங்கின் ‘குறைவிருத்தியின் விருத்தி’ அல்லது சார்புக் கோட்பாடு பொருளியல் துறையில் ஒரு புரட்சிகரத் திருப்பம் என்றே கருதலாம்.

சார்புக் கோட்பாடு சிக்கலற்ற, எளிமையான முறையில் சுருக்கமாக விளக்கக் கூடியது. சிக்கலற்ற, எளிமையான மாதிரி (Model) ஒன்றைத் தருவது நல்ல கோட்பாடு ஒன்றின் சிறப்பியல்பு ஆகும். சார்புக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கருத்துக்களை முதலில் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவோம்.

விருத்தியும் குறைவிருத்தியும்

ஜோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட முதலாளித்துவ விருத்தி யின் விளைவாக ஜோப்பாவிற்கு வெளியே உள்ள நாடுகளில் (Non European World) குறைவிருத்தி ஏற்பட்டது. விருத்தியும் ஏற்பட்டது. விருத்தியும் குறை விருத்தியும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போன்றவை.

குறைவிருத்தியின் விருத்தி

ஜோப்பாவிற்கு வெளியே உள்ள நாடுகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் விருத்தி அல்ல, அவை குறைவிருத்தியின் விருத்தி ஆகும். குறைவிருத்தி அந்நாடுகளில் ஆரம்பத்தில் இருந்த ஒன்றும் அல்ல. அது இடையிட்டுப் புகுந்தது.

அறிவு

ஜோப்பாவுக்கு வெளியே உள்ள உலகம் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டது. அதன் வளர்கள் கொள்ளையிடப்பட்டன. காலனித்துவ இணைப்பு அழிவைக் கொண்டு வந்தது.

மேலாதிக்காரும் சார்பு நிலையும்

ஒன்றுப்பட்ட உலக முதலாளித்துவ முறை ஒன்று உரு வாகியது. இதனை உலகமுதலாளித்துவ அறைப்புள்ளுமுறையாக (System) பார்க்கலாம் மேற்கு ஜோப்பியமையங்களின் (Core) தங்கியிருக்கும் சார்புமண்டலமாக (Periphery) ஜோப்பா அல்லது உலகம் உள்ளது.

குறைவிருத்தியின் புவியியல்

உலகம் என்ற வெளியை (Space) அல்லது புவிப்பரப்பை விருத்தியும் குறைவிருத்தியும் கட்டமைத்து உள்ளன. மெற்றோ பொலிஸ் (பெருநகரம்) ‘சற்றிலைட்டுகள்’ (upகோள்கள்) என்ற வலைப்பின்னல் சங்கிலியாக புவிப்பரப்பில் வெளி கட்டமைக்கப் பட்டுள்ளது.

திரியுப்பட்ட சமூகக் கட்டமைப்பு

ஜோப்பாவிற்கு வெளியே உள்ள உலகத்தின் தேசங்களைத் தெரியவில்லை உள்ளக் கட்டமைப்பு திரியுப்படுத்தப்பட்டது. அவற்றின் அரசியல், கலாசாரம் என்பனவும் திரியுப்பட்டன. உலக முதலாளித்துவ மையங்களின் மேலாண்மைக்கு உட்பட்டதான் அரசியல் இந்நாடுகளில் செயல்படுகிறது.

பின்னணி

பிராங் ஜெர்மன் நாட்டில் பிறந்தவர். இளமையில் ஜக்கிய அமெரிக்காவிற்கு இவர் இடம் பெயர்ந்தார். அங்கே சிக்காக்கோ

பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் மேற்படிப்பை மேற்கொண்டு டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். 1960களின் தொடக்க ஆண்டுகளில் மெக்சிக்கோ, சிலி, பிரேசில் ஆகிய நாடுகளில் வேலை செய்யும் சந்தர்ப்பம் இவருக்குக் கிடைத்தது. சிலி, பிரேசில் ஆகிய நாடுகளின் பொருளாதார வரலாறு அந்நாடுகளில் நிலவிய பொருளாதார சமூக அரசியல் பிரச்சினைகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளை இவர் மேற்கொண்டார். சிக்காக்கோவில் தான் படித்தகாலத்தில் கற்றுக்கொண்ட பொருளியலுக்கு மாறுபட்ட நிலையை வத்தின் அமெரிக்காவின் நேரடி அனுபவம் இவருக்கு எடுத்துக் காட்டியது.

1950களிலும், 1960களிலும் வத்தின் அமெரிக்காவில் வத்தின் அமெரிக்க அமைப்பியல்வாதம் (Latin American Structuralism) என்று அழைக்கப்படும் பொருளியல் சிந்தனை வளர்ச்சி பெற்றது. இந்தச் சிந்தனையை எக்லா (ECLA) என்னும் அமைப்பைச் சார்ந்தோர் வெளியிட்டனர். வத்தின் அமெரிக்கா விற்கான பொருளியல் ஆணைக்குழு (Economic Commission For Latin America) என்ற அமைப்பு ECLA - 'எக்லா' என்று சுருக்கப்பெறால் அழைக்கப்பட்டது. 'எக்லா'வின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தவர் ரோல் பிரபிஷ். வத்தின் அமெரிக்க அமைப்பியல் வாதம் வத்தின் அமெரிக்காவின் பின்னடைவுக் கான காரணம் அமைப்பியல் ரீதியான தடைகள் (Structural Barriers) என்று கூறியது.

1. கைத்தொழில் விருத்திக்கான போதிய மூலதனம் இல்லை.
2. சந்தை மிகக் குறுகலானது - பண்டங்களுக்கான கேள்விகள் கருங்கியது.
3. வத்தின் அமெரிக்க உற்பத்திகள் உலக சந்தையின் போட்டிக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது.
4. ஏற்றுமதி நோக்கிய விருத்தி (Export Led Growth) சாத்தியமில்லை.
5. ஒன்றோடான்று தொடர்புபட்ட மேற்குறித்த தடைகள் யாவற்றுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் பிரதான பிரச்சினை வத்தின் அமெரிக்க உற்பத்திகளுக்குரிய வார்த்தக விகிதம் (Terms of Trade) எதிர்க்கணியமாக வீழ்ச்சியுற்றுச் செல்வதுதான்.

சுருங்கக் கூறின் மேற்குலக பொருளியல்வாதிகளால் எடுத்துக் கூறப்பட்ட வார்த்தகம் பற்றிய ஒப்பீட்டு நன்மைக் கோட்பாட்டை (Theory of Comparative Advantage) 'எக்லா' பொருளியலாளர் நிராகரித்தனர். 1870 தொடக்கம் இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடியும் வரையான காலப்பகுதியில் உலக சந்தையில் வத்தின் அமெரிக்க உற்பத்திகளிற்கு (முதல் விளைவுப் பொருட்களான விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களும், கனிய வளச் சுரங்கத்தொழில் பொருட்களுமே வத்தின் அமெரிக்காவின் ஏற்றுமதிகளாக இருந்தன) வார்த்தக விகிதம் வீழ்ச்சியுற்றுச் சென்றதை பிரபிஷ் தன் ஆய்வு மூலம் நிறுபித்தார். ஹன்ஸ் டிபிள்யூ. சிங்கர் (Hans. W. Singer) என்னும் யேர்மன் பொருளியலாளரும் சிங்கர் கண்ட அதே முடிவைத் தம் ஆய்வு மூலம் உறுதி செய்தார். 'எக்லா' பொருளியலாளர் முடிவுகள் உள்நோக்கிய விருத்தி பற்றிய சிந்தனைக்கு ஊக்கம் கொடுத்தது. இதன் பயனாக 'ISI' எனப்படும் இறக்குமதிப்

பதிலீட்டுக்கைத்தொழில் விருத்தி என்னும் கருத்து உருவாக்கம் பெற்றது. வத்தின் அமெரிக்கா என்னென்ன கைத்தொழில் பொருட்களை உலகச்சந்தையில் கொள்வனவு செய்கிறதோ அதற்கான பதிலீடுகளை உள்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்தல் என ISI என்னும் கருத்தை விபரிக்கலாம். இது ஏற்றுமதிக்கு பதில் கடன் உதவி (AID) என்ற கொள்கையை முன் வைப்பதாக அமைந்தது. இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கொள்கை பிரச்சினை களுக்குத் தீர்வாக அமைப்பால் பிரச்சினைகளை மிகுஷிப்பதாக அமைந்தது. அமைப்பியல் வாதத்தின் இடதுசாரிப் பிரிவினார் சார்புக் கோட்பாடு ('Dependentista' இது ஸ்பானிய மொழியாக்கம், ஆங்கிலத்தில் Dependency) என்பதை முன் வைத்தனர். இவர்களது எழுத்துக்கள் பெரும்பான்மை ஸ்பானிய மொழியிலேயே வெளியிடப்பட்டன. முக்கிய சார்புக் கோட்பாட்டாளர்கள்: ஓஸ்வல்டோ சங்கெல் (Osvaldo Sunkel) செல்சோ பேர்ற்றாடோ (Celso Furtado) பெர்ணாண்டோ கார்டோசோ (Fernando Cardoso) டொஸ் சன்டோஸ் (Dos Santos) ஆகியோராவர். வத்தின் அமெரிக்க அமைப்பியல்வாதிகள் ஊடாக மையம் (Centre) சார்பு மண்டலம் (Periphery) ஆகிய படிமங்கள் பழக்கத்திற்கு வந்து சேர்ந்தன. அந்தரே குந்தர் பிராங் ஆங்கிலத்தில் எழுத்ததொடங்கியதும் இக்கருத்துக்கள் ஆங்கிலம் பேசும் உலகில் பிரசித்தம் பெற்றன.

பிராங் வத்தின் அமெரிக்கப் பொருளியல் அமைப்பியல் வாதத்தை மார்க்சியக் கோட்பாட்டுடன் இணைத்தார்.

"பிடல் கஸ்ட்ரோ இல்லாவிட்டால்..."

"பிடல் கஸ்ட்ரோ இல்லாவிட்டால் குந்தர் பிராங் இல்லை" என்று கூறுவோர் உள்ளனர். இக்கூற்றில் உண்மை இருக்கிறது. பிராங் கோட்பாட்டின் அரசியல் தத்துவார்த்தப் பின்னணியை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்கு பிந்திய காலக்ட்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் உத்தியோக பூர்வமான விளக்கமாக இரட்டைப்படிநிலைப்புரட்சி' என்னும் கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது. முன்றாம் உலக நாடுகளில் சோஷலிசப்புரட்சி ஏற்படுவதற்கு முன் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப்புரட்சியை ஏற்படவேண்டும். முதலாளித்துவ ஜனநாயகப்புரட்சியை முன்கொண்டு செல்வதற்குத் தொழிலாளி வர்க்கமும் புரட்சிகர சக்திகளும் தேசிய முதலாளித்துவதற்குடன் இணைந்து பிற்போக்குவாத நிலப்பிரபுத்துவத்தையும் அத ணோடு கூட்டுச்சேர்ந்து நிற்கும் ஏகாதிபத்திய சார்பு முதலாளி வர்க்கத்தையும் ஒழிப்பதன் மூலம் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப்புரட்சி நிறைவேறும். இவ்வாறு இரட்டைப்படிநிலைப்புரட்சி என்னும் கருத்துக்கான விளக்கம் அமைந்தது. பிடல் கஸ்ட்ரோ இரட்டைப்படிநிலை என்ற கருத்தை நிராகரித்தார். வத்தின் அமெரிக்காவின் பாதை சோஷலிசப்புரட்சியை நோக்கியதே என்றார். அதை நடைமுறைப்படுத்தியும் காட்டினார். மரபுவழி மார்க்சிஸ்டுகள் வத்தின் அமெரிக்காவை 'முதலாளித்துவ முகப்புடன் கூடிய நிலப்பிரபுத்துவக் கோட்டை' என்றனர். வத்தின் அமெரிக்காவில் முதலாளித்துவம் மூலமுடுக்கு எங்கும் உள்ளது. அங்கு நிலப்பிரபுத்துவம் இல்லை என்றார் குந்தர் பிராங். பிடல்காஸ்ட்ரோ அரசியல் தளத்தில் நிறுவ முயன்ற கருத்தின் எதிரொலியாகவே சமூகவியல், பொருளியல் தளத்தில் பிராங் கருத்து வெளிப்பட்டது. அவர் இரட்டைச்

சமூகம் (Dual Society) என்ற கருத்தை நிராகரித்தார். 1890களில் ரவ்யாவில் 'மெண்சவிக்குகள்' என்னும் மிதவாதிகள் சோஷலிசப் புரட்சிக்கு முன்னர் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்றனர். 1950க்களில் இதற்கு ஒப்பான 'மெண்சவிசம்' மூன்றாம் உலகில் தோற்றும் பெற்றது. பிடில் கஸ்ட்ரோ அரசியல் தளத்தில் இக்கருத்தை எதிர்த்தார். குந்தர் பிராங் பொருளியல் தளத்தில் இதற்கு மாறான கருத்தை முன்வைத்தார்.

இரட்டைச்சமூகமும், இரட்டைப் பொருளாதாரமும்

நில உடமைச் சமூகம், முதலாளித்துவம் இருமுறைகள் வத்தின் அமெரிக்காவில் அரூக்குகே உள்ளன. முதலாளித்துவ வளர்ச்சி நில உடமைச் சமூக உறவுகளை அழித்து வர்க்கக் கட்டமைப்பிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருகின்றது என்ற வாறு மார்க்சீயர்களில் ஒரு பிரிவினர் கருத்துக் தெரிவித்தனர். இன்னொரு பிரிவினர் இயல்பான போக்கில் முதலாளித்துவம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும்; ஆனால் ஏகாதிபத்தியம் இந்த வளர்ச்சிக்கான தடைகளைக் கொண்டு வந்தது; அதனால் நிலப்பிரபுத்துவம் நீக்கிகிறது என்றனர். ஏகாதிபத்தியம் என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத நவீனமாதல் கோட்பாடு மரபுச்சமூகம், நவீன சமூகம் என்ற எதிர் நிலைகளை எடுத்துக் கூறினார். நவீனமாதல் மூலம் மரபுச்சமூகம் (நிலப் பிரபுத்துவம்) அழியும் என்றனர். நவீனமாதல் கோட்பாடும் பிற அபிவிருத்திக் கோட்பாடுகள் சிலவும் மூன்று வகையான இரட்டைத்துவம் இருப்பதாக எடுத்துக் கூறின. அவை

1. பொருளாதார இரட்டைத்துவம்
2. தொழில்நுட்பத்தில் இரட்டைத்துவம்
3. சமூக இரட்டைத்துவம்

இவை ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புபட்டவை என்றும் நவீனமாதல் இரட்டைத்துவத்தை நீக்கி வளர்ச்சியைக் கொண்டுவரும் என்றும் கூறினார். இரட்டைத்துவம் உள்நாட்டிலும், சர்வதேச மட்டத்திலும் புவியியல்சார் இரட்டைத்துவம் ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளதாக இன்னும் சிலர் கூறினார். குந்தர் பிராங்கின் சார்புக்கோட்பாடு மார்க்சீயத்திற்கு உள்ளே இருந்த கருத்துப் போக்கொண்றை நிராகரித்ததோடு நவீனமாதல் கோட்பாட்டையும் விமர்சித்தது.

சார்புக்கோட்பாட்டின் அறிவுத்துறைப் பங்களிப்பில் பிரதான மானது மூன்றாம் உலகின் சமூக அமைப்பின் இயல்பு எத்தனையது என்ற விவாதத்திற்கு அது அடித்தளமிட்டது என்பதாகும். இந்த விவாதம் 'உற்பத்தி முறைமைகள்' (Modes of Production) பற்றிய ஆய்வுக்கு இட்டுச் சென்றது. 'உற்பத்தி முறைமைகள்' என்னும் விடயம் பற்றிய ஆய்வு குந்தர் பிராங் கோட்பாட்டின் குறைகளை வெளிப்படுத்தி புதிய சிந்தனைகளுக்கு வழி திறந்தது.

விமர்சனம்

குந்தர் பிராங் கோட்பாட்டுக்கு எதிரான விமர்சனங்களை அடுத்து நோக்குவோம். லத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் உலக முதலாளித்துவ அமைப்பின் சரண்டல் வலைப்பின்னில் சிக்குண்டு உள்ளன. மெற்றோ பொலிஸ் - சற்றிலைட் என்ற பிணைப்புச் சங்கிலியோன்று உலக முதலாளித்துவம் மையங்கள்

முதல் லத்தின் அமெரிக்க நாடுகளின் கிராமியப் பகுதிகளின் பண்ணைகள் வரை தொடர்வதையும் குந்தர் பிராங் எடுத்துக் காட்டினார். இந்தப் பிணைப்புச்சங்கிலி மூலமாகவே சரண்டல் மெற்றோ பொலிஸ் மையங்களை நோக்கி நகர்த்தப்படுகிறது. சரண்டல் மூலம் ஏற்படும் மூலதனத் தீரட்சியின் முடிவிடமாக - சேருக் கூடிய உலக முதலாளித்துவ மெற்றோ பொலிஸ்கள் உள்ளன. பெரு நாட்டின் தலைநகரம் லிமா. அந்நாட்டின் பிராந்திய நகரங்களில் ஒன்று ஹ்வானாக்கயோ. கீழே உள்ள விளக்க அட்வணை இவ்விரு நகரங்களை உள்ளடக்கிய மெற்றோ பொலிஸ் - சற்றிலைட் உறவு முறையை விளக்குகிறது.

மெற்றோ	நியூயோர்க்	லிமா	ஹ்வான்	பண்ணை
பொலிஸ்			கயோ	
சற்றிலைட்	லிமா	ஹ்வான்	பண்ணை	குடியான்கள்

நியூயோர்க் மெற்றோபொலிஸ். அந்த மெற்றோ பொலிகூடன் பெரு நாட்டின் கிராமப்புறம் பண்ணைகள் வரையான உற்பத்தி - சரண்டல் உறவுமுறை சங்கிலி தொடர்கிறது. லிமா பெருவின் தலைநகர். அது ஒரு மெற்றோபொலிஸ் ஆகவும் சற்றிலைட் டாகவும் உள்ளது. ஹ்வான் கயோவும் இந்த இரட்டைப் பாத்திரத்தை பெறுகிறது. நியூயோர்க் மேலாதிக்கம் உடைய மெற்றோபொலிஸ் அங்கு சுயத்துவம் உள்ள வளர்ச்சி உள்ளது. லிமாவின் நிலை வித்தியாசமானது. அது பிராந்திய நகரங்களைச் சரண்டுகிறது. அந்தச் சரண்டலின் ஒரு பகுதியை தான் எடுத்துக் கொண்டு மீதிப் பெரும்பங்கை நியூயோர்க் கிற்கு அனுப்புகிறது. லிமா தங்கியிருக்கும் சற்றிலைட்டும் ஆகும். பெருநாட்டிற்குள் அமைந்துள்ள ஏனைய சட்டிலைட்டு கரும் (பிராந்திய நகரங்கள், கிராமப் பண்ணைகள்) சரண்டலைக் கடத்திவைக்கும் பணியைச் செய்கின்றன. உலக முதலாளித்துவ முறை இவ்வாறாக வளர்ச்சியை ஓரிடத்திலும் வளர்ச்சிக் குறைவை இன்னொரு புறத்திலும் ஏற்படுத்துகிறது.

குந்தர் பிராங் எடுத்துக்கூறிய மெற்றோபொலிஸ் - சற்றிலைட் உறவு முறை உற்பத்தியின் சமூக உறவுகளை (Social Relations of Production) புவிசார் வெளியின் உறவுகளாக (Spatial Relations) காட்ட முனைகிறது. இது மார்க்சியப் பொருளியல் அடிப்படைகளுக்கு மாறானது என்று பலர் கூறியுள்ளனர். உலக முதலாளித்துவ அமைப்பை உற்பத்தி முறையின் அடிப்படையில் விளக்காமல் பரிவர்த்தனை (Exchange) உறவுகளின் அடிப்படையில் குந்தர் பிராங் விளக்குகிறார் என்றும் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. வர்த்தகம், பரிவர்த்தனை என்பனவற்றின் அடிப்படையில் உலக முதலாளித்துவ முறையை விளக்குதல் அடம்சிமித் திருக்காடோ என்போர் வழிவரும் சிந்தனை. இது மார்க்சியத்திற்கு நேர் முரணானது என்றும் பல விமர்சகர்கள் கட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

குந்தர் பிராங் இன்னொரு தவறையும் செய்கிறார். நிலப் பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் என்பன இவரால் சமூக முறைமைகள் (Social Systems) ஆக நோக்கப்படுகின்றன. இவற்றை உற்பத்தி முறைமைகளாக இவர் பார்க்கவில்லை. உற்பத்தி முறைமையாகப் பார்க்கும்போதுதான் உற்பத்தியில்

ஈடுபடும் வர்க்கங்கள் எவை? உற்பத்தியில் ஈடுபடாத வர்க்கங்கள் எவை? இந்த வர்க்கங்களின் உறவு முறையின் தன்மை என்ன? ஆகிய கேள்விகளுக்கான விடைகளைக் கண்டிருக்க முடியும். எர்ணஸ்ட் லக்லோ (Ernest Laclau) என்பவர் மார்க்கிசீய நிலை நின்று பின்வரும் விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்திக் குந்தாக் பிராங் கோட்பாட்டை விமர்சித்தார்.

- i. குந்தாக் பிராங் நிலப்பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் ஆகிய வற்றை உற்பத்தி முறைகளாகப் பார்க்காமல் பரிவர்த்தனை உறவுகளாக விளக்கம் தருகிறார்.
- ii. இதனால் நிலப்பிரபுத்துவத்தில் இருந்து முதலாளித்துவத்திற்கான மாற்றம் (Transition) பற்றி இவரால் புரிந்து கொள்ளவோ விளக்கவோ முடியவில்லை.
- iii. ஐரோப்பிய முதலாளித்துவம் உலக ரீதியில் தன்னை விஸ்தரித்துக் கொண்ட காலகட்டத்தில் காலனி நாடு களில் நிலவிய முதலாளித்துவத்திற்கு முற்பட்ட உற்பத்தி முறைகளை தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டது. முதலாளித்துவத்தோடு அதற்கு முற்பட்ட உற்பத்தி முறைமைகள் இணைந்தும் ஊடுருவியும் அமைவதை பிராங் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

லக்லோவின் விவர்சனம் உற்பத்தி முறையைகள் (Modes of Production) என்னும் விவாதத்தைத் தொடக்கி வைப்பதாக அமைந்தது. இது பற்றிப் பின்னர் குறிப்பிடுவோம். குந்தாக் பிராங் உற்பத்தி முறைமைகளை பற்றி ஏன் கவனம் செலுத்தவில்லை? அதன் தாக்கமுறை வினைவுகள் என்ன என்பதை முதலில் பார்ப்போம். குந்தாக் பிராங் ஆய்வு வெளியக உறவுகளை (External Relations) முதன்மைப்படுத்தியது குறைவிருத்தியின் மூலகாரணம் லத்தின் அமெரிக்கா உலக முதலாளித்துவ முறையுடன் இணைக்கப்பட்டு இருப்பதுதான். உலக முதலாளித்துவம் சார்பு மண்டலத்தைச் சரண்டுகிறது. மையங்களில் மூலதனத் திரட்சியையும் சார்பு மண்டலத்தில் குறைவிருத்தியையும் ஏற்படுத்துகிறது. வெளியக உறவுகளில் கவனம் செலுத்தும் இந்த நோக்குமுறை உள்ளக் குறைவுகளை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. மெற்றோபொலிஸ் - சற்றிலைப் புதுவுகள் மேல் - கீழ் என்றவாறான நிலைக்குத்தான் உறவுகளை (Vertical Relations) எடுத்துக் காட்டுகின்றன. லத்தின் அமெரிக்க நாடுகளுக்குள் சற்றிலைப்படுகள் மட்டத்தில் கிடைத்தளமான உறவுகள் (Horizontal Relations) இருப்பதை குந்தாக் பிராங் கவனித்திருந்தால் பல்வேறு உற்பத்தி முறைமைகள் அருகருகே இருப்பதையும் அவற்றுக்கு இடையிலான இடை உறவுகளையும் அவர் கண்டிருப்பார்.

குந்தாக் பிராங்கின் மெற்றோபொலிஸ் சற்றிலைப் புதலைப் பின்னால் மிகை எனிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு மாதிரியாகும். ஹ்ராவான்கயோ பெருநாட்டின் பிராந்தியத் தலைநகர்களில் ஒன்று. இதனைச் சுற்றியுள்ள பண்ணைகள் இம்மாதிரிப்படி விமாவுடன் நேரடியான உறவுகளை வைத்திருப்பதில்லை. விமாவுடனான உறவு மறைமுகமானது. ஹ்ராவான்கயோ என்னும் சற்றிலைப் புதலைப் பண்ணைகளின் நேரடித் தொடர்புக் குரிய மெற்றோபொலிஸ். நோர்மன் லோங் (Norman Long) என்பவர் நடத்திய ஆய்வின்படி யதார்த்த நிலை வேறாக இருந்தது என்பதைக் கண்டார். 250மைல் தூரத்தே உள்ள விமா நகரத்துடன் பண்ணைகள் வர்த்தக, பொருளாதார,

சமூக உறவுகளைக் கொண்டிருப்பதாக நோர்மன் லோங் கூறினார்.

குந்தாக் பிராங் மாதிரியின் படி சற்றிலைப்பட்டில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மெற்றோபொலிஸில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் எதிரொலியாக அமைவனவே அன்றி சற்றிலைப்பட்டுக்குள் இருந்து எழும் சுயமான இயக்கத்தின் வினைவுகள் அல்ல. வளங்களின் ஒதுக்கீடு, சந்தை வாய்ப்பின் விஸ்தரிப்பு ஆகியனவற்றில் சற்றிலைப்பட்டுக்கு இடம் உள்ளது என்பதை பிராங் மாதிரி கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. இது விருத்தி பற்றிய யாந்திரிகமான நோக்குமுறையாகும்.

லத்தின் அமெரிக்காவின் தேசியத் தலைநகர்களான சாலோபோலோ (பிரேசில்), சன்தியாகோ (சிலி), லிமா (பெரு) ஆகியன் நியூயோர்க் போன்ற முதலாளித்துவ மையங்களான மெற்றோபொலிஸ்களின் சற்றிலைப்பட்டுக்களாக இயங்குகின்றன. இத்தேசிய தலைநகர்களின் முதலாளிகளின் நலன்கள் உலக முதலாளித்துவ மையங்களான மெற்றோபொலிஸ்களின் முதலாளிகளின் நலன்கள் உலக முதலாளித்துவ மையங்களான மெற்றோபொலிஸ்களின் முதலாளிகளின் நலன்களுடன் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. லத்தின் அமெரிக்க முதலாளிவர்க்கம் லத்தின் அமெரிக்காவின் குறைவிருத்திக்கான கொள்கையை செயற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இதனால் மேலாதிக்கம் - சார்புநிலை உறவு தொடர்கிறது.

லத்தின் அமெரிக்காவில் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே முதலாளித்துவம் தோன்றிவிட்டது. ஸ்பெயின் போர்த்துக்கல் ஆகிய நாடுகள் குடியேற்றங்களை உருவாக்கி காலனித்துவ விஸ்தரிப்பிலும், வர்த்தகத்திலும் ஈடுபட்ட சமயத்திலேயே முதலாளித்துவ உலக முறையை தோன்றிவிட்டது. அந்த உலக முறையைப்படின் லத்தின் அமெரிக்கா இணைக்கப்பட்டது என்று பிராங் கூறினார். அல்லாறாயின் அக்காலத்திலேயே ஐரோப்பா வில் முதலாளித்துவத்தின் அமைப்பியல் அம்சங்கள் உருவாகி விட்டன என்றால்லவா கொள்ள வேண்டும்? என்ற கேள்வியை எர்ணஸ்ட் லக்லோ போன்றவர்கள் எழுப்பினார்கள். ஐரோப்பா வில் 16ம் நூற்றாண்டிலேயே நிலத்தில் இருந்து விடுபட்ட உழைப்பாளி வர்க்கம் (Free Labour) தோன்றிவிட்டது என்றும் கொள்ளவேண்டும். ஐரோப்பாவின் வரலாறு இவ்வாறு இருக்கவில்லை. 16ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பா நிலமானிய உற்பத்திமுறையைக் கொண்டிருந்தது. நகரங்கள் சார்ந்து கைவினைப் பண்டங்களின் உற்பத்தியும் நடைபெற்றது. பலம் மிக் கவர்த்தக முதலாளி வகுப்பும் நகரங்கள் சார்ந்து விருத்தியுற்றிருந்தது. வர்த்தக முதலாளிகள் கடல் கடந்த வர்த்தகம் மூலம் பெரும் செல்வத்தைத் திரட்டினார். இருந்த போதும் இந்த மூலதனத்திற்கு உற்பத்தி முறையிலும் உறவுகளிலும் அடிப்படையான மாற்றத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. உழைப்பின் சரண்டல் முதலாளித்துவமல்லாத முறைகளையே பிரதானமாகக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே பிராங் நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே முதலாளித்துவம் லத்தின் அமெரிக்காவில் நுழைந்துவிட்டது என்று கூறுவது பொருளாதார, எற்றது என விமர்சகர்கள் கூட்டுக்காட்டினர்.

ஆகிய நாடுகளிலும், பெரும்பாலான ஆயிரிக்க நாடுகளிலும் காலனித்துவம் புகுந்த முறைக்கும் லத்தின் அமெரிக்கா வில் அது புகுந்த முறைக்கும் இடையே அடிப்படையான

வேறுபாடு ஒன்று உள்ளது. வத்தின் அமெரிக்காவின் காலனித் துவம் குடியேற்றக் காலனித்துவம் (Settler Colonialism) என்ற வகையைச் சேர்ந்தது. இங்கு வெள்ளையர்கள் கணிசமான தொகையில் குடியேறி பண்ணைகளை அமைத்து விவசாயம், தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். ஆசியாவின் காலனிகளும் ஆபிரிக்காவின் பெரும்பாலான காலனிகளும் குடியேற்றக் காலனிகள் அல்ல. அவை நிர்வாகக் காலனிகளே. மிகவும் சிறிய தொகையினரான வெள்ளையர்கள் இங்கு குடியேறி காலனியின் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கொண்டியக்கினர். தென்னாபிரிக்காவில் போயர் குடியேற்றங்களோடு ஆபிரிக்க குடியான் உற்பத்தி முறைகளும் அருகருகே இருந்தன. குடியான் உற்பத்தி அங்கு வெள்ளையரின் குடியேற்றங்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது. மூன்றாம் உலகன் காலனிகளில் இந்த மூன்று வகைகளை அவதானிக்கலாம். குடியேற்றக்காலனித்துவத்தில் குடியான் சமூகம் (Peasantry) ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெறவில்லை. குந்தர் பிராங் தனது ஆய்வுகளுக்கு உரிய நாடுகளாகத் தேர்ந்து கொண்ட பிரேசில், சிலி ஆகியனவற்றின் நிலையை மூன்றாம் உலகு முழுமைக்கும் பொதுவானதாக்க முடியாது. இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை போன்ற ஆசிய நாடுகளை பிராங் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர் வேறு மூடுவகளுக்கே வந்திருப்பார் என்று கூறமுடியும்.

அமைப்பியல் மார்க்சியம் (Structural Marxism)

மொழியியல் துறையில் ஆரம்பித்த அமைப்பியல் சிந்தனை சமூக விஞ்ஞானங்களின் ஏனைய துறைகளுக்கும் பரவியது. பிராங்ஸ் தேசத்து அறிஞரான அல்தூசர் அமைப்பியல் மார்க்சியம் என்னும் சிந்தனைப் போக்கைத் தொடக்கி வைத்தார். ‘ஆர்டிக்குலேசன்’ (Articulation) என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் கருத்தாக்கம் அமைப்பியல் மார்க்சியத்தால் முன்வைக்கப்பட்டது. ‘ஆர்டிக்குலேசன்’ என்பதைத் தமிழில் ‘இயைபாக்கம்’ என்று கூறலாம். உற்பத்தி முறைமைகளின் இயைபாக்கம் (Articulation of Modes of

Production) என்ற கருத்து மூன்றாம் உலகின் சமூக பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்களை புரிந்து கொள்வதற்கான திறவுகோலாக அமைந்தது. குந்தர் பிராங்கின் கோட்பாட்டின் விமர்சனத்தின் ஊடாக மார்க்சிய மானிடவியலாளர்கள் சிலர் மூன்றாம் உலகின் சமூக உருவாக்கங்களின் ஆய்வுக்கு இக் கருத்தாக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார்.

- i) பல உற்பத்தி முறைமைகள் ஒன்றோடொன்று இணைந்தும் ஒன்றை ஒன்று ஊடுருவியும் அருகருகே உள்ளன.
- ii) அவற்றுள் ஒரு உற்பத்தி முறை மேலாதிக்கம் பெற்றதாய் உள்ளது.
- iii) காலனித்துவ, பின்காலனித்துவ கட்டத்தில் மூன்றாம் உலகில் மேலாதிக்கம் பெற்ற உற்பத்தி முறை முதலாளித் துவம் ஆகும்.
- iv) முதலாளித்துவம் தன் தேவைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் இந்நாடுகளில் இருந்து வந்த முன்னைய உற்பத்தி முறைகளை இணைத்தும், உருமாற்றியும், திரித்தும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உற்பத்தி முறைகளின் இயைபாக்கம் என்ற கருத்தாக்கத் துடன் இணைந்த இன்னோர் கருத்து சமூக உருவாக்கம் (Social Formation) என்பதாகும். பல உற்பத்தி முறைகளின் இயைபாக்கமாக அமையும் சமூகக் கட்டமைப்பின் பொருளியல், சமூகம், அரசியல், பண்பாடு ஆகிய அனைத்து விடயங்களையும் ஒருங்கே ஒன்றிண்டு ஒரு முறையையின் பகுதிகளாக பார்ப்பதற்கு சமூக உருவாக்கம் என்னும் கருத்து இடம் தருகிறது.

இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் ‘பரடைம் திருப்பம்’ பற்றிக் குறிப்பிட்டோம். இயற்கை விஞ்ஞானங்களில் ‘பரடைம்கள்’ நீண்டகாலம் நிலைத்து நின்று குறித்த துறையின் சிந்தனை முறையை ஒழுங்கமைத்து வழிகாட்டும் மாதிரிகளாகச் செயற்படும். சமூக விஞ்ஞானங்களில் ‘மினி பரடைம்’ என்னும் ‘குறுங்கால பரடைம்கள்’ தான் சாத்தியம் என்று தோமஸ் கூன் கூறினார். பல பரடைம்கள் அருகருகே இருத்தலும் சாத்தியம். அந்தரே குந்தர் பிராங்கின் கோட்பாட்டில் வெளியீடும் குறைகள் ஆய்வுக்கு வைத்துறையின் புதிய பரடைம் ஒன்றிற்கு வழி வகுத்துள்ளது என்று கூறலாம்.

புத்தகக் களஞ்சியம்

(நூல் மதிப்புரை)

புத்தகக் களஞ்சியத்தில் நூல் மதிப்புரைக்கு நூல்களை அனுப்பவார்கள் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.

ஒரு வருடத்திற்குள் வெளிவந்த புத்தகங்கள் மட்டுமே மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் விமர்சனத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

எழுத்து தூண்மே

என்னொட்டுகள்

மூஷந்த - ஆவானாகரண்

எத்தனை காலம்தான்...

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பாக இப்போதெல்லாம் வெளிநாடுகள் பேசுவதை, அறிக்கை விடுவதைத் தவிர்த்துக் கொண்டுள்ளன போலத் தெரிகின்றது. இதுவரை காலமும் அவை விட்ட முதலைக் கண்ணீரும் இப்போது வற்றிப்போயிட்டது. இன்றைய நிலையில் தமிழ்நாடு ஒன்றுதான் இலங்கைத் தமிழர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் ஒரே மாநிலமாக விளங்குகிறது. அவ்வாறு குரல் கொடுக்கும் தார்மீக உரிமையும் அதற்கு இருக்கிறது. ஆனால், இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பாகத் தமிழ்நாடு உணர்ச்சிப்படுவதும், தட்டிக்கேட்க முனைவதும் உதவி செய்யத் துடிப்பதும் பேரினவாதிகளுக்கும், அவர்களை அண்டிப் பிழைப்பவர் களுக்கும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பேரினவாதிகளின் செயற்பாடுகள் ஒருபற்றியுருக்க, அவர்களை அண்டிப் பிழைப்பவர்களின் செயற்பாடுகள் வேஷ்க்கையாக உள்ளன. அறிக்கைமேல் அறிக்கை விட்டுத் தமிழ் மக்களின் ஆண்தல்தைச் சங்கரிப்பவர்கள் ஒருபற்றும்; தமிழ்நாட்டுக்கு எதிராகப் பேரினவாதிகளால் கட்டவிழித்து விடப்படும் கருத்துகளை நியாயப்படுத்தி எழுதிவருபவர்கள் ஒருபற்றும். இவ்வாறு அண்டிப் பிழைப்பவர்கள் படும் அவஸ்தைகள் ஏராளம். பேரினவாதிகளின் வாழ்விலும், வளத்திலும்தான் அண்டிப் பிழைப்பவர்களின் வாழ்வும், வளமும் தங்கியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பாகத் தமிழ்நாடு உள்ளம் குழுறும் அதேவேளை, தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்களோ ஆவியுலகிலேயே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் இந்திராகாந்தி என்றொரு தலைவி காங்கிரஸில் இருந்தார் என்பதையே வசதியாக மறந்துவிட்டனர். ஆனால் தற்போதைய அன்னையின் ஆசீர்வாதத்துக்காகவும், அன்புக்காகவும் அவர்கள் ஏங்கித் தவித்து, அன்னை மகிழ்வதற்காக ஆவியுலகச் சஞ்சாரத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். தமது ஆவியுலகச் சஞ்சாரத்தை அன்னை அறிந்தால் எவ்வளவு மகிழ்வார் என்பதே தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்களின் எதிர்பார்ப்பு. யார் கூடுதலாக ஆவியுலகில் சஞ்சரிப்பது என்பதில் அவர்களுக்கிடையிலேயே கடும் போட்டி நிலவுகிறது. தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தமக்குள் ஆளுக்காள் பிரச்சினைப்படுவது உலகப் பிரசித்தமானது. ஆனால், ஆவியிலும் தமிழ்நாட்டுக்காக மாத்திரம் தமக்கிடையே உள்ள குரோதங்களை மறந்து ஒன்றுபட்டுக்கொள்வார். ஆவியுலகம் பற்றி பேசுவதைத் தவிர, அவர்களுக்கென்று வேறு அரசியல் கொள்கை எதுவும் இல்லை. தங்களது பாரம்பரியம் பெருமைகளைப் பற்றிப் பேசியபடி, காலத்துக்குக் காலம் தி.மு.க.வட்டனோ, அதி.மு.க.வட்டனோ பேரம்பேசி ஒட்டிக்கொண்டு காலத்தைக்

கடத்துவதுதான் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்களின் அரசியல். இந்த இலட்சணத்தில், தமிழ்நாட்டில் தங்களது ஆதாவு இல்லாமல் எவரும் ஆட்சியமைக்க முடியாது என்று திமிரோடு அவர்கள் பேசிவருகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் எப்போதாவது தேர்தலில் தனித்துப் போட்டியிட்டுப் பார்த்தால்தான் காங்கிரஸ்காரர்களின் “வண்டவாளம்” புரியும். இருந்த இடமே தெரியாமல் போய்விடுவார்.

தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மூன்தான் இல்லையென்றால், இதயம் கூடவா இல்லாமல் போய்விட்டது? ஆவியுலகிலேயே சஞ்சரித்துப் பழகிவிட்ட அவர்களுக்கு, இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை பற்றிப் புரிந்துகொள்வது கடினமானதுதான். அன்னையின் மதிப்பைப் பெறத் துடிக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மனிதாபிமானம் என்பதையே குழிதோண்டிப் புதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். தமிழ்நாட்டில் மனிதாபிமானம் அற்ற மனிதர்கள் என்றால், காங்கிரஸ்காரர்களையும், ஜெயலலிதாவையும் தான் முக்கியமாக உதாரணம் காட்டலாம். ஆனால், ஜெயலலிதா தற்போது சற்று அடக்கி வாசிக்கக் கற்றுக்கொண்டுள்ளார் போலத் தோன்றுகின்றது. அதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை.

தமிழ்நாட்டில் தற்போது பரிதாபத்துக்குரிய ஒரு மனிதர் என்றால், அது கருணாநிதிதான். இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பாகக் கருணாநிதிக்கு அக்கறை உள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், அம்மை - அப்பனைப் பகைக்காத முறையில் ஓர் எல்லைவரதான் அவரால் செல்ல முடியும். சொந்த விடயமானால் மட்டும் எல்லையைக் கடக்க முயற்சிப்பார். முன்னர் திராவிடம் பற்றிப் பேசியும், எழுதியும் வந்த கருணாநிதி, தற்போது தமது சுயநலத்துக்காக ஆரிய மாயைக்குள் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறார். அம்மை - அப்பன் வழிபாட்டைப் பக்தியுர்வமாக நிகழ்த்துகிறார்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பாகப் போராட்டங்களில் ஈடுபடத் தொடங்கும்போதுதான் கருணாநிதிக்கும் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பாக ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்ற ஆர்வம் பிறக்கும். பல கட்சிக் குழுவினருடன் பெரியவரைச் சந்திக்கச் சென்றதும்கூடக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் போராட்டத்தினால்தான். பெரியவர் பேரினவாதிகளுக்கும் செவி கொடுத்து, கருணாநிதியின் கோரிக்கைக்கும் “ஆமா” போட்டு தமாஷ்பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார். பெரியவருடனான சந்திப்பு நடைபெற்று ஒருமாதம் ஆகிறது. எந்த அதிசயமும் இதுவரை நடைபெறவில்லை. கருணாநிதியின் வட இந்திய யாத்திரையினால் இலங்கைத்

தமிழர்களுக்கு எதுவித நன்மையும் ஏற்படாதுபோயினும், அவருக்கு மட்டும் ஒரு நன்மை கிடைத்தத் து. தலைநகரில் இயங்கும் சங்கமொன்று கருணாநிதிக்குச் 'செம்மொழிச் செம்மல்' என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கொரவித்தது. ஆகவே, தலைநகர் சென்ற கருணாநிதி அப்படி யொன்றும் வெறுங்கையோடு திரும்பவில்லை. பட்டத்தோடு திரும்பினார். ஆனால் இப்போது தமது கோரிக்கை, பெரியவர் வாக்குறுதி அளித்தபடி இன்னும் நிறைவேறவில்லை என்று கவலைப்படுகிறார்.

கருணாநிதியை இலங்கைத் தமிழர் விடயத்தில் வேண்டியபடி ஏமாற்றலாம் என்பது பெரிவருக்கு நன்கு தெரியும். பெரியவர் கருணாநிதியை ஏமாற்ற, அவரைப் பேரினவாதிகள் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். பெரியவர் வலதுபறமும் இடதுபறமும் பார்த்துவிட்டு, பேரினவாதிகளோடு நட்பாக இருப்பதுதான் தமக்கும், நாட்டுக்கும் நல்லது என்று நினைக்கிறார். இலங்கைத் தமிழரைக் கடவுள் காப்பாற்றுக்கும் தாம் தமது நல்லைக் கவனித்துக் கொண்டால் போதுமானது என்பது பெரியவரின் கருத்துப் போலத் தெரிகிறது. இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பாகத் தமிழ்நாட்டில் இருந்துவரும் எந்தக் குரலுக்கும் செலிசாய்க்காது, பெரியவர் வழக்கமான தமது கடபட்சிரிப்புடன் இரு காங்களையும் ஒரு பக்கமாக ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக வைத்து மூடிக்கொண்டு, மதில்மேல், இருக்கும் பெரிய பூணையைப் போல் வீற்றிருப்பார்.

கருணாநிதியின் வீரமெல்லாம் தமிழ்நாட்டு எல்லைக்குள்தான். எல்லையைக் கடந்து வடநாட்டுக்குச் சென்றுவிட்டால், தமது அம்மை - அப்பன் வழிபாட்டைப் பணிவன்புடன் நிகழ்த்திவிட்டு நிம்மதியாகத் தமது மாநிலத்துக்குத் திரும்புவார். தாம் கூறியவற்றையெல்லாம் பெரியவர் அக்கறையுடன் செவிமடுத்தார் என்று அறிக்கை விட்டுத் தமிழ்மக்கள் எல்லோரின் காதிலும் பூச்சுட்டுவார். ஆனால் இம்மறை கருணாநிதியின் வேஷம் கலைந்துவிட்டது. பேரரச பற்றி அவரே வருந்திக் குறிப்பிடும் அளவுக்கு அவர் ஏமாற்றப்பட்டுவிட்டார். பேரரசையும், தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்களையும் திருப்திப்படுத்த அவர் ஏதேதோ செய்துகொண்டிருக்கிறார். உண்மை இவ்வாறு இருக்க, நமது நாட்டைச் சேர்ந்த “அதிமேதாவிகள்” சிலர், கருணாநிதி தமது கையை முன்னுக்கு நீட்டினால் இன்ன அர்த்தம் என்றும், பின்னுக்கு இழுத்தால் இன்ன அர்த்தம் எனவும் தமது கற்பனைக்கு ஏற்றவாறு புகழ்ந்து தள்ளியிருக்கின்றனர்.

கருணாநிதியை, அவர் முன்னிலையில் வாயாரப் புகழ்ந்து பேசினால், அவரது வாழ்த்தையும், பாராட்டையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றும், கருணாநிதியால் பாராட்டப் படுவதும், அவரது வாழ்த்தைப் பெறுவதும் பெரும் பாக்கியம் எனவும் அந்த “அதிமேதாவிகள்” கருதுகின்றனர். ஆனால், கருணாநிதி அப்படியொன்றும் வசிட்டர் அல்லர்.

இலங்கை வாளை - வாத்திய இசை

இலங்கை வாளைலிக்கு இசையென்றால் அப்படியொரு பிரியம். அதுவும் வாத்திய இசையென்றால் சொல்லொண்டு பிரியம். வாத்திய இசைக்கென்று தனியான நிகழ்ச்சிகளும் உண்டு. அதேவேளை “அடுத்த நிகழ்ச்சி தொடங்கும்வரை வாத்திய இசை” என்றும் வாத்திய இசையை ஒலிபரப்புவதுண்டு. ஆனால், வாத்திய இசையீது இலங்கை வாளைலி கொண்டிருக்கும் அதீப் பிரியம் காரணமாக, இப்போதெல்லாம் நிகழ்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே வாத்திய இசையை ஒலிபரப்புகின்றனர். அதைச் செவிமடுக்கும்போது “இலங்கை வாளைக்கு வாத்திய இசையீது இப்படியொரு பிரியமா?” என்று முக்கின்மேல் விரலை வைக்கக் கூட தோன்றுகிறது.

இலங்கை வாளையிழூடாக இரவில் 9.15 முதல் 9.45 வரை ஒலிபரப்பாகும் பீ.பி.ஸி தமிழ் ஒசை நிகழ்ச்சியின் போதுதான் இந்த ‘வாத்திய விருந்து’ வேண்டிய அளவுக்குக் கிடைக்கிறது, வழக்கமாகச் சோந்துபோயிருக்கும் இலங்கை வாளைலி தேசிய சேவை அறிவிப்பாளர்களும், தயாரிப்பாளர்களும் அந்த அரை மணித்தியாலமும் மிகவும் உஷாராக இருப்பார்கள். செய்திகளின்போது பொய்யும் புனைந்துரையும் சொல்லிப் பழகிவிட்ட இலங்கை வாளையால் ஜீரணிக்கமுடியாத செய்தி விபரணங்கள் பிபி.ஸி தமிழோசையில் இடம்பெறும்போது உடனே ‘வாத்திய விருந்து’ நேயர்களுக்குக் கிடைக்கத் தொடங்கும். இதுலே வேடுக்கை என்னவெனில், இலங்கை வாளையில் இந்தச் செயற்பாடு தொடர்பாக, குறிப்பிட்ட அந்த நிகழ்ச்சியில் நேயர்களுக்காக வாசிக்கப்படும் போதுகூட உடனே ‘வாத்திய விருந்து’ கிடைக்கும். ஆனால், தான் கண்ணை மூடுக்கொண்டால் பூலோகமே இருண்டுவிடும் என்று பூணை நினைப்பதைப் போல, இலங்கை வாளையிலும் தான் தமிழோசையின் சில செய்தி விபரணங்களை ‘வாத்திய விருந்து’ வழங்கிக் குழப்பிவிட்டால் இலங்கை நேயர்கள் அதனை அறிந்துகொள்ள முடியாமல் போய்விடும் என்று தப்புக்கணக்குப் போடுகிறது. அந்த நிகழ்ச்சியைத் தமிழ் ஒசையின் இணையத்தளம் மூலம் முழுமையாக அறிந்துகொள்ளலாம் என்பது தெரிந்தும் இலங்கை வாளை இவ்வாறு ‘வாத்தியவிருந்து’ வழங்கிக் குழப்புகிறது. இது இலங்கை வாளையின் சின்னத்தனத்தையே காட்டுகிறது.

எய்தவன் இருக்க அம்பை நோக்கூடாது என்பது உண்மை தான். ஆனால், என்ன செய்வது? இப்போதெல்லாம் அம்பைத்தான் நோக்கேவேண்டியிருக்கிறது.

ஆக்கியோறுக்கே விருது

சாகித்திய மண்டல விருது என்பது இலங்கையின் அதிஉயர் விருதாகக் கருதப்படுகின்றது. தகுதியானவர்களுக்கு அவ்விருதுகள் சென்று சேரவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபட்டுக்கே இடமில்லை. பொதுவாக ஓவ்வொராண்டும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளுக்கான பட்டியல் வெளியாகும் போது சர்ச்சைகள் கிளம்புவது வழக்கம். இத்தகைய சர்ச்சைகளில் உண்மையும் இருப்பதுண்டு; பொறாமையும்

இருப்பதுண்டு. நூனம் (ஷசம்பர் 2008) தனது ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் சூட்டிக்காட்டிய குறைபாடுகளும் அவ்வப்போது ஏற்படுவதுண்டு. குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படவேண்டும்.

முதலில் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகள் தொடர்பான அமைச்சு உத்தியோகத்தவர்கள் தமது பொறுப்பினைச் சரியாகச் செய்யவேண்டும். நூல்தேர்வுக்காக எழுத்தாளர்கள் ஐந்து பிரதிகளை அனுப்பவேண்டும் என்பது பொதுவிதி. ஆனால், சிலர் ஓரின்டு பிரதிகளை அனுப்பும்போதும், காலக்கெடு முடிந்த பின்னர் அனுப்பும்போதும் உத்தியோகத்தர்களால் அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நிலை காணப்படுகிறது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும். தேர்வு விதிகள் கண்டிப்பாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

2008 ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய மண்டல விருதுகளில் குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிச்சரங்கள் என்ற நூல் பற்றிய சர்ச்சைகள் அதிக இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. உண்மையில் அந்த விருது குறிஞ்சித் தென்னவனுக்கு உரியது. அவர் இல்லாத நிலையில் அது அவரது குடும்பத்தினருக்கே

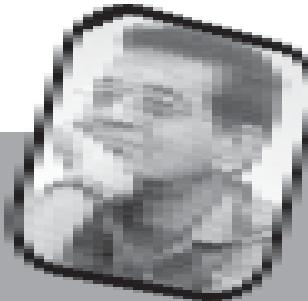
சேர வேண்டும். சாரல்நாடன் நூலைப்பிரசுரித்து வெளியிட்டமை வரவேற்கத்தக்க, பாராட்டத்தக்க விடயம். ஆனால், அந்த விருதுக்கான பணத்தொகை முழுவதும் குறிஞ்சித் தென்னவன் குடும்பத்துக்கே சேர வேண்டும். நூல் தேர்வுக் குழுவினரின் கருத்தும் அதுவாகவே இருந்தது. ஆக்கியோனுக்குப் பரிசு வழங்குவதே தவிர, நூலைப்பிரசுரித்து வெளியிட்டவருக்குப் பரிசு வழங்கும் வழக்கம் இல்லை. ஆகவே, விருதுக்குரிய தொகை தென்னவன் குடும்பத்துக்கே சேரவேண்டும். அதேவேளை, நூலைப் பிரசுரித்து வெளியிட்டவர் என்ற முறையில் நூல் விற்பனையால் கிடைக்கும் பணத்தைச் சாரல் நாடன் பெறலாம். இந்தச் சர்ச்சை தொடர்ந்து நீடிப்பது அழகன்று. இந்தச் சர்ச்சையை சாரல் நாடனும், முரளிதானுமே முடித்துவைக்கவேண்டும். குறிஞ்சித் தென்னவன் என்ற இலக்கியபாதியின் உழைப்பு மதிக்கப்பட்டு, அவர் இல்லாத நிலையில் அவர் குடும்பத்துக்கு அவரது உழைப்பின் பயன் சென்றடைய வேண்டும். நீதியும், தர்மமும் இதுவேயாகும்.

குற்றியில் கவலைகள்	பலநேராய் பிழத்துப்	மக்களைக் கண்டு	துணையாய் வருவரோ
நீண்டுபடர	பதற்றும் குழந்தைகள்	தேம்பிக் கதறும்	துயரம் மாய்ந்திட
புற்றில் இருக்கும்	அனும் பெண்ணும்	தாயரின் புலம்பலை	விடுவும் இன்றை
பாம்புகள் போவ	அவலக் குடிசையில்	வீம்புகள் செய்வோர்	விணக்கும் வெளிச்சமும்
நெடுமுச் செறிர்து	ஊனும் உணவும்	உணர்ந்திட வில்லை	கலக்கம் கொண்டு
நெஞ்சம் பதைப்பார்	உறக்கமும் இன்றி	வினையினை விடைத்து	வாழும் இவர்கள்
படுந்துயர் இன்னும்	கானும் மனிதரின்	விததகம் புரீவோர்	துவக்கம் பெற்றுத்
மறைந்திட வில்லை	காஸைப் பிழத்து	துணைவரை மக்களை	துயரை மறந்து
லூட்டைக் கூட்டையும்	பாணினைக் கேட்டு	இழந்து தலிப்போர்	வளத்துடன் வாழும்
லைகும் நீரும்	பரிதலிக் கின்றார்	அனைவரும் நவமுற	நாள் எந் நாளோ?
வீட்டை இழந்த	துள்ளித் திரியும்	அவனியில் வாழுந்திட	
வெந்திடும் மனமும்	பருவம் கடந்த		
நாட்டும் அரசை	பள்ளிச் சீறுவர்		
நாவாஸ் சபித்து	பசிக்கும் வயிறுடன்		
கூட்டுற்புமுவாய்	தள்ளித் தாய்யரை		
புழுங்கும் மக்கள்	வதைக்கும் காட்சி		
மலமும் சலமும்	உள்ளும் நெகிழுந்து		
தெருவில் சேராய்	உருகிட வைக்கும்		
குளமாய்த் தேங்கீ	பாம்புகள் கடத்து		
குவித்திடும் நாற்றும்	மரணம் அடைந்து		
உலவிடும் காற்றால்	சாம்பலாய் மாறும்		
உயிரிற் கவந்து			

கூட்டுறவு
புழுவாய்ப்
புழுங்கும்
மரங்கள்

- புச்சவளவை குறிஞ்சிநாடன்

புது காலை

'வேஞ்கு நீர்' நாலைத் தந்தவர் நீரின்றி வாழும் வேரானார்.

கரிப்பு மணிகள்' புதினத்தைத் தந்தவர் ராஜம் கிருஷ்ணன். 1970ல் வெளிவந்தது. தூத்துக்குடி உப்பாத்து மீனவர்களின் கதை. அவஸ் வாழ்வின் சிகரமான அந்த ஜீவன்களை நேரடியாக சுந்தித்து, வாழ்ந்து அவர் எழுதிய கதை.

முன்னும் மலரும்' கொள்ளலைக் கூட்டத்தலைவன் டாகு மான்சியின் கதை. இவன் பீகாரைச் சேர்ந்தவன். அங்கே போய், அவர்களுடன் வாழ்ந்து அவர் எழுதிய மற்றொரு புதினம்.

பெண் சிக்க கொலை, கோவா விடுதலை, சோலியத் நாடுகள் பற்றிய கட்டுரைத் தொடர்கள் முற்போக்குவாதியான பாரதியின் இறப்பிற்குப் பின் மனைவி செல்லம்மானுக்கு மொட்டை அடித்தது என்ற 670 பக்க ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை என எண்பதிற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை தமிழுக்குத் தந்தவர். இவர் எழுதிய நூல்கள் எல்லாம் தமிழ்ப் புத்தகாலாய வெளியீடுகளாக வந்திருக்கின்றன.

பதினாறு வயதிலே கதைகள் எழுத ஆரம்பித்தார். ஓர் உத்தமமான கணவர் அவருக்கு, மனைவி கதை எழுத அவர் பேணக்கு மை போட்டுக் கொடுப்பார். ராஜம் பயணம் போக துணிமணிகளை அயன் பண்ணிக் கொடுப்பார். புத்தகங்களாக வாங்கிப் போடுவார். தாம்பரத்திலே பெரிய வீடு. வயதிற்கு வருவதற்கு முன்னரே நடந்தேறிய பால்யகால விவாகம். கணவர் கிருஷ்ணன் எலைக்ரிக் எஞ்ஜினியர். ஒன்பது நாத்தனார் மாயியார்னு பெரிய குடும்பம், கொஞ்சம் கஷ்டமாகவிருந்தபோதும் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியாகவிருந்தது. 'வேஞ்கு நீர்' என்ற அற்புதமான புதினத்திற்காக சாகித்திய அகாடெமி விருது பெற்ற இந்த நாவலாசிரியையின் அருந்துணைவராக இருந்தவர் தமது தொண்ணுறைவது வயதில் பக்கவாதத்தில் விழுந்துவிட்டார். குழந்தைச் செல்வம் இல்லாத ராஜம் அறுந்த வாழ்யானார். குடும்ப உறவுகளின் உன்னதம் குறித்து எழுதியவர் இன்று ஒற்றைப் பறவையாகி விட்டார். மெலிந்த தேகம் தொடை எவ்வும் முறிவால் கையில் வாக்கருடன் பாலவாக்கம் விஷ்ணாந்தி முதியோர் இல்லத்தில் இருக்கிறார்.

ராஜம் கிருஷ்ணனைப் பார்க்க 'அவள் விகடன்' சஞ்சிகை ஆசிரிய குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் போயிருக்கிறார்கள்.

I am just a dust' என்னை ஏன் பார்க்க வந்தீர்கள். அன்னிக்கு என் பேச்சைக் கேட்க ஆயிரம் பேர் வந்தார்கள். இன்னிக்கு பேச்சுத் துணைக்கும் ஆளில்லை. என் கணவர் இறந்த பின்னால் தனி மனுஷிக்கு எதுக்கு இல்லாவு பெரிய வீடு'ன்னு நச்சரித்தார்கள். விற்றேன். இலட்சக்கணக்கான பணத்தை யார் யாரெல்லாமோ பங்கு போட்டுக்கொண்டார்கள். வங்கியிலே கிடந்த பணமும் என்னாச்சின்னு தெரியல்ல. சென்னையிலே ஒரு குடிசை பகுதியிலே வாடகைக்குக்

குடியிருந்தேன். வரத்சனை கேட்டு மனைவியை அடிப்பவன், குடிச்சுப்போட்டு உதைப்பவன், இதுதான் அன்றாடக் காட்சி. எட்டு மாசுத்திற்கு முன்னாலே ஒரு விபத்துலே கால் எலும்பு முறிஞ்சிட்டுது. என் தோழிகளான திலகவதி, பாரதி சந்துரு இருவரும் இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்டார்கள். நடக்க முடியல்ல என்றார்.

ஓர் அற்புதமான பெண் படைப்பாளியின் கதை எவ்வளவு சோகமாகிவிட்டது. எழுத்தாளர் உலகம் கைகொடுக்குமா. வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவந்த 'அவள் விகடனுக்கு' நன்றி.

கனவுகளே! **கனவுகளே!** **கதையாக மாற்றோ!**

"சிறுகதை எழுதுவது ஒரு கலை. கடினமானது, எல்லோராலும் எழுதமுடியாது. எழுதுபவர்களெல்லாம் எழுத்தாளர்கள் அல்லர். ஆனால் உள்ளுணர்வின் உந்துதலினால் பயிலப் பயில அது வந்துவிடும். லா.சா.ரா. எவ்வளவு அற்புதமாக எழுதுகிறார். கவித்துவுமான அவர் மொழிநடை எல்லோருக்கும் வந்துவிடுமா?"

எழுத்தாளரும், உளவியல் ஆலோசகருமான கோகிலா மகேந்திரன் உரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார். சிறுகதை எழுதுவது எப்படி? என்பதுதான் சமாக்சாரம். அரசு நூலக சேவை மண்டபத்தில் படைப்புலகின் இளம் குருத்துக்கள் ஏராளமாக முழுசிக்கொண்டிருக்க, எழுத்துலகின் முத்த நரர்கள் சில ஆங்காங்கே குந்தி தலையை பிறாண்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

"லா. சா. ரா. வா? அது ஆருங்க? பக்கத்திலிருந்த இளம் தமிழோசை தொடையை வருடியது.

லா. சா. ராமாயிருத்தம், அக்கிரகார தமிழிலே அற்புதமாக எழுதுபவர்."

"ஆருக்கு விளங்கும்?" மூத்த சிரேஷ்ட, குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டும் விளங்கும்.

"அவரைப் பத்தி எங்களுக்கு ஏன் சொல்லுராங்க"

"அறிந்து கொள்ளும் ஜீயா! அறிந்து கொள்ளும். கண்டது கற்க பண்டிதர் ஆவீர்."

அனைத்தும் அறிந்த ஞானப்பழமாக ஒரு சீறல். இளம் குருத்து கப்சிப்.

கோகிலா தொடர்கிறார்:

"ஒரு கதையை எழுதுவிட்டார்களா. உடனடியாகவே ஒரு பத்திரிகைக்கு அனுப்பிவிட வேண்டும் என்று படபாக்காதீர்கள் அனுப்பிவிடாதீர்கள். ஆழந்த அனுபவத்திலிருந்து வருகின்ற கருப்பொருளை அடைகாத்தல், செழுமைப்படுத்தல் என்பது அவசியம். காலவோட்டத்தில் அது வித்தியாசமான கருத்துக் களாக உயிர்ப்பு கொள்ளும், திருத்தி எழுதவேண்டும். உடனே

அனுப்பிவிடாதீர்கள். மறுபடியும் அடைகாத்தல்தான். மறு படியும் வித்தியாசமான கருத்துக்கள் தோன்றும். திருத்தி எழுதுங்கள்...”

தொடையில் மீண்டும் பிறாண்டல்.

“என்ன?”

“எத்தனை காலத்திற்கு இப்படி அடைகாக்கிறது”

“உம்! கலாபூஷண விருதுக்கு அப்ளை பண்ணும் காலம் வரும் வரை அப்தான் முதிர்ச்சி வரும்.”

கண்சிவந்துவிட்ட ஞானபண்டிதரின் சீறலில் இளங் குருத்து கப்சிப்.

கோகிலா தொடர்கிறார்.

“உபிரோட்டமுள்ள வாழ்வியல் முறையையே இலக்கியம். எழுத்தின் நோக்கம் சமூகத்தை முன்னோக்கிச் செல்லச் செய்வதாகும். சிறுக்கைத்தக்குள் அனைத்தையும் உள்ளடக்க முயலக்கூடாது. ஆரம்பம் ஒரு கேள்வியை எழுப்புவதாக இருக்க வேண்டும். ஓர் ஊரில் ஒரு ராஜா இருந்தான்’ என்று ஆரம்பிக்காதீர்கள். வாசகன் ‘அதுக்கு இப்பு’ என்ன என்று கேட்பான். ‘இரவு முழுவதும் தூக்கமில்லாமல் அவன் அவஸ்தைப்பட்டான்’ என்று நீல பத்மநாபன் கடிகாரம் என்ற சிறுக்கையில் ஆரம்பிக்கின்றார். அதுபோல் தொடங்குங்கள். பாத்திரங்களில் Identification அவசியம். சீரியல்களில் இவை இருக்கின்றன. வாழ்க்கையை அவதானமாகப் பாருங்கள். பார்வையில் தீட்சண்யம் வேண்டும். கனவுகளை குறித்து வையுங்கள். அவை நல்ல கதைகளுக்கான உள்ளடக்கங் களாகும்...”

கோகிலாவின் உரை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஞான பண்டிதரின் தொடையில் மறுபடியும் கோழி கிளாந்தல் போன்ற பிறாண்டல் ஏற்படுகிறது.

“என்ன தமிழ்?”

“எனக்கு நிறைய கனவுகள் வரும்.”

“குடுத்து வைச்சவன். குறித்து குறித்து வையும் கதை கதையாக எழுதித்தள்ளும். அது சரி, ஒன்று இரண்டை எனக் குத்தள்ளிவிடும். நானும் எழுதலாம் தானே? ஹி ஹி ஹி...”

“மாஸ்டர்! எல்லாம் அசிங்கமான செக்ஸ் கனவுகள்”

“அட்பாவி”

எல்லாம் ஒரு நெர்ட்வேர்க் அம்புதான்.

“என்ன மன்னடையை பிச்கக்கிட்டு நிக்குரியே?”

“ஒரு பொஸ்தகம் எழுதலாமா? ஆரும் எழுதுன்றை தொகுத்து போடலாமான்னுதான்.”

“எதுக்குங்க. நம்ம எழுதுரமாதிரி வருமா?”

நீர் ஒன்று உலகம் புரியாத மனுவன். தொகுப்பிற்கும் சாகித்து அகாடெமி விருதும் பணமும் கொடுக்காங்கலாமே”

“அடிசக்கை. நல்லதா போச்க”

“அதுவும் சுலபம் இல்லேப்பா. எல்லாம் ஒரு நெர்ட் வேர்க்கதான். ஆராவது கண்மூடிப்போன அப்பாவி எழுத்தாள்கள் கவிதை களையோ கதைகளையோ தொகுக்கனும், அதுமட்டுமில்லாம பரிசீலனை குழுவிலே ஆருடனாவது ஒரு சயார் போட்டுக் கொள்ள சுக சுக மந்திரம் ஒதனும்”

“அடா அது போதுங்களா. ரொம்ப நல்ல ஜியாவல்ல கெடக்கு. அதுசரி சட்ட நடவடிக்கை அது இதுன்னு வந்து மோ?”

“அட நீ ஒன்னு. அதுக்குத்தானே கண்மூடிப்போன ஆற்றல் மிக்க ஒரு அப்பாவியின் படைப்புக்களை எடுத்துக்கிறோம்”

“பத்திரிகைக்காரங்க காச்முச்சன்னு கத்துவாங்களே”

“கெடக்காங்க பொடிப்பசங்க சட்ட நடவடிக்கையின்னு ஒரு மிரட்டல் போட்டா வெடவெடத்துப் போவாங்க.”

“ஹி ஹி ஹி அம்புதுத்தானா. அதுசரி சக எழுத்தாளன் தானே. மனசாட்சியில்லாம அவனுக்கு சோவேண்டியதை நாமெடுத்துக்கில்லாமா?”

“அட சாகித்ய அகாடெமியே நமக்குத் தந்துட்டுது. மனசாட்சி என்ன வேண்ட கெடக்கு மனசாட்சி.”

“அப்சரிதான் தொகுப்பை போடுங்க. குழுவிலே ஒருத்தர் குடுமியைப் பிடிச்சி இழுக்க அங்கே ஆளா இல்லே”

“அவுங்களெல்லாம் நம்ம பக்கம் வந்துட்டா என்னவே பயம். பத்திரிகையிலே எழுதுவங்க கண்னா பின்னான்னு எழுதுரமாதிரி எழுதிட்டு தொகுப்பு போட்டு பரிசும், விருதும் எடுத்தவங்க மானத்தையும் காப்பாத்தனும்னு மன்றாடி அவகஞ்குகு ஜானாதிபதிகிட்டபிரிந்து தேசியரத்தினா விருது எடுத்து இருக்கனும்னு எழுதித் தள்ளுராங்க.”

“கிழிஞ்சிது போ”

பொறுமைக்கு ஒரு கும்பிடு - ஒரு குடிக்கதை

சித்தன் கோயிற் படிக்கட்டில் குந்தினான். ‘பொறுத்தார் புவியாள்வார்’ என்று தாடியை வருடிக் கொண்டான்.

சிரிப்பு சத்தும் கேட்டது.

“யாரது?”

“நான் தான் படிக்கட்டு”

“ஏன் சிரித்தாய்?”

“பொறுத்தார் புவி ஆள்வார் என்றாயே. அதை நினைத்தேன். சிரித்தேன்”

“என் அநுபவம் அதைச் சொன்னேன்.”

“பொறுத்தார் மிதிபடுவார் என்பதுதான் என் அநுபவம்”

“அட, அதை கொஞ்சம் சொல்லேன்.”

“நீ என்னை மிதித்துக்கொண்டிருப்பதற்கு காரணமே என் பொறுமைதான்.”

“ஹக் ஹக் ஹா! நல்ல கதை!”

“சிரிப்பு என்ன வேண்ட கெடக்கு சிரிப்பு

“சொல்லுறேன் கேளு! நாங்கள் ஒற்றுமையாக ஒரு மலையாக இருந்தபோது ஒரு சிற்பக் கலைஞர் கூபிய உளியில் குத்திக் குத்தி காய்யபடுத்தி கீழே விழுச் செய்தான். நாங்கள் நான்கு புறமும் சிதறி சிதறி விழுந்தோம். ஆனால் பொறுமையாகவிருந்தோம்.”

“அப்பறம்”

“சிதறிக் கிடந்த எங்களை எல்லாம் கோயிற்காரர்கள் படிக்கட்டாக்கினார்கள். கலைஞர் அழகுபடுத்திய பெரிய கல்லை சிவலிங்கமாக்கினார்கள். வருபவர்கள், போபவர்கள் எல்லாம் எங்களை மிதித்துக் கொண்டு போய் கலைஞருடன் வெட்கமில்லாது சென்ற கல்லை கும்பிடுகிறார்கள்.”

சித்தன் சிரித்தான்.

“சித்தரே! என்ன சிரிப்பு வேண்ட கிடக்கு?” படிக்கட்டு சீறியது.

“உன் அறியாமையை நினைத்தேன், சிரித்தேன். கலைஞரின் கை உளி பட்டதும் நீங்களெல்லாம் பொறுமை இழந்து சிதறிப் போனீர்கள். அதனால் மிதிபடும் படிக்கட்டா ரீர்கள், காயத்தோடு பொறுமையாகவிருந்த கல் சிவலிங்கமாகி அனைவரினதும் வணக்கத்திற்குரியதாகி விட்டது.

படிக்கட்டு மொனித்தது.

ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழி

- கலாபுஷணம் அரங்கியூர் ந. சந்தரம்பிள்ளை -

ஸமுத்துப் பாநாடகங்கள் :

ரூனம் 100ஆவது இதழில் பேராசிரியர் எம். ஏ. நூஃமான் 1936ம் ஆண்டிலே சோமகந்தரப் புலவர் இயற்றி வெளியிட்ட “உயிர் இளங்குமரன்” நாடகத்திலிருந்து ஈழத்தில் இன்று வரை வெளிவர்ந்த பல பா நாடகங்களையும் தேடி எடுத்து படித்து, ஆராய்ந்து, ஒரு நல்ல கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்.

பல பா நாடகங்களைத் தேடிச் சேர்த்ததுடன் அவைபற்றிய விபரங்களையுமல்லவா அறிந்து வைத்திருக்கிறார் என்று நினைத்துப் பார்க்க வியப்பாக இருக்கிறது. பொறுமையாக இருந்து அவற்றையெல்லாம் படித்து ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்து எழுதியிருக்கிறாரே என்று நினைக்க வியப்பனர்வு மேலும் பெருகுகின்றது! அச்கவாகனம் ஏறாத, வாணாலியிலும் ஒலிபரப்பப்படாத நாடகப் பிரதிகளை யுமல்லவா எடுத்து ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

பல புதிய செய்திகள் :

நான் இதுவரை கேள்விப்படாத பல புதிய விடயங்களை அவரது கட்டுரையிலிருந்து அறிந்து கொண்டேன். சோமகந்தரப் புலவர் எழுதிய “உயிர் இளங்குமரனே” முதலில் அரங்கேற்றப்பட்ட பா நாடகம். அதன் பிறகு பா நாடகங்கள் எதுவும் அரங்கேற்றப்படவில்லை. கவிஞர் முருகையனே எழுத்துப் பா நாடகத்துறையின் முன்னோடி. அவரும் கவிஞர் மஹாகவியுமே வாணாலிக்காகப் பல பா நாடகங்களை எழுதியவர்களாவர். வேறு பல ஈழத்துக் கவிஞர்களும் இலங்கை வாணாலிக்கு பா நாடகங்கள் எழுதியுள்ளனர். ஆக 50களிலும் 60களிலும் கூட இங்கு பா நாடகங்கள் வாணாலிக்காகவே எழுதப்பட்டன.

“ஆரம்பத்தில் மேடைக்காகப் பா நாடகம் எழுதும் பிரக்ஞை நமது கவிஞர்களுக்கு இருக்கவும் இல்லை. அவர்கள் தமது பா நாடகங்களைப் பொதுவாகக் கவிதை என்றே கருதி வந்தனர். மஹாகவியின் ஆடிக்கரும்பின் ஒரு பகுதி ‘தேன் மொழி’ இதழில் பிரசிரிக்கப்பட்ட போது அது ‘தொடர் கவிதை’ என்றே குறிப்பிடப்பட்டது. நாடகப் பண்புகள் சிலவற்றைக் கொண்ட குறிப்பாக உரையாடல்கள் பாங்கில் அமைந்த நெடுங்கவிதைகளாகவே அவை கருதப்பட்டன. அந்த வகையில் வாணாலிப் பா நாடகங்கள் சொல்வதற்கும் கேட்பதற்கும் உரிய செவிப்புல சாதனமாகவே அமைந்தன. கவிஞர்களுக்கு மேடைச் சிக்கலில் இருந்து விடுதலை வழங்கும் இவ் வடிவம் ஒலிக் கோலங்கள் அமைப்பதற்குக் கூடிய சுயேச்சையையும் வழங்குகின்றது. விரும்பினால் நிகழ்ச்சிப் பின்னல்களைக்கூட அவர்கள் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். முருகையனின் ‘தரிசனம்’ முற்றிலும் ஓர் ஒலிச் சித்திரமாகவே இருப்பதை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். இவ்வகையில் வாணாலி கவிஞர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பான சாதனமாக அமைந்தது. வாணாலிப் பா நாடகங்கள் அதிகமாக

எழுதப்பட்டமைக்கும் அதுவே காரணமாயிற்று என்று இப்படிப்பல.

இலங்கை வாளைாலியின் பங்களிப்பு :

இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பா நாடகங்களின் ஒலிபரப்பு எதனையும் நான் இலங்கை வாளைாலியில் கேட்கவில்லை. 60களிலும் 70களிலும் நான் மேடை நாடகத்துறையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தமையால், அப்பொழுது என்னிடம் வாளைாலி கேட்கும் வழக்கம் குறைவு. மேலும் அந்தக் காலத்தில் இலங்கை வாளைாலி யாழிப்பாணக் குடாநாட்டில் தெளிவாகக் கேட்பதும் இல்லையே!

வாளைாலி, கவிஞர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பான சாதனமாக அமைவதற்கு இன்னும் ஒரு காரணம் உண்டு. வாளைாலிப் பெட்டிக்குப் பக்கத்தில் இருந்து கேட்பதால் வாளைாலியில் உரையாடல் தெளிவாகக் கேட்கும். பொருள் விளங்காவிட்டாலும் நேயர்கள் கேட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள். மேடை நாடகத்தில் உரையாடல் விளங்காவிட்டால் பார்வையாளர்களில் சிலர் எழும்பி ஒடியும் விடுவோ! கேட்பது இரவு நேரமாக இருந்தால், அப்பா நாடகத்தில் பரப்பான சம்பவங்கள் எதுவும் நிகழு விட்டால் கேட்டுக் கொண்டிருப்போர் தூங்கியும் விடுவர். நித்திரை வராதவர்களுக்கு நல்ல மருந்து. இரவு நேரத்தில் வாளைாலியில் பா நாடகம் கேட்டுக் கொண்டிருங்கள். உடனடியாகவே தூக்கம் வந்து உங்கள் கண்களைத் தழுவும்!

துரதிஷ்ட வசமாக இலங்கை வாளைாலி இப்பொழுது பா நாடகங்களை ஒலிபரப்புவதில்லை. அது யதார்த்தமான பேச்கவுழக்கு வசனநடை நாடகங்களையே ஒலிபரப்புகின்றது. தமிழ்ச் சேவை இலங்கை வாழ் மக்களது சமகால வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் நாடகங்களை ஒலிபரப்புகின்றது. மூல்ஸ்லீம் சேவை மூல்ஸ்லீகளது சமகால வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்கும் நாடகங்களையே ஒலிபரப்புகின்றது.

பாநாடகமா? நாடகமா? :

அன்மைக் காலத்தில் பா நாடகங்கள் எழுதிய பேராசிரியர் மெளனகுரு போன்றோர் அவற்றை நாடகம் என்றே அழைத்தனர். பத்திரிகைக் கட்டுரைகளிலும் அவற்றை நாடகம் என்றே குறிப்பிட்டு எழுதிவந்தனர். அவர்கள் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களாகவும் இருப்பதால், தங்கள் மாணவர்களுக்கும் அவர்கள், அவை நாடகம் என்றே ‘நோட்ஸ்’ குடுத்தனர். மாணவர்களும் அவற்றைப் படித்துப் பாடமாக்கி, விடைகளாகத் திருப்பி ஒப்பித்து, பட்டங்களும் வாங்கிக் கொண்டு வெளியேறினர். நானே முதன் முதலில் அதை மறுத்துரைத்தேன். எங்களது சமகால வாழ்க்கைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு, மக்களது பேச்சு வழக்கு மொழியில் எழுதப்படும் நாடகங்களே நவீன நாடகங்கள் (Modern Drama)

கவிதை நடையில் எழுதப்படும் நாடகங்கள், கவிதை நாடகங்களே, என்று பத்திரிகைகளுக்குக் கட்டுரைகள் எழுதினேன். பின்பு அவற்றை எனது நூல்களில் சேர்த்துக் கொண்டேன். அதன் பிறகே சம்பந்தப்பட்வார்கள், அரை மனதாக அவற்றைப் பா நாடகங்கள் என்று குறிப்பிடத் தொடங்கினார்.

பாநாடகங்களை வகைப்படுத்துகிறார்

எழுத்துப் பா நாடகங்களை அவற்றின் பொருள் அடிப்படையில் இலக்கியச் செய்திகளைப் பொருளாகக் கொண்டவை, சம கால வாழ்வைப் பொருளாகக் கொண்டவை என்று இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆராய்கிறார் நூல்மான். இலக்கியம், சமயம், வரலாறு சார்ந்த செய்திகள், அல்லது சேம்மைக் காலப் பின்னணியில் நிகழும் கற்பனை நிகழ்ச்சிகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு, பின்னப் பட்டுள்ள முதலாவது பிரிவு நாடகங்களே அதிகம் எழுதப்பட்டுள்ளன. சமகால வாழ்வைப் பொருளாகக் கொண்ட இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்த நாடகங்கள் பெருமளவு எழுதப்படவில்லை. எனினும் அவையே எமது முக்கிய கவனத்திற்குரியனவாக அமைகின்றன என்கிறார்.

பா நாடகங்களை இந்த மாதிரியாக வகைப்படுத்திப் பார்ப்பது அவசியமானது. புராண, இதிகாச, வரலாற்றுக் கற்பனை நாடகங்களால் அதிக பிரயோசனம் இல்லை. சமூக வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் நாடகங்களால்தான் சமூகப் பயன்டையும்!

நவீனநாடகமே (Modern Drama) சிறந்த நாடகம்

தயார்த்த நெறியையும் உண்மையான சமூக மனிதர்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, பேச்சுவழக்கு மொழியில் சமகால வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கின்ற நாடகங்களே சிறந்த நாடகங்கள் என்ற கருத்து, அவரது கட்டுரை முழுவதிலும் பாலிற்படு நெய்போலச் செறிந்து கிடக்கிறது! இதைத்தானே நான் நீண்ட காலமாகச் சொல்லி வருகிறேன்! ஆனால் மாணவர்களுக்குப் பாடநூல்கள் எழுதுகின்ற பாடநூல் சபையினரும் பல்கலைக்கழகங்களில் நாடகம் கற்பிப்பவர்களும் அதைக் கேட்கவில்லை. அவர்கள் நாட்டுக்கூத்துக்களையும், புராண இதிகாசக் கதைகளையும், கவிதை நாடகங்களையுமே கட்டியமுது கொண்டிருக்கின்றனர். இப்பொழுது பேராசிரியர் நூல்மான் ஈழத்துப் பா நாடகங்களை எடுத்துப் படித்து ஆராய்ந்து கண்டறிந்த முடிவுகளும், நான் கூறி வந்த கருத்துக்களும் ஒத்துப்போவதைக் கண்டிரிகாவது, சம்பந்தப்பட்வார்களுக்குக் கொஞ்ச அறிவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். சாதாரண மக்களுக்கு அறிவு வந்தால், அது அவர்களுக்கு மட்டுமே நல்லது செய்யும். அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அறிவு வந்தால், மாணவ சமுதாயமே பயன்டையும். மாணவ சமுதாயம் பயன்டைந்தால், நாடே நலமடையும்!

பேச்சு வழக்கு உரைநடையின் சிறப்பு

முருகையன் தனது நாடகங்களைக் குறியீட்டுப் பாங்கில் அமைத்துக் கொண்டதால் நாடகச் செய்யுளையும் அதற்கு

இசைவாக தராதா இலக்கிய நடையிலேயே அமைத்துக் கொண்டார். தனது நாடகத்தில் செய்யுள் வாக்கியத்தைப் பேச்சுக்கு இசைவாக அமைக்க அவர் முயன்றாலும், தூய இலக்கிய வழக்கே அவரது நாடக மொழியின் அடிப்படையாகும் என்கிறார். “மஹாகவி யதார்த்த நெறியையும் உண்மையான சமூக மனிதர்களையும் தன் நாடகங்களுக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டதால், தனது நாடகச் செய்யுளைப் பேச்சுத் தோரணைக்கு ஏற்ப இசைவாக்கம் செய்ய வேண்டு இருந்ததோடு, பாத்திரங்களின் கிராமிய மொழி வழக்கையும் இணைக்க வேண்டியிருந்தது. அவ்வகையில் பேச்சு வழக்குச் சார்ந்த ஒரு செய்யுள் நடையை அவர் உருவாக்கினார். இதில் பெருமளவு அவர் வெற்றி பெற்றார் என்றே சொல்ல வேண்டும்” என்று மஹாகவியைப் பாராட்டும் நூல்மான், யதார்த்த நெறியையும் உண்மையான சமூக மனிதர்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, முழுக்க முழுக்க இலங்கைக் குமிழ் பேசும் மக்களது பேச்சு வழக்கு மொழியிலேயே எல்லா நாடகங்களையும் எழுதிய எனது நாடகங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். எனக்கு அதனால் ஸாப் நட்டம் ஏதும் இல்லை. பா நாடகங்கள் பற்றிப் பேசுகின்ற கட்டுரையில் எனது பேச்சு வழக்கு நீண்ட நாடகங்கள் பற்றியும் பேசுவது பொருத்தமில்லை என்று காரணமும் கூறலாம். ஆனால் எனது நாடகங்களை உதாரணம் காட்டியிருந்தால், அவர் கூறவந்த கருத்து மேலும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கும்!

யாத்துப் பயன்பெற வேண்டிய கட்டுரை :

“ஆனால் பா நாடகம் தொடர்ந்து எழுதப்படுமா என்பது கேள்வி. மேடைக்கலை அறிந்த, வாழ்வு, கலைபற்றிய சுயபிரிக்கையைதைய செய்யுள் ஆற்றல் மிக்க கவிஞர்களால் தான் சிறந்த பா நாடகங்களை ஆக்குவது சாத்தியம்” என்று கட்டுரையை முடித்து வைக்கிறார். இந்தக் கருத்தை யாராவது மறுத்துரைக்க முடியுமா? பேராசிரியர் நூல்மான், பல பா நாடகங்களை எடுத்துப் படித்து ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்து, தனது முடிவுகளை நேர்மையாகவும் அதே நேரத்தில் உறுதியாகவும் கூறியிருக்கிறார். இலங்கையில் உள்ள நாடக ஆர்வலர்கள் எல்லோரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டிய கட்டுரை. அவருக்கு எனது பாராட்டுக்கள்!

பேராசிரியர் க. அருணாசலம் தனது கட்டுரையில் எனது சிறுக்கதைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பேராசிரியர் மெளனகுரு தனது கட்டுரையில் எனது வானெனாலி நாடகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த இரண்டு பேராசிரியர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். கலாநிதி குணராசா தான் முன்பு ஞானத்திற்கு வழங்கிய செவ்வியில், எனது சிறுக்கதைகளுக்கும் நாடகங்களுக்கும் தாராளமாகப் பாராட்டுகள் வழங்கியிருக்கிறார்! அவருக்கும் இந்த இடத்தில் நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். எல்லாவற்றையும் பிரசுரித்த ஞானத்தின் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரனுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகும்.

எது எப்படி இருந்தாலும் இது ஞானத்திற்கு ஒரு சாதனை மலர்! ஞானத்தின் சாதனைகள் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன. எனது பாராட்டுக்கள்!

புமிபொரிந்து பறவை ஒன்றின் நீளமளங்ம...

-முல்லை அழுதன்-

இடியாய் வந்து விழுந்தது. காற்றும் வீச மறந்திருக்கலாம். மழையும், குளிரும் நம்மை அயர வைத்திருக்கலாம். இனி நம்மை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்த ஒரு பொழுதில் இன்னொரு அதிர்ச்சியும் எம்மை அதிர வைத்தது. அதுதான் மனநல வைத்தியர் க. இந்திரகுமார் அவர்களின் மரணச் செய்தி. (21.12.2008) காலைக்கதீர் ஆசிரியிடம் இருந்து கிடைத்தது.

யாழ்ப்பாணம் கதிரவேலு-சிவபாக்கியம் தம்பதிகளுக்கு மகனாக 1945ல் பிறந்த இவர் மனநல வைத்தியராகவும், அறிவியல் நூல்களுடன் பிற நல்லறிஞர்களின் நூல்களை வெளியிடும் பதிப்பாளராகவும் மிரிர்ந்தார். இவர் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து 'மேகம்' மாத இதழை ஓராண்டுக்கு மேலாக தொடர்ந்து நடாத்தி வந்தார்.

இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் அறிவியல், மருத்துவ கட்டுரைகளை அனைத்துப்பத்திரிகைகளிலும் எழுதி வந்திருந்தார். இலங்கையில் பல வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்த 'நீவீன விஞ்ஞானி' பத்திரிகையில் தொடராக அமரா ஆர்தர் சி. கிளார்க் அவர்களுடன் இணைந்து அறிவியற் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய மண்ணில் இருந்து விண்ணஞக்கு எனும் நாலுக்கு 1973ல் இலங்கையாசின் சாகித்தியமண்டலப்பரிசு கிடைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. செங்கையாழியான் எழுதிய வாடைக்காற்று நாவல் திரைப்படமானபோது கே. எம். வாசகரின் இயக்கத்தில் அமரா இந்திரகுமார் கதாநாயகனாக நடித்ததுடன் இலங்கை வாடைாலியில் பல நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்து வழங்கியிருள்ளார். இவர் எழுதிய 'விண்வெளியில் வீரகாவியங்கள்' எனும் நாலுக்கு தமிழக அரசின் பரிசு (1996) கிடைத்தது.

எனக்கு பிடித்த குரல் வளமுள்ள சரளமாக பேசக்கூடியவர்களில் இந்திரகுமாரும் ஒருவர். மனிமேகலை பிரசரம் வெளியிட்ட 12 நூல்களின் அறிமுக விழாவையும் கலைஞர் கெளரவிப்பையும் சிறப்பாக நடத்தியவர்களில் முதன்மையானவர் இவராவார்.

இவர் நடனக்கலைஞர் விஜயாம்பிகை அவர்களை வாழ்க்கைத் துணைவியாக்கிக் கொண்டார். இவர்களுக்கு விநோதினி என்ற மகனும் (சட்டத்தரணி), திரு. விஜயராஜ் என்ற மகனும் என 2 பிள்ளைகள் உளர். ஈழத்துத் தமிழர் வரலாற்றை நூலாக எழுதி வெளியிட இருந்தவரின் கனவு நனவாகவில்லை என்பது கவலைக்குரியது. கம்போடியாவில் வரலாற்று சிறப்புமிக்க இந்து ஆலயத்தின்

தொன்ம வரலாற்றினை எழுதியுள்ள இவர் அது நூலாக வருவதற்கு முன்பே அமரானது பாரிய இழப்பாகும். சிலகாலம் விடுதலை, காலைக்கதீர் ஆகிய பத்திரிகைகளில் ஆசிரியர் குழுவிலும் இருந்துள்ளார். இலங்கையில் விண்வெளிக்கழகத்தின் ஸ்தாபகராக இருந்த இவர் உலகப் புகழ்பெற்ற விண்வெளி ஆராய்ச்சி எழுத்தாளர் அமரா ஆதர் சி. கிளார்க் கிள் நண்பருமாவார். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினராகவும், அக்கட்சியின் அமரா பீற்றர்கெனமன் அவர்களுக்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் கடமையாற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவரின் பூதவுடல் Trinity Centre, East avenue, (Manor Park, London, E12 6SG) மண்டபத்தில் மக்கள் அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்டு பலரின் சிறப்புரைகளும் இடம் பெற்றன. பின்னர் City of Crematorium, Aldersbrook Road, Manor park, London, E12 5DQ எனும் இடத்தில் உறவினர்கள், நண்பர்கள், எழுத்தாளர்கள் கூடிய மண்டபத்தில் தகனம் (28.12.2008) செய்யப்பட்டது.

பல்கலைவிற்பனரான இவரின் மரணம் இலக்கிய உலகத்திற்கு பேரிழப்பாகும். அவரின் கனவுகளை தொடர்ந்து முன்னெடுப்பது நமது கடமையும் ஆகும்.

இவர் எழுதிய நூல்கள்:

1. Fire Walking the Burning Facts (English)
2. மண்ணில் இருந்து விண்ணஞக்கு
3. புதுயுகம் கண்டேன்
4. விண்வெளியில் வீரகாவியங்கள்
5. டயானா - வஞ்சித்தாரா? வஞ்சிக்கப்பட்டாரா?
6. வயாக்ராவும் ஏனைய சிகிச்சை முறைகளும்
7. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு ஓர் அறைக்கலவு

இவர் பதிப்பித்த நூல்கள்:

1. இலங்கேஸ்வரன் (நாடகம்) - ஆர். எஸ். மனோகர்
2. யாழ்ப்பாணத்தின் வீரத்தமிழ் மன்னன் இரண்டாம் சங்கிலி (நாடகம்) - கெளதும் நீலாம்பரன்
3. திருக்கோணேஸ்வரன் தான் தெட்சணக்கிலாயம் (தொல்லியல்) - பண்டிதர் வடிவேலு.
4. The Marathan Crusade for 'Fifty. Fifty' (Speech) G.G. Ponnambalam

ஸ்தால கலைஷலக்திய நிதி வகுக்கள்

வெவுனியா பொன் வீட்டோவின் மீடியா கலையகத்தின் தயாரிப்பில் வடமாகாண கல்வி பண்பாட்டவுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு நடாத்திய சிறுவர்களுக்கான தேசிய மரபுரிமை - 2008 ஆக்கத்திறன் போட்டியில் விருது பெற்ற படிப்பு 'குறும்படம்' வெளியிட்டு நிகழ்வு 14.12.2008 அன்று காலை 10.30 மணியளவில் வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க கலாசார மண்டபத்தில் தமிழ்மணி அகளங்கள் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

பிரதம விருந்தினராக பிரதேச செயலாளர் திரு. ஆ. சிவபாலசுந்தரனும், சிறப்பு விருந்தினராக கலாசார உத்தியோகத்தர்களான திரு. இ. நித்தியானந்தன், திருமதி ஹரிதா செல்வகுமார் ஆகியோரும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

வவுனியாவில் கலை இலக்கியங்களின் வளர்ச்சி என்பது இன்று பல்வேறு பரிமாணங்கள் பெற்று உயர்ச்சியடைந்து வரும் இவ்வேளையில் குறும்படங்களும் ஆங்காங்கே உருவாக்கப்பட்டும் வருகின்றன.

"தொழில்நுட்ப ரீதியாக இந்தக் கலைவடிவம் வளர்ந்துள்ளது. ஏதோ ஓர் செய்தியை முழுமையாகச் சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் குறும்படங்களுக்குள்ளன. அத்தகைய ஆற்றலுடன் நல்ல செய்தியோடு இந்த குறும்படம் உங்கள் முன்வந்துள்ளது. வேறு குறும்படங்கள் வந்திருப்பினும் இது ஓர் அடுத்தபடி என்றுதான் சொல்ல முடியும்" என்றார் பிரதேச செயலாளர் திரு. ஆ. சிவபாலசுந்தரன்.

நிகழ்வின் வெளியிட்டுரையினை கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் நிகழ்த்தியிருந்தார். படிப்பு குறும்படத்தினை உயிர்ப்புட்டி நின்ற S. மதனின் பாடல்வரிகளுக்கு இசை இளவரசன் கந்தப்பு ஜெயந்தன் இசையமைத்திருந்தார். பாடலை கந்தப்பு ஜெயரூபன் பாடியிருந்தார். இப்பாடல் அரங்கிலும் ஒருமுறை ஒலித்து ஓய்ந்தது. நிகழ்வில் இசை இளவரசன் கந்தப்பு ஜெயந்தன், பொன்மீடியா கலையகத்தின் நிர்வாக முகாமையாளர், படிப்பு குறும்பட இயக்குநர் S. சுபாஸ்சிங்கம் அவர்களினாடாக "இசையூற்று" பட்டம் வழங்கி கொள்விக்கப்பட்டார்.

வவுனியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட ஏக்கம் குறும்படத்தினை தொடர்ந்து இன்று 'படிப்பு' வெளிவந்துள்ள அதேவேளை 2009 பொங்கல் வெளியிடாக S. சுபாஸ் இயக்கத்தில் 'வெளிநாடு' குறும்படமும் வெளியிட தயாராகியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

- யாழ்-தர்மினி பத்மநாதன் B.A. (Hons)

'படிப்பு' குறும்படத்தினை பிரதேச செயலாளர் திரு. ஆ. சிவபாலசுந்தரன் வெளியிட்டு வைக்க N. S. ரெட்னம் பெற்றுக் கொள்வதனையும் நடவிலில் இயக்குநர் S. சுபாஸ் நிற்பதையும் பாத்தில் காணலாம்.

மன்னார் மாவட்ட பேராயர் அவர்கள் இயக்குநர் சுபாஸ் அவர்களை வாழ்த்தி, ஆசீர்வதித்து குறும்பட DVDஐ பெற்றுக் கொள்வதனைப் படத்தில் காணலாம்.

'காதோடு வரய்புதைத்து' நூல்வெளியீடு

கவிஞர் பொலிகை ச. திருப்பதியின் 'காதோடு வாய்புதைத்து' கவிதை நூல் அண்மையில் வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது. மேற்படி கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழாவில் பிரதம அதிதியாக வடமராட்சி வலய பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர் சி. புஷ்பலிங்கம் கலந்து கொண்டார். கொற்றாவத்தை அமெரிக்க மிசன் பாடசாலை அதிபர் பா. வெற்றிவேல் விழாவிற்கு தலைமை வகித்தார். மூத்த எழுத்தாளர் தெணியானிடமிருந்து சிறப்புப் பிரதியை கரவெட்டி பணை தென்னை வள கொத்தணி பொது முகாமையாளர் கீ. பூபாலன் பெற்றுக் கொண்டார். அழகான அட்டைப்பட ஓவியத்தை வரைந்த ஓவியர் சுந்தாவுக்கு, மு. நடேசன் அவர்கள் நினைவுப் பரிசொன்றை வழங்கினார். பல பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டு விழாவை சிறப்பித்தனர்.

சழத்து நாடகக்கலைஞர் பாலேந்திராவுக்கு விருது

1978ம் ஆண்டு பாலேந்திரா அவர்கள் 'ஏசிகர் அவை' அமைத்து தமிழ் நாடகங்களைப் பிரபலப்படுத்தியவர். இவர் இப்போது ஸண்டனில் இருந்து தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தின் ஸ்தாபகராக இருந்து கடந்த முப்பது வருடங்களாக தமிழ் நாடகங்களைத் தயாரித்து இலங்கை, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, கவிர்ச்சாலாந்து, நோர்வே, அவஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளில் மேடை ஏற்றியுள்ளார். மேடை ஏற்றப்பட்ட பல்வேறு நாடகங்களில் மழை, கண்ணாடி வார்ப்புகள், முகமில்லாத மனிதர்கள், யுத்தர்மம், மன்னிக்கவும் ஆகிய நாடகங்கள் மக்களின் அமோக ஆதாவைப் பெற்றவையாகும். இத்தகைய புகழ்மிக்க கலைஞர் பாலேந்திராவுக்கு அண்மையில் கனடாவில் சுயாதீன கலை திரைப்பட அமைப்பின் 'அகேனம் 2008' விருது வழங்கப்பட்டது. அண்மையில் ஈழத்து நாடகக் கலைஞர் கலையரசு சொர்ணாவிங்கத்தின் நினைவு விழாவில் பாலேந்திராவுக்கு 'கலா விநோதன்' என்ற பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

குறிஞ்சித் தென்னவனின் கவிச்சரம் நூல்வெளியீடு

சாரல் பதிப்பகத்தின் ஸ்தாபகரும் பத்து நூல்களுக்கு மேல் எழுதி சாகித்ய பரிசுகள் பலவற்றை சுவீகரித்துக் கொண்டவருமான சாரல்நாடன் மலையக மக்களின் துன்ப துயரங்களை கவிதைகளாக வடித்து பாமாலை சூடிய ஒப்பற் கவிஞருன் 'தென்னவனின்' கவிதைகளை தேடி எடுத்து ஆய்வு செய்து 'குறிஞ்சித் தென்னவனின் கவிச்சரங்கள்' என்ற நூலை வெளியீட்டுள்ளார். மேற்படி நூல் வெளியீட்டு விழா அட்டனில் இடம்பெற்றது. நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு குறிஞ்சித் தென்னவன் பாரியாரும் மகள் தாமரைச் செல்வியும் அழைக்கப்பட்டு கொரவப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

மலரன்பனின் பிள்ளையார் சுழி நூல் வெளியீடு

மாத்தளை மண் பிரபல எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. மாத்தளை சோமு, மாத்தளை கார்த்திகேசு, மலரன்பன் என்போர் முக்கியமானவர்கள். மலரன்பன் பல நூல்களை எழுதிப் புகழ்பெற்றவர். சாகித்ய பரிசும் பெற்றவர். இவரது 'பிள்ளையார் சுழி' என்ற சிறுக்கதை நூல் அண்மையில் மாத்தளையில் வெளியிடப்பட்டது. பிரபல எழுத்தாளரும் இலக்கிய கர்த்தாவுமான தெளிவத்தை ஜோசப் கலந்துகொண்டு நயவரை நிகழ்த்தினார். முருகன் சிவலிங்கம் அவர்களும் விமர்சனவுரையை நிகழ்த்தினார்.

என்குரல் ஐயப்பன் தந்த வரமே இறுவட்டு வெளியீடு

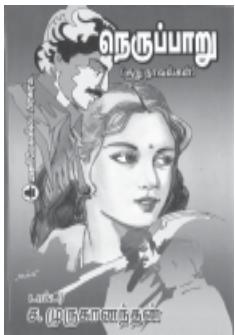
ஆன்மீகப் பாடகர் கலாநிதி சிதம்பரம் தியாகராஜா மெட்டமைத்துப் பாடிய 'என்குரல் ஐயப்பன் தந்த வரமே' என்ற இறுவட்டு வெளியீடு அண்மையில் இடம்பெற்றது. மேற்படி வைவைம் கொட்டாஞ்சேனை ஜூங்கரன் மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. மயூபதி ஸீ பத்ரகாளியம்மன் தேவஸ்தான அறங்காவலர் பொன் வல்லிபுரம் தலைமை தாங்கினார். பிரதி அமைச்சர் பெ. இராதாகிருஷ்ணன் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினர் மனோகணேசன் உட்பட இன்னும் பல பிரமுகர்கள் விழாவை சிறப்பித்தனர்.

அமரர் ஏ. ஜே. கனகரட்னா பற்றிய நூல்வெளியீடு

யாழில் பிறந்து புகழ்க்கொடி நாட்சிய புலமை மிக்க பெரியோர்களில் ஒருவராக ஏ. ஜே. கனகரட்னா விளங்கினார். இவர் பிரபல ஆங்கில விரிவுரையாளரும் எழுத்தாளருமாவர். அன்னாரது இரண்டாம் ஆண்டு நினைவுப் பேரூரை யாழி பல்கலைக்கழக புவியியல் துறை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் இரா. சிவச்சந்திரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. அஞ்சலி உரையை யாழி பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் நா. சண்முகவிங்கன் நிகழ்த்தினார். சுரேஷ் கனகராஜா தொகுத்த ஏ. ஜே. பற்றிய நூல் அறிமுகவுரையை திருமதி சாந்தி விக்கராஜா நிகழ்த்த திருமதி. சோ. கிருஷ்ணகுமார் 'சுதேச நாட்சியமும் கல்லடி வேலனும்' என்னும் தலைப்பில் பேசினார்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் நூல்வெளியீடு

நாவலர் அவர்களின் நினைவு தின விழா அண்மையில் இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் இடம்பெற்றது. மேற்படி நிகழ்வை அகில இலங்கை இந்துமாமன்றமும் விவேகானந்த சபையும் இணைந்து சிறப்பாக நடத்தியது. பிரதம அதிதியாக மேல் நீதிமன்ற நீதியரசர் எஸ். ஸ்ரீகந்தராஜா கலந்து கொண்டார். இந்துமாமன்ற பிரதி தலைவர் தவயோகராஜா ஆறுமுக நாவலர் வரலாற்று நாலை பிரதம அதிதியிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். பொதுச் செயலாளர் கந்தையா நீலகண்டன் நிகழ்ச்சி ஏற்பாடுகளை செய்திருந்தார். பல பிரமுகர்கள் விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

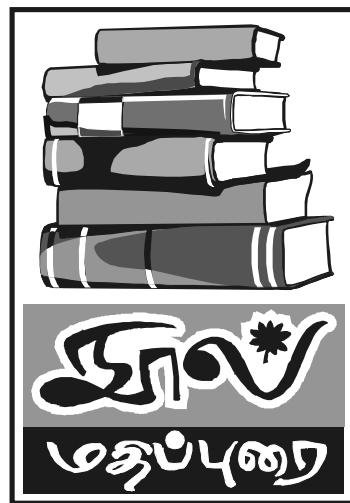
நால் : நெறுப்பாறு குறுநாவல்கள்
ஆசிரியர் : டாக்டர். ச. முருகனந்தன்
வெளியீடு : மணிமேகலைப் பிரசுரம்
விலை : இந்தீய ரூபாய் 65/-

T. A. K. T. S. முருகானந்தன்
இலக்கிய உலகில் ஆழத் தடம்பதித்து
பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களை
தனக்கெனக் கொண்டவர்.
எழுத்தையே கொண்டவர்.
கொண்டவர்களை விட அதிகமாக எழுதியுள்ளார் என்றே
கூறவேண்டும். நெருப்பாறு என்ற நூலில் மூன்று
குறுநாவல்கள் அடங்கியுள்ளன. நெருப்பாறு, மீண்டும் பாமிலா,
சந்தேகக் கோடு என்ற மூன்று குறுநாவல்கள் அடங்கியுள்ளன.
இக்குறுநாவல்கள் மித்திரன், வீரகேசரி, சுடர் ஒளி ஆகிய
பத்திரிகைகளில் தொடராக வெளிவந்தவை. இலக்கியம்
என்பது வெறுமேன கலை மேம்பாட்டுக்காக அல்லாது சமூகப்
பிரச்சினைகளைத் தொட்டு, சமூகத்தை நாடிபிடித்துக்
காட்டுவதாகவும் நிதர்ச்சனமான வாழ்க்கையை தெளிவு
படுத்துவதாகவும் அமைய வேண்டும். இத்தகைய சிறந்த
அம்சங்களை டாக்டர் ச. முருகானந்தனின் சிறுகதைகளிலும்
நாவல்களிலும் தரிசிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. சமகால
நிகழ்வுகளின் வடிவமாக அமைவதால் நெஞ்சை நெருடி,
நெஞ்சுக்குள் புகுந்துவிடுகிறது.

இவரது எழுத்து, ஈழுத்தின் சகல பத்திரிகைகளிலும்
சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளதுடன் தீப்பு, கணையாழி,
தாமரை, செம்மலர், சிகரம் போன்ற தமிழக இதழ்களிலும்
அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ளன. மருத்துவப்பணியில்
ஈடுபட்டிருந்தாலும் எழுத்தை தனது மூச்சாகக் கொண்டவர்.
எழுதுவதே அவரது கவாசம் என்று குறிப்பிடலாம். இதுவரை
பத்துரூப்புகள் அச்சுவாகன மேறி வாசகர்களைக் கவர்ந்துள்ளன.
சிறுகதைகளாக மீன்குஞ்சுகள், தரை மீன்கள், இதுளங்கள் தேசம்,
இனிவானம் வசப்படும், ஒரு மணமகளைத் தேடி, நாளை நமதே
கட்டுரைகள், அதுவும் அழகிய நிலாக்காலம் குறுநாவல். நெருப்பாறு
குறுநாவல், எயிட்ஸ் என்னும் அரக்கன் மருத்துவம் என்பனவாகும்.

யுத்தம் மனித உயிர்களைத் துச்சமாக மதித்து நாளாந்தம்
நாயிலும் கேடாக மனித உயிர்கள் பறிக்கப்படும் நிலையில் ‘நெருப்பாறு’ என்னும் குறுநாவல் அப்பாவித் தமிழர்கள்
எவ்வாறு இராணுவ வதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு சமூகத்தில்
வாழ முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை
விபரிக்கிறது. சந்தேகத்தின் பேரில் கைதாகுபவர்கள்
விசாரணை என்ற முறையில் எவ்வாறு சித்திரவதை
செய்யப்படுகிறார்கள் என்பதை பிரபாவின் கதை மூலம்
அறியலாம். யுத்தத்தை இனி அடக்குமுறையோடு
திணிப்பவர்களுக்கு மனித உயிர்களின் பெறுமதி பற்றி
அக்கறை இல்லை. இராணுவ விசாரணையில் இளங்கோ
அனுபவித்த வார்த்தையால் விபரிக்க முடியாத மரண அவஸ்தை,
கட்டிய மனைவியிடம் கூட அனுக முடியாத பயத்தை
ஏற்படுத்துவதை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. கதைகள் யாவும்
யதார்த்தமான உண்மைகளை வெளிச்சம் போட்டுக்
காட்டுவனவாக உள்ளன. நெருப்பாறு குறு நாவலை எடுத்தால்
எழுத்தின் வேகத்தோடு - கதையின் வேகத்தோடு நாமும்
சென்று விடுகிறோம். விறுவிறுப்பாக கதை செல்கிறது.

குறிஞ்சிநாட்டு

அழகான கவர்ச்சி மிக்க அட்டைப்படம் குறுநாவலுக்கு
மேலும் மெருகூட்டுகிறது.

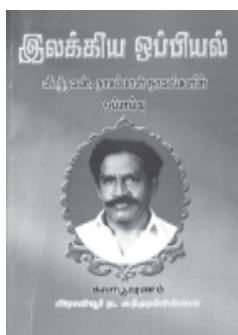

நால் : பத்தினித் தெய்வம் நாட்டிய
நாடகம்
ஆசிரியர் : அகளங்கன்
வெளியீடு : வவனியா கலை
இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்
விலை : ரூபாய் 100/-

வன்னி மண்ணுக்கு வளம்
சேர்த்த இலக்கிய வாதிகள் பலர்
உள்ளனர். அவர்களில்
விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியவர் தமிழ்மணி அகளங்கன்.
இலக்கியத்துறையில் ஆழமும் அகலமும் கண்ட பன்முகம்
கொண்ட இலக்கியவாதி. இவர் தொடாத இலக்கியத்
துறைகளே இல்லை எனலாம். பலவேறு துறைகளிலும் தனது
இலக்கியப் புலமையை ஆழப்பதித்தவர். கவிதை, கட்டுரை,
நாவல், புராணபடனம், சமயச் சொற்பொழிவு, நாடகம்,
பட்டிமன்றம், சிறுவர்க்கான கதைகள், பாடல்கள் ஆய்வுக்
கட்டுரைகள் போன்ற துறைகளில் ஒளி வீசிப் பிரகாசிப்பவர்.

‘செல், வா’ என்று ஆணையிடாய், சமவெளி மலைகள்,
தென்றலும் தெம்மாங்கும் என்று 4 கவிதைத் தொகுதிகளும்,
இலக்கியத்தேறல், இலக்கியச் சிமிழ், இலக்கியச்சாரம்,
பாரதப்போரில் மீறல்கள், நறுந்தமிழ் என்று 5 கட்டுரை
நூல்களும், வாலி, மகாகவி பாரதியாரின் சுதந்திரக்
கவிதைகள், கவிஞர் ஜின்னா ஷெரிப்புத்தீனின்
இரட்டைக்காவியம், பாரதியாரும் பாஞ்சாலி சபதமும் என்று 4
ஆய்வு நூல்களையும் சுட்டிக்குருவிகள், சின்னஞ்சிட்டுகள்
போன்ற சிறுவர் பாடல் நூல்களும் அன்றில் பறவைகள்,
இலக்கிய நாடகங்கள், கூவாத குயில்கள், பத்தினித் தெய்வம்
என்று 4 நாடக நூல்களையும், ஆத்திகுடி கொண்றைவேந்தன்,
வாக்குண்டாம் நல்வழி போன்ற பாடல்களுக்கு
விளக்கவுரையும் எழுதிக் குவித்தவர். பத்தினித் தெய்வம்
என்ற நூலுடன் மொத்தம் மூப்பத்தி மூன்று நூல்களையுதி
புகழ் மணம் வீச நிற்பவர் அகளங்கன்.

பத்தினித் தெய்வம் என்ற இந்த நாட்டிய நாடக நூல் தமிழ்மொழித்திறன் போட்டிகளில் வலய மட்டம், மாவட்ட மட்டம், மாகாண மட்டம் ஆகியவற்றில் பரிசு பெற்றவையாகும். யாழ் இலக்கியவட்டம், தேசிய சாகித்ய மண்டலப்பரிசு, கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கப்பிரிக என்பனவற்றை கவீகரித்துக் கொண்டவர். பத்தினித் தெய்வம் நாடக சூழ்நிலை, களம் என்பவற்றுக்கு ஏற்ப பொருத்தமான பாடல்களை கவைபட எழுதியுள்ளார். அவருடைய ஆற்றல்களை முன்னுரையும் வாழ்த்துரையும் வழங்கிய பலரின் செய்திகளில் இருந்து அறியலாம். இந்நாடக நூல் நாடக உலகுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். பாடசாலைகளில் நடிக்க ஏற்ற நாடக நூலாகும்.

நூல் : இலக்கிய ஒப்பியல்
ஆசிரியர் : அராஸலிரியர் ந. சுந்தரம் பிள்ளை
வெளியீடு : கங்கை பிரிண்டர்ஸ்,
781, கே.கே.எஸ் ரோட், சிவலிங்கப் புளியடி, யாழ்ப்பாணம்
விலை : ரூபாய் 100/-

நூலாழணம் அராலிரியர் ந. சுந்தரம்பிள்ளை ஒப்பாய்வு

இலக்கியத்தில் ஆழமான அறிவைக் கொண்டவர். தன்னை எந்த அரசியல் கட்சியிலும் இலக்கிய சூழ்நிலை முன்வைப்பவர். அவரது ‘இலக்கிய ஒப்பியல்’ நூலில் மலையகக் கவிஞரும் முத்த எழுத்தாளரும் ஒரு காலத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமாக இருந்த சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் ‘வீட்ற்றவன்’ நாவலையும் தமிழகத்தின் கொங்கு வட்டாத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் ஆர். சண்முக சுந்தரத்தின் ‘நாகம்மாள்’ என்ற நாவலையும் ஒப்பிட்டு விமர்சனம் செய்துள்ளார்.

ஒப்பிட்டு இலக்கியம் பற்றி தமிழில் முதன்முதலில் ஆராய்ந்தவர்கள் வ.வே.ச. ஜூயர், வைபாபுரிப்பிள்ளை ஈழத்தில் கலாநிதி கைலாசபதி, சி. ராகுநாதன் முதலியோர் என்று குறிப்பிடுகிறார். ஒப்பிட்டு இலக்கியங்களைப் படைக்கும் ஆற்றல் இவருக்கு உண்டா என்று எவராவது கேள்வி கேட்டால், அவர் முன்வைத்துள்ள, பெருமாள் முருகன், க. கைலாசபதி, க.நா.சு. சிட்டி சிவபாத சுந்தரம், தண்டாயுதம், கி.வா.ஜூ., வே. வீராசாமி, இராமோகன், சி.கு. செல்லப்பா, சிவசங்கரி, டாக்டர் மு.வ. என்று ஒரு பட்டியல் போட்டுக் காட்டுகிறார். வளரும் மாணவருக்கு இலக்கியத்தில் சரியான வழியைக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவே இதனை எழுதியதாகக் கூறும் இவரது படைப்புக்கள் ஏராளம். மேடை நாடகம் மூன்று, வாளெனாலி நாடகம் எட்டு, இலக்கியம் படைக்க வழிகாட்டும் நூல்கள் மூன்று, இலக்கிய வியாசன நூல்கள் ஐந்து, நாவல்கள் இரண்டு, சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்று. இலங்கை வாளெனாலி, நோர்வே, கனடா, அவுஸ்திரேலியா போன்றவற்றில் இவரது ஆக்கங்களுக்கு பரிசும் பாராட்டும் கிடைத்துள்ளன.

வீட்ற்றவன், நாகம்மாள் ஆகிய இரண்டு நாவல்களையும் நாவலாசிரியர்கள், கதைச்சுருக்கம், பாத்திரப்படைப்பு, சூழ்நிலை சித்திரிப்பு, கதைசொல்லும் மொழி, நாவல்கள் கூறுவதென்ன, ஏன் எழுதினார், இரண்டிலும் உள்ள குறைபாடுகள்

என்பனபோன்ற தலைப்புகளில் ஆராய்ந்துள்ளார். வீட்ற்றவன் நாவலில் பாத்திரப்படைப்பு யதார்த்தமானது. சி.வி. மக்களுடன் வாழ்ந்து அவர்களது வாழ்க்கை முறை அறிந்து பாத்திரங்களைப் படைத்து வெற்றிபெறுவதாகக் கூறும் அவர், நாகம்மாள் பாத்திரங்களில் வரும் எவ்வளவும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று முத்தாய்ப்பு வைக்கிறார். கதையின் களம் குழினிலை பற்றி நூலாசிரியர் சி.வி யின் நீலகிரித் தோட்டத்தின் அன்றைய போக்கும் இன்றைய வளர்ச்சியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். ஆனால் கீரனார் கிராமத்தை அதன் வளர்ச்சியை வாசகன் அறிந்து கொள்ள முடியாதுள்ளது என்று கூறுகிறார். கதை சொல்லும் பாங்கில் இரு நூலாசிரியர்களும் வெற்றி பெற்றுள்ளனர். இப்படியாக ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் தனது பார்வையைச் செலுத்தி மதிப்பீடு செய்துள்ளார். இலக்கியம் படைத்தவனே விமர்சனம் செய்யும் தகுதி படைத்தவன் என்பது நூலாசிரியர் கருத்து. தூதிஸ்டமாக இங்கு எல்லோரும் விமர்சகர் என்று முந்திரிக் கொட்டபோல் முன்வந்து விமர்சிப்பது ஆரோக்கியமானதல்ல என்று முடிக்கிறார். அட்டைப்படம் ஆசிரியது கம்பீரத்தைக் காட்டுகிறது. கவைஞர்களும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் கட்டாயம் படிக்க வேண்டிய நூல் இது என்பது எனது விருப்பம்.

நூல் : முச்சக்க காற்றால் நிறையும் வெளிகள்
ஆசிரியர் : எஸ். குணேஸ்வரன்
வெளியீடு : தினைப்புனம்
விலை : ரூபாய் 150/-

“ முச்சக்க காற்றால் நிறையும் வெளிகள்” என்ற இந்த கவிதைத் தொகுதியின் ஆசிரியர் ‘துவாரகன்’ என்னும் புனைபெயர் கொண்ட குணேஸ்வரன் ஆவார். இவரோர் முதுதத்துவமானி யாவார். இளமையிலேயே கவிதை, கதை எழுதும் ஆர்வ மேல்ட்டால் இலக்கியத் தாகம் கொண்டு தேடவில் ஈடுபட்டவர். அவ்வப்போது அவரின் மனதில் கிளர்ந்த நிகழ்ச்சிகளை கவிதையாக்கி அனுபவித்தார். தான் அனுபவித்த இரசித்தவைகளை வாசகரோடு பகிர்ந்து கொண்டு பொருட்டு தனது ஆக்கங்களை நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். தொண்டமானாறு கெருடாவிலில் சுப்பிரமணியம் கமலா தேவி தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியையா / கெருடாவிலில் இந்து தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் கற்று உயர்கல்வியையா / அமெரிக்க மிழன் கல்லூரியில் முடித்தார்.

எந்த ஒரு நிகழ்வும் பாதிப்பும் கவியுள்ளம் கொண்ட கவிஞரின் உணர்வுகளைப் பாதிக்கும். அப்பாதிப்பின் தூண்டலால் உணர்ச்சிப் பிரவாகத்துடன் தோன்றுவதே கவிதை. இவ்வாறான கவிதை வாசகனின் உள்ளத்தைத் தொட்டு ஓர் அதிர்வை ஏற்படுத்துமானால் அதுவே கவிஞர்து வெற்றியாகும். அவ்வகையில் குணேஸ்வரனின் கவிதைகள் வெற்றி பெறுகின்றன. இத்தொகுதியில் 47 கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. எழுபத்தெட்டு பக்கங்களைக் கொண்ட கையடக்கமான நூல். ‘முச்சக்காற்றால் நிறையும் வெளிகள்’ என்ற தலைப்புக்கு

எற்ப அட்டை ஓவியம் மனித சுவாசப்பையை நிறைக்கும் காற்றாகப் புலப்படுத்துகிறது.

இக்கவிதைகளில், சமூக இயல்பு, அதன் இருப்பு, ஏற்ற இறக்கம், இயற்கை, போர்முறை அவலம், மக்களின் இதயத்துடிப்பு என்பனவற்றைக் காணலாம். துவாரகனின் கவிதை வாசகனின் சிந்தனைகளைத் தூண்டும் என்பதில் வியப்பில்லை. மாழ் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். கவில்ரவி ஒவ்வொரு கவிதையையும் நூட்பமாக ஆய்ந்து விதந்துரைத் துள்ளார். அவரது கவிதை விமர்சனம் படிக்கும் ஒவ்வொருவரையும் வாசிக்கத் தூண்டும் என்பதில் ஜயமில்லை. மூச்ச வெளிகளை உருவாக்கிய போர் மரணத்தை உமிழ்கிறது. அது எப்படிப்பட்டது,

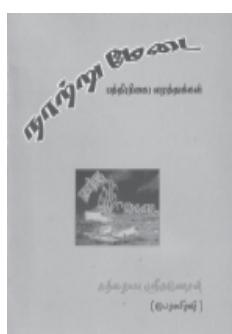
நடந்து செல்லும் வயல் வரம்புகளில்
படுத்திருக்கும் பாம்புகள் போல்
வீதிகளின் வெளி எங்கும்

பதுங்கி இருக்கிறது மரணம் (ஒரு மரணம் சகுனம் பார்க்கிறது)

இந்த வெளியின் வாழ்வு எப்படிப்பட்டது என்பதை கூறும் கவிஞர்.

முழுநிலவு வானில்
முகம்காட்டும் போதெல்லாம்
நிலவை ரசிப்பதற்கும்
நாதியற்றுப் போன வாழ்வு

என்று வெறுப்பின் உச்ச நிலையில் வார்த்தைகள் உதிர்கின்றன. ‘குதித்தோடும் மனசு’ என்ற கவிதை இயற்கையை அனுபவித்து இன்பத்தில் மூழ்குவதை சித்திரமாய் தருகிறது. ‘எச்சம்’, ‘பாதிச்சுவர்’, ‘அலைவும் தொலைவும்’, ஒரு மரணம் சகுனம் பார்க்கிறது’ என்பன போன்ற கவிதைகள் இராணுவ கெடுபிடிகளின் அனர்த்தத்தை அழிவைக் காட்டுகின்றன. அலை கடலின் ஆர்ப்பாபால் ஏற்பட்ட துயரம் செய்திகளையும் சுமந்து வருகிறது. ‘மூச்சக் காற்றால் நிறையும் வெளிகள்’ என்ற கவிதை நூல் கவிஞரைக் கைதூக்கி விடுவது வாசனின் கடமை என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது.

நூல் : நாற்று மேடை
ஆசிரியர் : கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்
வெளியீடு : வவுனியா கலை இலக்கிய
நன்பர்கள் வட்டம்
விலை : ரூபாய் 200/-

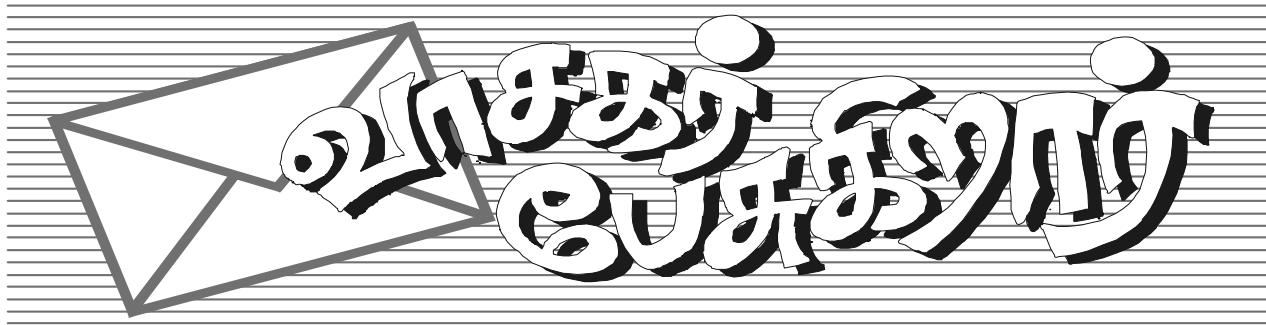
இந் நூ லா சி ரி ய ரா ன
கந்தையா ஸ்ரீ கணேசன் சமூக
விழுமியங்களின் மீது பற்றுக்
கொண்டவர். சமூக மேம்பாட்டின் மீது
அக்கறை கொண்டவர். யதார்த்தத்தை விரும்பும் இலக்கியாவதி.
சிந்தனைச் செல்வர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின்

வவுனியா வளாகத்தில் ஆங்கில மொழி போதனாத்துறையின் தலைவர். இருப்பினும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் நவீன இலக்கியங்களிலும் ஆழமான அறிவு கொண்டவர்.

‘யாழ்ப்பாண தமிழ்நாடக அரங்கு’ என்னும் நூலை 1997ல் வவுனியா கலை இலக்கியவட்ட நன்பர்கள் மூலம் வெளிக் கொணர்ந்தவர். 2004ல் நிதர்சனத்தின் புத்திரர்கள் என்ற நூலை வெளியிட்டவர். ‘நாற்று மேடை’ என்னும் இந்நூல் 2008 டிசம்பரில் வெளிவந்துள்ளது. வவுனியாவில் இருந்து வெளிவந்த ‘செந்தனல்’ என்ற பத்திரிகையில் 12.07.2003 முதல் 12.06.2004 வரை எழுதிய கட்டுரைகள் 18 இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. கையடக்கமான இந்நூல் தொண்ணாறு பக்கங்களைக் கொண்டது. இந்நூலுக்கான முன்னாரையை பி.பி.சி. செய்தியாளர் பி. மாணிக்கவாசம் எழுதியுள்ளார். வெளியீட்டுரையை பிரபல இலக்கியவாதி அகளங்கள் வடித்துள்ளார். சமகால நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் இவரது கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. எல்லாக் கட்டுரைகளிலும் சமூக மேம்பாட்டின் சிந்தனைக் கருவுலங்கள் இடம்பெற்றிருப்பதை வாசகர்கள் உணரலாம்.

இவரது இலக்கியத் தாகத்தையும் எழுத்தின் வலிமையையும் ஆளுமையையும் வெளிக்கொண்டுவரக் காரண கர்த்தர்களாக இருந்தோரின் பட்டியல் மிக நீளமானது. இடையறாது ஒருவர் கற்கும் நூல்களின் தரத்திலும் எண்ணிக்கையிலும் அவரது அறிவு விசாலமாகிறது. சிந்தனை விரிவிடைகிறது. அவர் எழுதும் எழுத்து வளம் பெறுகிறது என்றால் எல்லோரும் ஒருமனதுடன் ஏற்றுக் கொள்வார். நூலாசிரியர் தன்னுடைய அறிவு என்னும் வயலுக்கு நீர் பாய்ச்சியவர்களையும், உரமிட்டவர்களையும், களை எடுத்தவர்களையும் மனதார நேசித்து நன்றி கூறுகிறார். மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி அதிபர், வினையாட்டாசிரியர், வவுனியா கலை இலக்கிய வட்டத்தினர். மு. வரதராசன், ஜீவானந்தன், சுந்தரராமசாமி, சேரன், ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, மீனாட்சி சுந்தரனார், கி.வா. ஐகந்நாதன், கிருபானந்த வாரியார், பேராசிரியர், கா. சிவத்தும்பி, பண்டிதமணி, குழந்தை சண்முகவிங்கம் எனப் பலர். நூலில் உள்ள பெயர்களைக் குறிப்பிட இடம்போதாது.

கட்டுரைகள், சமயம், இலக்கியம், சினிமா, நாடகக்கலை, கலைவிழாக்கள், தமிழ்த்திறன்போட்டிகள், ஒற்றுமை இன்மை, மாறுகின்ற காலத்திற்கேற்ப அமைய வேண்டிய வாழ்க்கையின் பரிமானம் என்று பல்வேறு தலைப்புகளில் செழுமையான கருத்துக்களை சீரியமுறையில் எழுதியுள்ளார். மு. வரதராசனைபோல் எளிமையான நடை, சின்னஞ்சிறு வனங்கள், களைத்தடாதவாறு அமைந்துள்ளன. எமது சிந்தனைக்கு விருந்துடுவனவாக எல்லாக் கட்டுரைகளும் அமைந்துள்ளன. விருப்பு வெறுப்பின்றி சமநோக்குடன் ஆசிரியரின் எழுத்து தென்படுகிறது. தான் கண்ட குறைகளையும் நிறைகளையும் எழுதி மேம்பட வேண்டிய கருத்துக்களையும் நிறைவுடன் தந்துள்ளார். சிறு கதைகளையும், புனைகதைகளையும் நாவல்களையும் படைக்கும் படைப்பாளரிடமிருந்து வேறுபட்டு சமூகசிந்தனையைத் தூண்டிவிடும் கட்டுரைகளாக இவை பரினாமிக்கின்றன. சிறியோர் பெரியோர் எவரும் வாசித்து பயன்தையலாம்.

ஞானம் மார்க்டி மாத இதழை மகிழ்ச்சியுடன் வாசித்தேன். 'வாக்கினை காப்பாரோ' என்ற மகுடத்தின் கீழ் புசல்லாவை குறிஞ்சிநாடன் அவர்கள் எழுதிய கவிதையும் கண்டேன். மலையக மக்களின் துண்பம் தீர்க்க எதையெல்லாமோ செய்ததாக அரசியல்வாதிகள் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் மக்களின் துண்பமோ தீர்ந்தபாடில்லை, என்ற கருத்துப்பட இக்கவிதை அமைந்துள்ளது.

'துண்பமுறும் மக்களினை மீட்டுக்கொள்ள ஒன்றேனும் வழியுண்டா வாயாற் சொல்வீர்' என்ற கவிதை வரிகள் வாசகரின் கவனத்தைக் கவரும் விதமாக அமைந்துள்ளன. இம்மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை தொழிற்பிரச்சனை, காணிப்பிரச்சனை, வீட்டுப்பிரச்சனை, சம்பளப்பிரச்சனை, வாக்குரிமைப்பிரச்சனை, அடையாள அட்டைப்பிரச்சனை, பாதுகாப்புப் பிரச்சனை என்று அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். ஆயினும் இவற்றையெல்லாம் ஒரு பக்கம் வைத்துவிட்டு மலையகப் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் கல்விப்பிரச்சனை தொடர்பாக சற்று உற்று நோக்குவோம். பெரும்பாலான மலையகப் பாடசாலைகளில் ஏ. எல் படிக்கும் வசதி கிடையாது. போதிய கட்டிட வசதிகளோ, தளபாட வசதிகளோ இல்லை. கணித விஞ்ஞான பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இன்மையால் இன்றுவரை பல பாடசாலைகளில் ஏ.எல் விஞ்ஞானப் பிரிவை ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. வசதியுள்ள பெற்றோரின் பிள்ளைகள் கொழும்புக்கோ, கண்டிக்கோ சென்று படிப்பைத் தொடர ஏனையோர் எட்டாம் வகுப்புதோனா சாதாரண தரத்துடனோ படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு வேலை தேடிக் கொழும்புக்கும் அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிந்து பாதுகாப்புக் கெடுபிடிக்குள் அகப்படுகின்றனர்.

அரசு உத்தியோகங்களில் ஐந்து சதவீதம் மலையகத் தமிழருக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எவரும் ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. இந்தியாவில் பழங்குடி மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்வது போன்ற கொள்கையினை இலங்கையிலும் பின்பற்றினால் சிறுபான்மை இனங்கள் நன்மையடைய வாய்ப்புண்டு.

'துண்பமுறும் மக்களினை மீட்டுக்கொள்ள' 2009ம் ஆண்டிலாவது ஏதும் வழிபிறக்காதா என்பதே அனைவரதும் அங்கலாப்பாகும். ஞானம் ஆசிரியர் குழுவினருக்கும், வாசகர்களுக்கும் எனது புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்களைத் தொழிலித்து, ஞானம் மென்மேலும் வளர வாழ்த்தி இத்துடன் முடிக்கின்றேன்.

கா. தவபாலச்சந்திரன், பேராதனை.

குறிஞ்சி தென்னவன் கவிதைத் தொகுதிக்கான பரிசு

எழுபதுகளில் மலையகத்தில் கிறிஸ்தவ தொழிலாளர் ஒத்துழைப்புடன் பணியாற்றியபோது முதன்முதலாக குறிஞ்சித் தென்னவனை சந்தித்தேன். சாதாரண தொழிலாளியான அவர் ஒரு அற்புதமான கவிஞர் என்பதைக் கண்டு வியப்புற்றேன். எனினும் அவரது கவிதைகள் நூலாக வெளிவராதமை, அவர் பற்றிய அறிதலுக்கும், வாசிப்புக்கும் தடையாக இருந்தன. சாரல் நாடன் அவரது கவிதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டபோது மிகவும் மகிழ்ந்தேன். அந்நாலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தபோது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. எனினும் பரிசிலை சாரல் நாடனின் பெயரில் அறிவித்தது பொருத்தமில்லை. குறிஞ்சி தென்னவன் பெயரிலேயே அப்பரிசிலை சாகித்தியக் குழுவினர் அறிவித்திருக்க வேண்டும். தொகுத்து அச்சிட்டவர் என்ற வகையில் பரிசிலை சாரல் நாடன் பெற்றிருக்கலாம். அது தவறில்லை. எனினும் பரிசு அவரது பெயரில் அறிவிக்கப்பட்டதுதான் தப்பானது.

சரி பிழை எது என்று முழுமையாக அறியாமல் இப்பிரச்சினையில் அபிப்பிராயம் சொல்வது கடினம் எனினும், குறிஞ்சித் தென்னவனின் கவிதைகளை நூலுருவில் கொண்டு வந்த சாரல் நாடனை பாராட்ட வேண்டும். இதற்கான அவரது தேடலும், உழைப்பும், செலவும் பிறரால் அறியப்படாமல் இருக்கலாம். இடப்பெய்வினால் எனது படைப்புகளின் பிரதிகளை இழந்துவிட்ட நான், பின்னர் அவற்றைத் தேடுவதில் பட்ட சிரமம் செலவு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. எனினும் பல பிரதிகள் இன்று வரை கிடைக்கவில்லை. எனவே சாரல் நாடனின் உழைப்பை என்னால் உணரமுடிகிறது. மேலும் புத்தகம் ஒன்றை வெளிக்கொணர்வதில் இன்றுள்ள செலவு மலைபோல் உயர்ந்துவிட்டது. குறிஞ்சி தென்னவனின் குடும்பத்திற்கு வழங்கலாம். மேலும் பரிசுக்கு உரித்தானவர் குறிஞ்சி தென்னவனே என்பதையும் அவர் பிரகடனப்படுத்தலாம். இதன் மூலம் அவர் மீது வீசப்படும் சேற்றினை அவர் கழுவிக்கொள்ளலாம். சாரல் நாடன் தப்பு செய்யவில்லை. தவறு நடந்துவிட்டது. இதைச் சீர்

செய்வது அவரது பொறுப்புதான். குறிஞ்சித் தென்னவன் குடும்பத்தாருடன் இணைந்து சாரல் நாடன் ஒரு அறிக்கை விட்டால் ஊதி எரியும் பிரச்சினை முடிவுக்கு வரமுடியும்.

சாரல் நாடன் தெரிவுக்குமுனில் இருந்தாரா? விபரம் தெரியவில்லை. இருந்திருந்தால் அது தவறுதான்.

- பிரகவாத ஆனந்த்.

ஆசிரியர்,

ஞானம்.

சாகித்திய மண்டல தெரிவுகள் பற்றிய தங்கள் கருத்துக்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும். பல்துறைக்கான நூல்கள் கோரப்பட்டிருந்தும் எதற்கும் பரிசீலிகள் வழங்கப்படவில்லை. மருத்துவம், பெண்ணியம், அறிவியல் போன்ற துறைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. நாவலுக்கான பரிசு வழங்கப்படவில்லை. செங்கை ஆழியான், ச. முருகானந்தன் உட்பட ஆறு ஏழு நாவல்களாவது 2007ல் வெளியாகியிருந்தன. மொழிபெயர்ப்புக்கு இரு பரிசீலிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்து முக்கியமான விடயம் நூல்களின் பிரதிகள் கோரப்படும்போதும், பரிசீலிகள் அறிவிக்கப்படும்போதும் தமிழின் முக்கிய தினசரிகளான வீரகேசரி, தினக்குரல், சடர் ஓளி என்பவற்றிற்கு தெரிவிக்கப்படவில்லை. இவை சீர் செய்யப்படவேண்டும்.

வடமாகான பண்பாட்டவுவல்கள் திணைக்கள் பரிசீலிலும் பல்துறையில் அறிவியல், பெண்ணியம், மருத்துவம் உட்பட ஏனைய துறை நூல்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும்.

பரிசுத் தேர்வுக் குழுவினை வருடாவருடம் மாற்றுகல் விரும்பத்தக்கது. இக்குழுவில் வாசக விமர்சகர், எழுத்தாளர், சஞ்சிகை ஆசிரியர் போன்றோரும் உள்ளடக்கப்படுதல் விரும்பத்தக்கது.

-வண்ணியன்.

ஞானம் டிசம்பர் 2005 சிறுகதைகள்

ஞானம் 2008ல் ஐந்து சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளது. நெளஸாத்தின புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்த சிறுகதையான தாப்மொழி மனதைக் கவர்கிறது. புதிய களம், நல்ல நடை, முடிவு எதிர்பார்த்தது தான். எனினும் யதார்த்தமான முடிவு யோகாவின் சிறுகதை தத்துவ வார்ப்பாக உள்ளது. நிஸ்வானின் கதை சீதனம் இஸ்லாமிய சமூகத்தையும் ஆக்கிரமித்துள்ளதை கூறுகிறது. மணிக்கதை தேறுகிறது. மொழிபெயர்ப்புக் கதையின் முடிவு மிகவும் அருமை. சோ. ப. வின் மொழிபெயர்ப்பு நன்று. அடுத்து ஜீவகு மாரனின் கதை. நாறிப்போன சாதிப்பாகுபாடு வெளிநாடுகளிலும் நம்மவரிடையே தொடர்வதை அழகாக எடுத்துரைத்துள்ளார். எல்லாக் கதைகளிலும் வெளிநாடு! முன்று கதைகள் புலம்பெயர் நாடுகளில் நடக்கிறது. காலப்போக்கில் எமது சிறுகதைகள் எம்கேசம் எரியும் பிரச்சினைகளை மறந்து விடுமோ?

- சானா முனா.

அன்புள்ள திரு. ஞானசேகரன் அவர்களுக்கு,

வணக்கம்.

“ஞானம்” பத்திரிகையின் நான்கு இதழ்கள் கிடைக்கப் பெற்றேன். நன்றி.

நன்பார் சிற்பியின் “கலைச்செல்லிக் காலம்” கட்டுரையில் கூறப்பட்ட - ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்த - சில சம்பவங்களை நினைவுகூர்வதில் மனம் நிறைகிறது. “அழுதேவி”யைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்று சிற்பியின் வீட்டுக்குப் போய் அவரைக் கேட்டுக்கொண்ட இருவரில் நான் ஒருவன். மற்றவரான எனது நன்பர் பாலா (பாலசுப்பிரமணியம்) காலமாகி விட்டார்.

“அழுதேவி” காலத்திலும், பின்னர் “கலைச்செல்லி” காலத்திலும் நாங்கள் பெற்ற அல்லது நாங்கள் பட்ட அனுபவம் கொஞ்சஞ்சமல்ல. ஒரு கட்டக்கில் “அழுதேவி”க்குச் சந்தா சேர்ப்பதற்காகக் கொழும்பில் வசதியான தமிழ்க் குடும்பங்கள் வசீத்த பகுதிகளில் பாலாவும் நானும் வீடு வீடாகச் சென்றோம். எங்களை ஆதரித்தவர்களும் உண்டு. அடிக்காத குறையாக விரட்சியவர்களும் உண்டு. அப்படிச் சென்ற சமயத்தில் அப்போதைய வவுனியா நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் அடங்கா முன்னணித் தலைவருமான சி. சுந்தரவிளங்கத்தின் வீட்டுக்குப் போனோம். அவர் எங்களை உட்கார வைத்து உபசரித்து, “தமிழகே, இப்ப எங்களுக்குத் தேவை பத்திரிகையல்ல. சண்டை பிடிக்க கத்தி கோடாவியைப் போல் ஆயுதங்கள்தான் வேணும். அதுக்கு வேணுமென்டால் இப்பவே காச தாறன். பத்திரிகை தான் வேணுமென்டால், எங்களுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு வாருங்கோ. அப் ஆளுக்கொரு பத்திரிகை நடத்தக் காச தாறன்” என்றார்.

“கலைச்செல்லி”க்கு விளம்பரம் கேட்டு அலைந்த அனுபவங்களும் நிறைய உண்டு. ஒருமுறை பாலாவும் நானும் விளம்பரம் கேட்டுக் கொழும்பில் செட்டித் தெருவிலுள்ள நகைக்கடைப் படிக்கட்டுகளில் ஏறியிறங்கினோம். எங்களுடன் எவரும் மதிப்பாகக் கதைக்கவில்லை; விரட்டாத குறைதான்.

“இப்படிப் பிச்சைக்காரர் போலத் திரிந்தால் ஒருத்தனும் விளம்பரம் தரமாட்டான். ஒரு கடைக்குள் போய் ஏதாவது நகை வாங்குவம். வாங்கிப் போட்டு இறாங்கியாக விளம்பரம் கேட்போம்” என்று பாலா சொன்னார்.

‘இதென்ன கத்தாரிக்காய் வாழைக்காய் வாங்குகிற மாதிரியா? தேவையில்லாமல் நகை வாங்க முடியுமா? காசு வேண்டாமா?’ என்று நான் கேட்டேன்.

“நீர் கும்மா வாரும். நாளைக்கு ஓராளுக்குக் கொடுக்கிற காசு கையிலை இருக்கு. விளம்பரம் கிடைக்குமெண்டால் ஒரு சின்ன மோதிரம் வாங்குவும்” என்று சொல்லி என்னை இழுத்துக்கொண்டு ஒரு நகைக் கடைக்குள் நுழைந்தார் பாலா.

பாலா தனது விரல் அளவுக்கு ஒரு மோதிரம் எடுத்து விலையையும் பேசி முடித்தபின்னார், எங்களைக் “கலைச்செல்வி”யின் நிருப்பாள் என்று அறிமுகப்படுத்தி விளம்பரப் பேச்சை எடுத்தார்.

“முதலாளியிடம் சொல்லுறன். விளம்பரத்தை அவரிடம் கேள்வுங்கோ” என்று சொல்லிவிட்டு உள்ளே சென்ற விற்பனையாளர், இரண்டு கிளாஸ்களில் குளிர்பானத்துடன் திரும்பி வந்து, “முதலாளியிடம் சொன்னன். அவர் இப்பவருவார். நீங்கள் குடியுங்கோ” என்று கிளாஸ்களை எங்கள் கைகளில் தந்தார்.

“என்னப்பா நடக்குது?” என்று பாலாவை இரகசியமாகக் கேட்டேன்.

பாலா எனது காதுக்குள், “உவன் சோடாவைத் தந்து விழுத்திப் போட்டான். மோதிரத்தை வேறை கடையிலை விப்பம் வாரும்” என்று எழுந்து நடந்தார்.

“புரட்சி” என்றொரு சினிமாப்படம் இலங்கையில் தயாராவதாக வீரகேசரியில் ஒரு விளம்பரம் வெளிவந்தது. சம்பந்தப்பட்டவர்களைச் சந்தித்து ஒரு நேர்காணலையும் செய்து “கலைச்செல்வி”க்கு ஒரு விளம்பரத்தையும் வாங்கி அனுப்பும்படி சிற்பி எழுதியிருந்தார். நண்பர் சோமகாந்தனும் நானும் அசோகா ஹோட்டல் மேல்மாடியில் “புரட்சி”யின் இயக்குனரைச் சந்தித்தோம். கதாநாயகனும் தானே என்று கூறிய அவர், “புரட்சி”யின் கதை வசனம் என்று சொல்லி ஒரு பெரிய கட்டுக் காகிதங்களை எங்களிடம் தந்தார். அதைப் படிப்பதைத் தவிர்த்து நேர்காணலைச் சிற்பாக முடித்தோம். பின்னர் விளம்பரத்தையும் அதற்கு ஒரு “புளக்”கையும் பெற்றுக்கொண்டோம். அந்த நாட்களில், அதாவது ஜம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர், ஒரே நாளில் ஒரே அறிமுகத்தில் ஒரு முழுப்பக்க விளம்பரம் பெற்ற திறமைக்காக யாராவது எங்களை இன்னமும் பாராட்டலாம்.

“கலைச்செல்வி”யில் “புரட்சி” பற்றிய கட்டுரையும் விளம்பரமும் சிற்பாக வெளிவந்தன. விளம்பரப்பணத்தை வாங்கி அனுப்பும்படி சிற்பி அடிக்கடி எழுதிக் கொண்டிருந்தார். நண்பர் சிற்பி என்னை மன்னிக்க வேண்டும். “புரட்சிப்”படம் இன்னமும் வெளியாகவில்லை. அந்த விளம்பரப் பணத்துக்காக இன்னமும் அந்தப் “புரட்சி” இயக்குனரைத் தேடிக்கொண்டுதான் திரிகிறேன்.

நடகை சந்தியா (ஜெயலலிதாவின் தாயார்) வித்யா மற்றும் சந்திரபாபு கொழும்பில் கிரீன் ஹோட்டலில் வந்து தங்கியிருந்தார்கள். நண்பர் சோமகாந்தனும் நானும் அவர்களைக் “கலைச்செல்வி”க்காகப் போட்டி காணத் தீர்மானித்தோம். ஆனால் நாங்கள் “கலைச்செல்வி”யோடு தொடர்பு உள்ளவர்கள் என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை. அதனால் சோமகாந்தனும் நானும் அவசர அவசரமாக எங்களுக்குப் பிடித்தமானிரி அழகாக ஒரு அறிமுக அட்டையை அச்சிட்டுக் கொண்டோம். சந்திரபாபு நல்ல போதையில் இருந்ததால் அவரைப் பார்க்க அனுமதி கிடைக்கவில்லை மற்ற இருவரையும் சந்தித்தோம். இந்த அட்டையுடன்தான் பின்னர் கணித மேதை சகுந்தலாதேவியையும் “கலைச்செல்வி”க்காகப் பேட்டி கண்டோம்.

இப்படி நெஞ்சுக்குள்ளே உறங்கிப்போன அனுபவங்கள் பல...! சந்தர்ப்பமும் தூண்டுதலும் கிடைத்தால் ஒன்றொன்றாக வெளியே வரக்கூடும்.

சிற்பி, தான் “அல்லி”யில் எழுதிய “அண்ணா” என்ற சிறுகதை பற்றியும், எங்களுக்குள் அறிமுகம் எதுவும் இல்லாமலே அந்தச் சிறுகதையை நான் தொடர்ந்து எழுதியது பற்றியும் தனது “கலைச்செல்விக் காலம்” கட்டுரையில் எழுதியிருந்தார். பலர் சேர்ந்து ஒரு தொடரை எழுதியது பற்றி எழுதும்போது, தினகரனில் வெளிவந்த “வண்ணமாலை” என்ற தொடர் பற்றியும் சொன்னார். அந்தத் தொடரின் பெயர் “வண்ணமாலை” அல்ல. “வண்ணமலர்” என்பதே அந்தத் தொடரின் தலைப்பு. அந்தத் தொடரின் கதாநாயகியின் பெயரே “வண்ணமலர்”.

பேராசிரியர் கைலாசபதி தினகரன் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில், லேக்ஷாவஸ் அருகில் இருந்த சமூக சேவைத் தினைக்களத்தில் நான் கடமையாற்றினேன். அப்பொழுது கைலாசபதி அவர்களை அடிக்கடி சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவர் தினகரன் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில்தான் எனது பல சிறுகதைகள் தினகரனில் வெளிவந்தன. அவரை ஒருமுறை சந்தித்தபோது, சிற்பியும் நானும் அறிமுகம் எதுவும் இல்லாத நிலையில் “அண்ணா” என்ற தொடரை எழுதியதுபற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அப்பொழுதுதான் “வண்ணமலர்”க்கான விதை விழுந்தது. அவரே அந்தத் தொடருக்கான எட்டு எழுத்தாளர்களையும் “வண்ணமலர்” என்ற தலைப்பையும் தேர்ந்தெடுத்தார். “வண்ணமலர்” என்ற தலைப்பையே கதாநாயகியின் பெயருமாக்கித் தொடரின் முதல் அத்தியாயத்தை 29.5.1960இல் தினகரனில் வரதர் எழுதினார். மற்ற ஐந்து எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள் நினைவில் இல்லை.

- சிவலிங்கம் இராமவிங்கம் (உதயணன்), கனடா.

குறிஞ்சித் தென்னவனின் விருது விவகாரம்

ஞானம் திசம்பார் இதழில் கவிஞர் 'குறிஞ்சித் தென்னவனின் விருது அபகரிப்பு' விவகாரத்துடன் சம்பந்தப் பட்டிருக்கும் சாதனையாளர் சாரல் நாடன், தேசிய பத்திரிகை, உலக இணையத்தளங்கள் போன்ற ஊடகங்களில் வெளிவந்த செய்திக்கான தனது "எற்புரையை" எழுதியுள்ளார். அவரது ஏற்புரை கட்டுரையில் எனது பெயர் வாலுமின்றி, தலையுமின்றி சிலாகிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்து நகைப்புற்றேன்....!

கடந்த ஒரு மாதத்துக்கு மேலாக இவரது தொகுப்பு வெளியீடு, விருது சான்றிதழுக்கான ஆள் மாறாட்டம், கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவனுடைய ஆத்ம கெளரவும் பாதிக்கப்படும் படியான இவரது ஆசிரியர் உரை, வெளியீட்டு விழாவில் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்ட மேடை சர்ச்சைகள், கவிஞரின் குடும்பத்தினர் வெளியீட்டு விழாவில் அவமதிக்கப்பட்டமை போன்ற பல விடயங்கள் மலையகத்தில் குறிப்பிடக்கூடிய சில எழுத்தாளர்களாலும், வேறு பிரதேச எழுத்தாளர்களாலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, கண்டனமும் தெரிவிக்கப்பட்டு வருவதை அவதானித்து வருகின்றேன்.

கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவனின் புத்தக வெளியீட்டு விழாவுக்கு திரு. சாரல் நாடன் எனது வீட்டுக்கு வந்து அழைப்பிதழ் கொடுத்ததால், அவரை மதிப்பதற்காக அட்டன் விழாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். இந்த நிலையில் இன்று மிகவும் நகைப்புக்கிடமான விருது மோசடி சர்ச்சைக்குள் மூக்கை நுழைக்க விரும்பவில்லை.

திரு. சாரல் நாடன், "பிரச்சினைக்குரிய கட்டுரையை ரிஷி எழுதியிருந்தார்... கட்டுரையில் மு. சிவலிங்கத்தின் படத்தையும் தினகரன் வெளியீட்டிருந்தது. மு. சிவலிங்கமும், ரிஷி என்ற பெயரில் எழுதுகின்ற சத்தியநாதனும் இக்கட்டுரைகளுக்கு பொறுப்பு என்ற அனுமானம் எவருக்கும் வருவது இயல்பு" என்று குறிப்பிடுகின்றார். இந்த அனுமானத்தை வைத்துக் கொண்டு, இவர் எப்படி சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? இவர் எழுத்து மூலம் கொடுத்திருக்கும் கட்டுரைக்கு எதிராக பல கோடி ரூபாய் கேட்டு மான நஷ்ட ஈட்டு வழக்கு என்னாலும் தாக்கல் செய்ய முடியாதா..? சாரல் நாடன் ஆராய்ந்து எழுதுவதில் வல்லவர். ஆகவேதான் இவர் படைப்பிலக்கி யத்தை விட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதுகின்றார். இவர் தினகரன் கட்டுரையை மீண்டும் ஒருமுறை ஆய்வு செய்திருந்தால், கட்டுரையில் வெளிவந்த படம் மலர்ன்பனின் மாத்தளை புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் சம்பந்தப்பட்ட எனக்காகப் போடப்பட்ட படமென்பதை புரிந்து கொண்டிருக்கலாம்.

அட்டன் நால் வெளியீட்டு விழாவில் பாதிக்கப்பட்ட தென்னவனின் படமும், மாத்தளை நால் வெளியீட்டு விழாவில் சம்பந்தப்பட்ட சிவலிங்கத்தின் படமும் போடப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். ரிஷி செய்த தவறு என்னவென்றால், மாத்தளை நிகழ்ச்சிக்குரிய பந்தியில் போட வேண்டிய படத்தை அட்டன் நிகழ்ச்சிக்குரிய பந்தியில் போட்டதால் வந்த வினைதான்...! இது ஒரு டெக்னிக்கல் மிஸ்டேக்கு..! இதை அனுமானமாக வைத்துக்கொண்டு, சாரல் நாடனுக்கு என் மேல் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா..? யாராவது தனது படத்தைப் போட்டுக் கொண்டு, இன்னொருவர் மேல் கண்டனக் கட்டுரை எழுதுவார்களா..? வீணாக என்னை சர்ச்சைக்குள் மாட்ட முயற்சித்தால் எல்லோரையும் போல விழாவுக்குச் சென்றிருந்த நானும் நேர்முக வர்ணனை செய்ய வேண்டி வரும்...!

எது எப்படியிருப்பினும், சாதனையாளர் சாரல் நாடன் தான் பூசிக்கொண்ட சேற்றை பிறரின் மேல் தடவ முன்வரக்கூடாது..!

நாடன் அவர்கள் கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவன் விடயத்தில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கும் காரியம் எவ்வளவு விபீரமானது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு சக படைப்பாளிக்கு கிடைக்க வேண்டிய பெயரையும் புகழையும் விருதையும் தட்டிப் பறித்துக் கொண்டதால் தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அவமானத்தை நினைத்து வருத்தப்பட வேண்டும். பொதுவாக சாரல் நாடன் விருதுகள் பெறுவதற்காக எப்படி எப்படியெல்லாம் முயற்சிப்பார் என்று எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். மலையக இலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்று மறைமுகமாக, "மூச்சவிடாமல் விருது பெறும் மலையக எழுத்தாளர் ஒருவருக்கு விருது பெறும் சாதனைக்காகவே இன்னொரு விருது வழங்க வேண்டும்" என்று கிண்டல் செய்து எழுதியிருந்ததும் இங்கு எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது.

கவிஞர் தென்னவனைப் பற்றி சில வரிகள் எழுத வேண்டும். குறிஞ்சித் தென்னவன் சராசரி பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாழும் நிலையைப் போல் தான் அவரும் வாழ்ந்தவர். அவரும் அவரது துணைவியாரும் தொழிலாளர்களாக உழைத்து வாழ்ந்தவர்கள். நாடன் மிகைப்படுத்தி எழுதிய அளவு தாழ்ந்த வாழ்க்கை வாழவில்லை..! பாரதி, பாரதிதாசனுக்கு அடுத்து நான் மதிக்கும் கவிஞர் தென்னவனின் கவிதைகளில் வியர்வையும் இரத்தமும் வடிந்தனவே தவிர கண்ணோர் வடிந்ததில்லை. மகள் மணிமேகலையின் மரணத்தில்தான் அவரது கண்ணோர் வடிந்தது. இந்தக் கண்ணோர்க் கவிதையை சிந்தாமணி ஆசிரியர் அமரர் எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்கள் வெளியீட்டு அஞ்சலி செய்த நினைவை மறக்க முடியாது.

இந்த மாபெரும் மலையகக் கவிதைப் படைப்பாளி குறிஞ்சித் தென்னவனுக்குரிய விருது சின்னத்தையும், சான்றிதழையும், விருது பணம் 50 ஆயிரத்தையும் பெருந்தன்மையோடு கொடுத்து விடும்படி மலையக இலக்கியத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற மறையில் நானும் சாரல் நாடனை வினாயமாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

"கால் காகக்கு போன மானம் கோடி கொடுத்தாலும் வராது" என்பது பழமொழி..! இன்று 50 ஆயிரத்தைக் கொடுத்து விட்டால் போன மானத்தைத் திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளலாம். இது கணினி காலம்..!

- கலாபூஷணம் மு. சிவலிங்கம்